

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน)

ปริญญา

จิตวิทยาชุมชน

จิตวิทยา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง อิทธิพลของการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดีที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Influence of Students' Activity Participation, Social Support, Locus of Control, and Good Citizenship Characteristics on Political Assertive Behavior of Students at Kasetsart University

นามผู้วิจัย นางสาววรรณกร พลพิชัย

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาอากาศโทหญิง งามลมัย ผิวเหลือง, ป.ด.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(อาจารย์ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน, กศ.ด.)

หัวหน้าภาควิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพย์วัลย์ สุรินยา, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ธีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

อิทธิพลของการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง
และลักษณะความเป็นพลเมืองดีที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม
ทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Influence of Students' Activity Participation, Social Support, Locus of Control, and
Good Citizenship Characteristics on Political Assertive Behavior
of Students at Kasetsart University

โดย

นางสาววรรณกร พลพิชัย

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน)

พ.ศ. 2555

วรรณกร พลพิชัย 2555: อิทธิพลของการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองและลักษณะความเป็นพลเมืองดีที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน) สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาอากาศโทหญิง งามลมัย ผิวเหลือง, ปร.ค. 217 หน้า

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ลักษณะความเป็นพลเมืองดี และพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต 2) อิทธิพลร่วมของปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีที่มีต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี จำนวน 1,066 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการศึกษาพบดังนี้ 1) นิสิตมีระดับการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง ลักษณะความเป็นพลเมืองดี และพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองอยู่ในระดับสูง ส่วนความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองอยู่ในระดับต่ำ 2) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองพบว่า ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟังและด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน ด้านอารมณ์ และด้านข้อมูลข่าวสาร ภูมิลำเนาเดิม ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง และการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 51.3 ($R^2 = .513$)

Wannakorn Ponpichai 2012: Influence of Students' Activity Participation, Social Support, Locus of Control, and Good Citizenship Characteristics on Political Assertive Behavior of Students at Kasetsart University. Master of Science (Community Psychology) Major Field: Community Psychology, Department of Psychology. Thesis Advisor: Assistant Professor Wing Commander Ngamlamai Piolueang, Ph.D. 217 pages.

The objectives of this study were as following: 1) to study the personal factors, students' activity participation, social support, locus of control, good citizenship characteristics, and political assertive behavior of students, and 2) to analyze influence of students' activity participation, social support, locus of control, and good citizenship characteristics on political assertive behavior of students. The data were collected from 1,066 under-graduated students of Kasetsart University. Research instrument was the questionnaires, the data were analyzed by using statistical methods; including percentage, mean, standard deviation and multiple regression analysis with stepwise method.

The results had concluded as following: firstly, the students' activity participation, social support, internal locus of control, good citizenship characteristics, and political assertive behavior were at the high level, while external locus of control was at the low level. Secondly, results from multiple regression analysis with stepwise method indicated that independent variable could predict the political assertive behavior including good citizenship characteristics in conservative or subject/obedient role dimention, good citizenship in knowledge dimention, social support in appraisal dimention, social support in emotion dimension, social support in information dimension, original homeland, internal locus of control, and students' activity participation in benefits dimension had influenced on political assertive behavior with the statistical significance level of .001 and could predict it at 51.3 percents ($R^2 = .513$).

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาอากาศโทหญิง ดร.งามลมัย ผิวเหลือง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้ความรู้คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนแก้ไขสิ่งบกพร่องต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ และขอกราบขอบพระคุณ รศ. ดร. พิมลพรรณ อิศรภักดี และ รศ. น.ท. ดร.สุมิตร สุวรรณ ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นคณะกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้ายและได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ จึงกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงมาไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ได้สละเวลาในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามเพื่อให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์รวมทั้งขอขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาจิตวิทยาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่างๆ ให้กับผู้วิจัย และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาจิตวิทยาที่คอยอำนวยความสะดวกในการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดามารดา (นายอาภรณ์ และนางวิรัตน์ พลพิชัย) พี่ชาย (นายประวิง และนายสุริยา พลพิชัย) สิบโทนนทภพ เพชรด้วง เพื่อนจิตวิทยาชุมชน ภาคปกติ รุ่นที่ 9 และเพื่อนที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ ผู้ซึ่งคอยสร้างกำลังใจให้สามารถฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ และขอขอบคุณสำหรับกำลังใจที่ทุกท่าน ได้มอบให้แก่ผู้วิจัย

คุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ขอน้อมรำลึกถึงบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จได้

วรรณกร พลพิชัย

เมษายน 2555

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์	7
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	14
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม	14
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง	20
แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	25
แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต	31
แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม	40
แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง	48
แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดี	54
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	59
สรุปแนวคิดและทฤษฎีที่ประกอบแนวคิดการวิจัย	63
กรอบแนวคิดในการวิจัย	70
สมมติฐานในการวิจัย	71
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	72
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	72
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	74
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	82
การเก็บรวบรวมข้อมูล	84

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	85
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	85
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	86
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	87
ผลการวิจัย	87
ข้อวิจารณ์	130
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	161
สรุปผลการวิจัย	161
ข้อเสนอแนะ	169
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	173
ภาคผนวก	183
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	184
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	190
ภาคผนวก ค ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ของเครื่องมือรายข้อ	203
ภาคผนวก ง รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม	215
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	217

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนองค์กร/ชมรมนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	38
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามคณะ	73
3	จำนวนและร้อยละของนิสิตจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล	88
4	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการมีส่วนร่วม กิจกรรมนิสิต รายด้านของนิสิต	93
5	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้การ สนับสนุนทางสังคมรายด้านของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง	93
6	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ลักษณะ ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองนิสิตกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะ ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง	94
7	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับลักษณะ ความเป็นพลเมืองดี รายด้านของนิสิต	94
8	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง รายด้านของนิสิต	95
9	แสดงระดับการวัดของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
10	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วม ร่วมกิจกรรมนิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี	100
11	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง โดยรวมของนิต	103
12	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดง ความคิดเห็นที่แตกต่างของนิต	106
13	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่น เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนิต	109
14	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธ การขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของนิต	112
15	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิง สร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ของนิต	115
16	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับ คำชมเชยของนิต	117

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษา สัมพันธภาพของนิสิต	120
18	การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวก ของนิสิต	123
19	สรุปตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม ทางการเมืองโดยรวมและรายด้านของนิสิต	126
ตารางผนวกที่		
1	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตรายด้าน และโดยรวม	191
2	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	191
3	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม	192
4	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	192

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางหมวดที่		หน้า
5	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	193
6	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการสนับสนุนทางสังคมรายด้าน และ โดยรวม	193
7	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์	194
8	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร	194
9	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ	195
10	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน	195
11	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง	196
12	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของลักษณะความเป็นพลเมืองดีรายด้าน และ โดยรวม	197
13	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม	197
14	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้	198
15	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง	198

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางหมวดที่		หน้า
16	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองรายด้าน และโดยรวม	199
17	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง	199
18	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	200
19	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	200
20	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์	201
21	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย	201
22	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ	202
23	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึทางบวก	202
24	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	204

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
25	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการสนับสนุนทางสังคมของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	205
26	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	207
27	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ลักษณะความเป็นพลเมืองดีของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	209
28	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	211

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การเมืองเป็นเรื่องสำคัญสำหรับชีวิตมนุษย์ เนื่องจากการเมืองเป็นตัวกำหนดกิจกรรมที่สำคัญๆ ของสังคม เช่น กิจกรรมทางเศรษฐกิจ ระบบการศึกษา การศาสนา เป็นต้น และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจการจัดสรรผลประโยชน์ (โกวิท วงศ์สุรวัฒน์, 2546: 2) ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ระบอบประชาธิปไตยสมัยใหม่นั้นเป็นการปกครองโดยประชาชนหรือโดยความยินยอมของประชาชน ประชาชนอาจแสดงพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในรูปแบบต่างๆ แม้จะไม่ใช่เป็นการเข้าไปดำเนิน การปกครองด้วยตนเองตลอดเวลา แต่จะมีบางโอกาสที่ได้แสดงเจตนาหรือความต้องการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมือง เช่น การแสดงเจตนาสนับสนุนผู้ที่เหมาะสมที่จะเป็นผู้ปกครองบริหารประเทศ การใช้สิทธิเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองต่างๆ การเสนอข้อเรียกร้อง การทักท้วง หรือการประท้วง (นรนิติ เศรษฐบุตร และคณะ, 2541: 3) พฤติกรรมต่างๆ ที่กล่าวมานั้นเป็นพฤติกรรมการแสดงออกทางการเมืองของบุคคลที่สามารถทำได้ แต่อย่างไรก็ตามการแสดงออกทางการเมืองควรที่จะแสดงออกด้วยพฤติกรรมที่มีความเหมาะสม

พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม เป็นการแสดงสิทธิของบุคคลที่ถูกต้องในวิถีทางที่ไม่เป็นการละเมิดสิทธิของผู้อื่น เป็นการแสดงความรู้สึกความคิดและความเชื่อของตนออกมาอย่างตรงไปตรงมาจริงใจและมีความเหมาะสม (Jakubowski, 1973: 28) เช่นเดียวกับพฤติกรรมการแสดงออกทางการเมืองที่ประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะแสดงความคิด ความรู้สึกของตนเอง มีสิทธิที่จะวิพากษ์วิจารณ์ได้ แต่ทุกอย่างควรจะเป็นไปในทางสร้างสรรค์ มีความเหมาะสม เคารพสิทธิผู้อื่น และไม่ก่อให้เกิดการส่งเสริมให้เกิดความขัดแย้ง แต่ที่ผ่านมาจะพบว่า การแสดงออกทางการเมืองมักจะมี ความรุนแรงแฝงไว้ด้วยเสมออย่างที่เรารู้ได้เห็นภาพข่าวจากสื่อต่างๆ ทั้งเป็น ความรุนแรงทางคำพูดและการกระทำ ไม่มีการเคารพและคำนึงถึงสิทธิของผู้อื่น ไม่มีการให้เกียรติซึ่งกันและกัน พฤติกรรมแสดงออกทางการเมืองที่ไม่เหมาะสมที่พบเห็นได้ เช่น การพูดขู่ข่มขู่ อารมณ์ฝ่ายตรงข้าม ทำให้เกิดความโกรธเคืองกัน มีการการตอบโต้กัน มีการทำลายทรัพย์สิน

ทำร้ายร่างกายกัน มีการชุมนุมในที่สาธารณะและสถานที่ราชการ เป็นต้น การแสดงออกทางการเมืองต่างๆ เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนและทำให้สังคมเกิดความขัดแย้ง มีการแบ่งแยกออกเป็นกลุ่มเป็นสีต่างๆ ประชาชนเองก็เกิดความเครียด ไม่สามารถประกอบอาชีพ และใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างปกติสุข โดยเฉพาะเหตุการณ์การจลาจลทางการเมืองในกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 ที่ประชาชนกลุ่มหนึ่งออกมาชุมนุมทางการเมือง โดยอ้างว่าออกมาเพื่อเรียกร้องประชาธิปไตย ในเหตุการณ์ครั้งนั้นมีการเผาทำลายอาคารบ้านเรือน ธนาคาร และห้างสรรพสินค้า มีการใช้อาวุธที่มีความรุนแรง มีการทำร้ายร่างกายกัน มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก (ประชาติไทย, 2554) จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการแสดงออกทางการเมืองที่เกินขอบเขตนั้นส่งผลกระทบต่อที่ร้ายแรงมากมาย

การที่บุคคลจะปฏิบัติตนเพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวมและเคารพสิทธิของผู้อื่นนั้น ขึ้นอยู่กับการมีจิตสำนึกของแต่ละคนด้วย โดยในสังคมประชาธิปไตยนั้นให้ความสำคัญกับการมีลักษณะความเป็นพลเมืองดี โดยบุคคลที่มีลักษณะความเป็นพลเมืองดีจะเป็นผู้ที่มีความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม กำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน Davies, Gregory and Riley (1999: 23) กล่าวว่าพลเมืองดีนั้นจะต้องมีความเอาใจใส่ผู้อื่น ปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมและจริยธรรมอย่างเข้มแข็ง มีจิตสำนึกในชุมชนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ ยอมรับในความคิดเห็นของผู้อื่นและยอมรับในความหลากหลายของสังคม โดยเฉพาะลักษณะการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นในการอยู่ร่วมกันในสังคม และพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทางการเมือง หากบุคคลมีลักษณะเป็นพลเมืองดีแล้วบุคคลย่อมจะมีความตระหนักถึงบทบาทในการแสดงออกทางการเมืองให้อยู่บนพื้นฐานแห่งความถูกต้องเหมาะสม รับฟังความคิดเห็น และเคารพสิทธิของผู้อื่น

นอกจากลักษณะความเป็นพลเมืองดีจะมีความสำคัญต่อการแสดงออกพฤติกรรมของบุคคลแล้ว ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการแสดงออกพฤติกรรมของบุคคล คนที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองนั้น จะเชื่อว่าเหตุการณ์ต่างๆ หรือทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับตนนั้นเป็นผลมาจากการกระทำหรือพฤติกรรมของตนเอง ตนสามารถควบคุมสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ บุคคลประเภทนี้มักจะใช้หลักของเหตุผลในการกระทำสิ่งต่างๆ มีลักษณะของความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา และยากที่จะถูกชักจูงให้คล้อยตามโดยไม่มีเหตุผล ซึ่งตรงข้ามกับคนที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง ที่มักจะคิดว่าชีวิตถูกกำหนดโดยโชคชะตา

ทำให้ขาดความกระตือรือร้น ไม่ใส่ใจต่อสิ่งใด และใช้ชีวิตโดยไม่ได้ยึดอยู่บนหลักของเหตุผล (Lefcourt, 1966: 206-207) จากลักษณะดังกล่าว ทำให้เห็นว่าความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองเป็น สิ่งสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคล ฉะนั้นความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองจึงน่าจะมีผล ต่อพฤติกรรมการแสดงออกทางการเมืองของบุคคลได้เช่นกัน ลักษณะเหล่านี้สามารถปลูกฝัง ให้เกิดขึ้นได้โดยบุคคลในครอบครัวตั้งแต่อยู่ในวัยเด็ก

การสนับสนุนทางสังคมเป็นการกระทำของบุคคลในครอบครัว สถาบันหรือกลุ่มต่างๆ ที่อยู่แวดล้อมบุคคลต่อบุคคล ซึ่งการสนับสนุนทางสังคมนั้นจะทำให้บุคคลรู้สึกว่าคุณค่าของตนเอง ได้รับความรักความเอาใจใส่ รู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ได้รับเกียรติได้รับการยกย่อง ทำให้บุคคลรู้สึก ผูกพันและมีความรู้สึกว่าคุณค่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (Cobb, 1979: 300-301) ซึ่งสิ่งเหล่านี้มี ผลต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรมของบุคคล การได้รับการสนับสนุนทางสังคมที่ดีย่อมส่งผลให้ บุคคลมีพฤติกรรมที่ดีตามมาเช่นกัน โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาเป็นกลุ่มบุคคลที่นอกจากจะ มีความสัมพันธ์ ใกล้ชิดกับครอบครัวแล้ว ยังมีสถาบันและกลุ่มทางสังคมอื่นๆ อีกมากมาย เช่น กลุ่มเพื่อน สถาบันการศึกษา เป็นต้น ที่จะต้องเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์ด้วย นิสิตนักศึกษาจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากกลุ่มและสถาบันเหล่านั้น และการสนับสนุนทางสังคมนี้อาจเป็นส่วนหนึ่งในการหล่อหลอมบุคลิกภาพและพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษา

นิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นเยาวชนในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ที่อยู่ในวัยขั้นที่มีการสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี เป็นช่วงวัยของการเริ่มต้นในการมีส่วนร่วม ทางการเมืองและกำลังจะก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยจึงจัดให้นิสิตมีส่วนร่วมในกิจกรรม ต่างๆ ขณะศึกษา โดยที่นิสิตได้มีโอกาสในการร่วมกิจกรรมที่นิสิตหรือที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น ซึ่งกิจกรรมนิสิตในปัจจุบันมีความหลากหลายมากขึ้น นิสิตสามารถเลือกเข้าร่วมได้ตามความชอบ ความถนัด หรือความสมัครใจ ประเภทของกิจกรรมนิสิตได้แก่ กิจกรรมด้านการเมือง กิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมอาสาพัฒนา กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านวิชาการ และกิจกรรม ด้านการปกครอง (ทพวง มหาวิทยาลัย, 2543) กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อนิสิตในการ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะ บุคลิกภาพ ความรู้ และความสามารถ รวมทั้งส่งเสริมให้นิสิตได้มีความกล้า แสดงออกมากขึ้น (กองนโยบายและแผนงานเยาวชน, ม.ป.ป.) ดังที่กล่าวแล้วว่าการมีส่วนร่วม กิจกรรมนิสิตมีผลในการพัฒนาทักษะ บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ และความกล้าแสดงออก ฉะนั้นการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตจึงน่าจะมีผลต่อพฤติกรรมของนิสิตในด้านต่างๆ เช่นกัน

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิตินิต โดยผู้วิจัยสนใจจะศึกษากับนิตินิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ซึ่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ เป็นสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพ เปิดการเรียนการสอนมากถึง 14 คณะ มีความหลากหลายในสาขาวิชา ทั้งสายวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีนิตินิตที่กำลังศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากนิตินิตเป็นกลุ่มบุคคลที่อยู่ในวัยแห่งการศึกษา เล่าเรียนหรือเป็นกลุ่มปัญญาชน ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่น่าจะมีโอกาสเข้าไปมีบทบาททางการเมือง การปกครองทั้งโดยตรงและทางอ้อมมากกว่าคนทั่วไป เพราะนิตินิตเป็นกลุ่มบุคคลที่ได้เปรียบ คนทั่วไปอยู่หลายประการ (กมล สมวิเชียร, 2520 อ้างใน ศุภชัย ทาคำ, 2544: 3) เช่น มีโอกาส เรียนรู้เกี่ยวกับหลักการของประชาธิปไตย เป็นผู้มีความรู้มีการศึกษา มีความรอบรู้ ติดตาม ข่าวสาร มีความทันสมัย เป็นต้น นอกจากนี้นิตินิตยังเป็นกลุ่มบุคคลที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปเป็น ส่วนใหญ่ ซึ่งสามารถใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้งได้แล้ว และเป็นกลุ่มบุคคลที่จะเป็นกำลังสำคัญ ในการพัฒนาประเทศ และอาจเข้าไปมีบทบาททางการเมืองในอนาคต ฉะนั้น การศึกษาถึง พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิตินิตในปัจจุบันจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ เพื่อที่จะ ได้นำผลการวิจัยนั้นมาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและส่งเสริมพฤติกรรมแสดงออกที่ เหมาะสมทางการเมืองต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ลักษณะความเป็นพลเมืองดี และพฤติกรรมแสดงออก ที่เหมาะสมทางการเมืองของนิตินิต
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต การสนับสนุน ทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดีที่มีต่อพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิตินิต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยทำให้ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคล ระดับของการมีส่วนร่วม กิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ลักษณะความเป็นพลเมืองดี และพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต
2. ทำให้ทราบว่าตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลและตัวแปรทางจิตวิทยาตัวใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต
3. ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยนี้สามารถเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการนิสิตและคณะต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและส่งเสริมพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต นักศึกษาและประชาชนทั่วไปที่อยู่ในช่วงวัยเดียวกัน รวมทั้งจะเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนี้ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขนที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2554 จำนวน 26,498 คน (กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์: 2554)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

- เพศ
- ชั้นปีที่ศึกษา

- เกรดเฉลี่ยสะสม
- กลุ่มสาขาวิชา
- ภูมิลำเนาเดิม
- ระดับการศึกษาของบิดา
- ระดับการศึกษาของมารดา
- อาชีพของบิดา
- อาชีพของมารดา
- รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา
- สถานภาพสมรสของบิดามารดา
- สถานภาพการเป็นสมาชิกชมรม

2. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต โดยใช้แนวคิดการมีส่วนร่วมตามแนวคิดของ Cohen and Uphoff (1980) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ

- 2.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
- 2.2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม
- 2.3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
- 2.4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

3. การสนับสนุนทางสังคม โดยใช้แนวคิดการสนับสนุนทางสังคมตามแนวคิดของ House (1981 cited in Brown, 1986) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

- 3.1 การสนับสนุนด้านอารมณ์
- 3.2 การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร
- 3.3 การสนับสนุนด้านทรัพยากรสิ่งของ
- 3.4 การสนับสนุนด้านการประเมิน

4. ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง (Locus of Control) โดยใช้แนวคิดความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองตามแนวคิดของ Rotter (1982) ประกอบด้วย

4.1 ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง

4.2 ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง

5. ลักษณะความเป็นพลเมืองดี โดยใช้แนวคิดลักษณะความเป็นพลเมืองดีตามแนวคิดของ Davies, Gregory and Riley (1999) ประกอบด้วย คุณลักษณะความเป็นพลเมืองดี 3 องค์ประกอบ คือ

5.1 ลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม

5.2 ลักษณะการมีความรู้

5.3 ลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง โดยใช้แนวคิด พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมของ Hargie, Saunders and Dickson (1994) ประกอบด้วย องค์ประกอบพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง
2. การขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
3. การปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล
4. การกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์
5. การกล่าวคำชมเชยและการยอมรับคำชมเชย
6. การริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ
7. การแสดงความรู้สึกลึกซึ้งทางบวก

นิยามศัพท์

นิสิต หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ของมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ภาคปลาย ปีการศึกษา 2554

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะของนิสิตแต่ละคนในเรื่องต่างๆ ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีที่ศึกษา กลุ่มสาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสม ภูมิลำเนาเดิม ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา และสถานภาพการเป็นสมาชิกชมรม

ชั้นปีที่ศึกษา หมายถึง ระดับชั้นการศึกษาที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2554

กลุ่มสาขาวิชา หมายถึง กลุ่มของสายการเรียนของคณะที่นิสิตสังกัด โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาสายวิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กลุ่มสาขาวิชาสายวิทยาศาสตร์ หมายถึง กลุ่มของสายการเรียนที่ประกอบด้วย คณะวิทยาศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเกษตร คณะประมง คณะวนศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะเทคนิคการสัตวแพทย์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

กลุ่มสาขาวิชาสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หมายถึง กลุ่มของสายการเรียนที่ประกอบด้วย คณะเศรษฐศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์

เกรดเฉลี่ยสะสม หมายถึง คะแนนผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่เทอมแรกจนถึงเทอมล่าสุด โดยแบ่งช่วงของเกรดเฉลี่ยสะสมออกเป็น 1) 0.00-2.00 2) 2.01-2.50 3) 2.51-3.00 4) 3.01-3.50 5) 3.51-4.00

ภูมิลำเนาเดิม หมายถึง พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่เป็นบ้านเกิดของนิสิต โดยแบ่งเป็น 1) กรุงเทพฯและปริมณฑล 2) ภาคกลาง 3) ภาคเหนือ 4) ภาคตะวันออก 5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6) ภาคตะวันตก 7) ภาคใต้

ระดับการศึกษาของบิดา หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดของบิดาของนิสิตที่ได้รับนับถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งระดับการศึกษาเป็น 1) ประถมศึกษาและต่ำกว่า 2) มัธยมศึกษาตอนต้น 3) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. 4) อนุปริญญา/ปวส. 5) ปริญญาตรี 6) ปริญญาโท 7) ปริญญาเอก

ระดับการศึกษาของมารดา หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดของมารดาของนิสิตที่ได้รับนับถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งระดับการศึกษาเป็น 1) ประถมศึกษาและต่ำกว่า 2) มัธยมศึกษาตอนต้น 3) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. 4) อนุปริญญา/ปวส. 5) ปริญญาตรี 6) ปริญญาโท 7) ปริญญาเอก

อาชีพของบิดา หมายถึง ประเภทของงานประจำที่บิดาทำเพื่อก่อให้เกิดรายได้หลักแก่ครอบครัว โดยแบ่งกลุ่มอาชีพเป็น 1) ข้าราชการ 2) พนักงานรัฐวิสาหกิจ 3) ค้าขาย 4) เกษตรกร 5) ธุรกิจส่วนตัว 6) รับจ้าง 7) อื่นๆ

อาชีพของมารดา หมายถึง ประเภทของงานประจำที่มารดาทำเพื่อก่อให้เกิดรายได้หลักแก่ครอบครัว โดยแบ่งกลุ่มอาชีพเป็น 1) ข้าราชการ 2) พนักงานรัฐวิสาหกิจ 3) ค้าขาย 4) เกษตรกร 5) ธุรกิจส่วนตัว 6) รับจ้าง 7) อื่นๆ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับจากการประกอบอาชีพของบิดามารดาารวมกันในแต่ละเดือน โดยแบ่งช่วงของรายได้เฉลี่ยเป็น 1) 10,000-25,000 บาท 2) 25,001-50,000 บาท 3) 50,001-75,000 บาท 4) มากกว่า 75,000 บาท

สถานภาพสมรสของบิดามารดา หมายถึง สถานภาพการครองคู่ที่แสดงถึงลักษณะการอาศัยอยู่ร่วมกันของบิดามารดาของนิสิต ยึดหลักพฤตินัยเป็นหลัก โดยแบ่งสถานภาพสมรสของบิดามารดาออกเป็น 1) อยู่ด้วยกัน 2) หย่าร้าง 3) หม้าย แยกกันอยู่ 4) อื่นๆ

สถานภาพการเป็นสมาชิกชมรม หมายถึง ลักษณะของสถานภาพที่แสดงถึงการเป็นสมาชิกของชมรมกิจกรรม ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน โดยแบ่งเป็น 1) เป็นสมาชิก 2) ไม่เป็นสมาชิก

พฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง หมายถึง การที่นิสิตแสดงออกซึ่ง ความคิด ความรู้สึก ความเชื่อค่านิยม ทักษะคติ และการกระทำทางการเมือง ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะต่างๆ 7 องค์ประกอบคือ การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง การขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล การกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์ และยอมรับคำวิจารณ์ การกล่าวคำชมเชยและการยอมรับคำชมเชย การริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ และการแสดงความรู้สึกทางบวก

การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง หมายถึง การที่นิสิตสามารถแสดงความคิดเห็นด้านการเมืองที่แตกต่างจากผู้อื่น เมื่อมีความคิดไม่ตรงกันหรือไม่เห็นด้วย ด้วยความสุภาพนุ่มนวล มีเหตุผล โดยที่ตนเองมีความแน่ใจในความคิดเห็นที่ต่างต่างนั้น

การขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หมายถึง การที่นิสิตสามารถแสดงออกโดยบอกหรือขอร้องให้ผู้อื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องทางการเมืองด้วยความสุภาพ จริงใจ และปรารถนาดี

การปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล หมายถึง การที่นิสิตสามารถแสดงออกโดยปฏิเสธการขอร้องเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับด้านการเมืองจากผู้อื่นที่ไม่มีเหตุผล ด้วยความมั่นใจ และไม่รู้สึกผิด

การกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ หมายถึง การที่นิสิตสามารถแสดงออกโดยกล่าวคำวิจารณ์ที่เกี่ยวกับการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางการเมืองของผู้อื่นตามสภาพการณ์จริง ด้วยความปรารถนาดี จริงใจและสร้างสรรค์ และสามารถยอมรับคำวิจารณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทางการเมืองของตนเองได้

การกล่าวคำชมเชยและการยอมรับคำชมเชย หมายถึง การที่นิสิตสามารถแสดงออกโดยกล่าวคำชมเชยและให้กำลังใจผู้อื่นเมื่อเขาแสดงออกพฤติกรรมทางการเมืองที่เหมาะสม และยอมรับคำชมเชยจากผู้อื่นเมื่อตนแสดงออกพฤติกรรมทางการเมืองที่ดีด้วยความยินดี

การริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ หมายถึง การที่นิสิตสามารถแสดงความเป็นมิตรกับบุคคลที่มีความคิดเห็นทางการเมืองหรือพฤติกรรมทางการเมืองแตกต่างกับตน และสามารถรักษาสัมพันธภาพนั้นให้มั่นคง

การแสดงความรู้สึกทางบวก หมายถึง การที่นิสิตสามารถแสดงออกถึงความเข้าใจ ชื่นชม ยอมรับบุคคลหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้านการเมืองในทางสร้างสรรค์

กิจกรรมนิสิต หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่ทางนิสิตหรือมหาวิทยาลัยได้จัดขึ้น เพื่อให้ให้นิสิตได้เข้าร่วมตามความสนใจ ความสามารถและความสมัครใจ กิจกรรมเหล่านี้ทำให้เกิดการพัฒนาในด้านต่างๆ โดยนิสิตสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้ใน 4 ลักษณะ คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่นิสิตได้มีส่วนในการประชุม เสนอความคิดเห็น พิจารณาและตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต อาจจะมีส่วนร่วมทั้งช่วงเริ่มแรกของกิจกรรม ช่วงการดำเนินการ และช่วงปฏิบัติการ หรืออาจจะมีส่วนร่วมในบางช่วงก็ได้

การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หมายถึง การที่นิสิตได้มีส่วนในการสนับสนุนด้านทรัพยากร เสียสละเวลา พุ่มเท ดำเนินการบริหาร การประสานความร่วมมือ การร่วมแรงร่วมใจให้กับกิจกรรมนิสิต

การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ หมายถึง การที่นิสิตได้รับผลตอบแทนจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิต โดยอาจรับเป็นผลประโยชน์ทางวัตถุ สังคมหรือประโยชน์ด้านส่วนตัว เช่น การได้รับใบรับรองการร่วมกิจกรรม การได้รับชั่วโมงกิจกรรม หรือการได้รับการยกย่อง ชมเชย การได้รับความสนุกสนาน เป็นต้น

การมีส่วนร่วมในการประเมินผล หมายถึง การที่นิสิตมีส่วนในการประเมินการทำงาน ทั้งก่อนการปฏิบัติ ระหว่างปฏิบัติ และหลังจากการปฏิบัติงานของกิจกรรมนิสิตเสร็จสิ้นแล้ว

การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง ความรู้สึกหรือการรับรู้ของนิสิตถึงการได้รับความรัก ความห่วงใย การเอาใจใส่ คำแนะนำต่างๆ รวมทั้งการได้รับการยอมรับ ยกย่อง และได้รับความช่วยเหลือต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทางการเมือง ประกอบด้วย การสนับสนุนทางสังคม 4 ด้าน คือ การสนับสนุนด้านอารมณ์ การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนด้านทรัพยากรสิ่งของ และการสนับสนุนด้านการประเมิน

การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ หมายถึง การที่นิสิตได้รับความรัก ความห่วงใย ความเอาใจใส่ การยกย่องชมเชย ได้รับการยอมรับหรือได้รับความเห็นอกเห็นใจ จากการที่นิสิต มีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง โดยได้รับการสนับสนุนจากเพื่อน ครอบครัว และสถานศึกษา

การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การที่นิสิตได้รับข้อมูลข่าวสาร การตักเตือน คำแนะนำ คำปรึกษา ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง จากเพื่อน ครอบครัว และสถานศึกษา

การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ หมายถึง การที่นิสิตได้รับการสนับสนุน การช่วยเหลือเรื่องวัสดุสิ่งของ เงินหรือสิ่งที่มีค่าสำหรับนิสิต จากเพื่อน ครอบครัว และสถานศึกษา จากการที่นิสิตมีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง

การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน หมายถึง การที่นิสิตได้รับข้อมูลย้อนกลับ เกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมของตนจากการที่มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง โดยได้รับการประเมินจากเพื่อน ครอบครัว และสถานศึกษา

ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง หมายถึง รูปแบบของความเชื่ออำนาจในการควบคุมตนเอง ของนิสิต โดยแบ่งเป็น ความเชื่ออำนาจภายในตนเองและความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง

ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง หมายถึง การที่นิสิตเชื่อว่าเหตุการณ์หรือสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนิสิตเป็นผลจากการกระทำหรือความสามารถของนิสิต ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับควบคุม ของนิสิตเอง

ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง หมายถึง การที่นิสิตเชื่อว่าเหตุการณ์หรือสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนิสิตเป็นผลจากอิทธิพลของผู้อื่นหรือสิ่งอื่น นิสิตไม่สามารถควบคุมสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองได้

ลักษณะความเป็นพลเมืองดี หมายถึง ลักษณะที่บ่งบอกถึงความเป็นพลเมืองที่ดีของนิสิต ประกอบด้วย 3 ลักษณะ คือ ลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม ลักษณะการมีความรู้ และลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเป็นผู้เชื่อฟัง

ลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม หมายถึง การที่นิสิตเป็นผู้ที่มีความเอาใจใส่ในสวัสดิภาพของผู้อื่น ประพฤติตนตามหลักศีลธรรมและจริยธรรม และยอมรับในความหลากหลายของสังคม

ลักษณะการมีความรู้ หมายถึง การที่นิสิตเป็นผู้ที่มีความรู้ โดยต้องมีความรู้เกี่ยวกับรัฐบาลหรือทางราชการ มีความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีความรู้เกี่ยวกับชุมชน โลก และมีความสามารถในการคิดข้อคำถาม

ลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง หมายถึง การที่นิสิตเป็นผู้ที่ยอมรับในอำนาจของผู้ที่มีบทบาทเป็นหัวหน้า เป็นผู้ที่มีความรักชาติ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนหรือชุมชน

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การศึกษาวิจัยเรื่องอิทธิพลของการมีส่วนร่วมกิจกรรมนันทนาการ สนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดีที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา ประกอบด้วยแนวคิดต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม
2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง
3. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
4. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมนันทนาการ
5. แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม
6. แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง
7. แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดี
8. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม

พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ในสังคม บุคคลจะต้องเรียนรู้วิธีการปฏิบัติตนในการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่เหมาะสมและเรียนรู้บรรทัดฐานของสังคมเพื่อที่จะปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมนอกจากจะทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพดีและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างไม่เป็นปัญหาแล้ว ยังทำให้สังคมส่วนรวมเกิดความสงบสุขด้วย เช่นเดียวกับพฤติกรรมแสดงออกทางการเมือง ถ้าบุคคลแสดงออกอย่างเหมาะสม ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น แสดงตามความรู้สึกและความต้องการของตนเองอย่างมีขอบเขต ก็อาจจะส่งผลให้สังคมเกิดความสงบสุขและปราศจากความขัดแย้งก็เป็นได้

พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม หรือ การกล้าแสดงออกที่เหมาะสม การแสดงออกที่เหมาะสม หรือพฤติกรรมกล้าแสดงออก ล้วนแล้วแต่มีความหมายเหมือนกัน การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้คำว่า พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับความหมายของคำว่าพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสม ได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ต่างๆ ดังนี้

ความหมายของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม

Shelton (1977) ให้ความหมายของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมว่า หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะแสดงความรู้สึกของตนเองทั้งด้านบวกและด้านลบอย่างเปิดเผย มีความจริงใจและตรงไปตรงมา แต่การแสดงสิทธิของตนเองจะต้องไม่ปฏิเสธหรือละเมิดสิทธิของผู้อื่น มีความมั่นใจในการแสดงสิทธิของตนเองโดยปราศจากความวิตกกังวล และมีเสรีภาพในการตัดสินใจเลือกแสดงพฤติกรรม

Jakubowski (1973) กล่าวว่าพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม หมายถึง พฤติกรรม การแสดงสิทธิของบุคคลที่ถูกต้องในวิถีทางที่ไม่เป็นการละเมิดสิทธิของผู้อื่น เป็นการแสดงความรู้สึก ความคิดและความเชื่อของตนออกมาอย่างตรงไปตรงมาจริงใจและมีความเหมาะสม

Bower and Bower (1979) ให้ความหมายของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมว่า หมายถึง ความสามารถที่จะแสดงออกซึ่งความรู้สึก ความคิดของตนเองว่าจะแสดงออกอย่างไร ทั้งความรู้สึกด้านบวกและด้านลบ การแสดงออกความรู้สึกด้านบวก เช่น ความพึงพอใจ การชื่นชม ยินดี ความรู้สึกด้านลบเช่น การแสดงความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น แสดงสิทธิของตนออกมาอย่างมีความเหมาะสม ซึ่งลักษณะเช่นนี้จะช่วยพัฒนาบุคคลให้เป็นคนมีความมั่นใจในตนเอง และมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองหรือเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น

Clark (1979) ให้ความหมายพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมว่า เป็นพฤติกรรม การแสดงออกที่เป็นอิสระ ปราศจากการถูกควบคุมจากผู้อื่น มีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออก แต่จะมีการเคารพสิทธิของผู้อื่น

ละเอียด ชูประยูร และคณะ (2521) ให้ความหมายของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมว่า หมายถึง การแสดงออกความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ของบุคคลตามสิทธิของตนเองต่อผู้อื่น และการแสดงออกนั้นเป็นการแสดงออกที่มีเหตุผล เป็นที่ยอมรับในสังคม รวมทั้งพฤติกรรมด้านต่างๆ เช่น การกล้าแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากคนอื่นๆ การกล้าแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ การปฏิเสธที่จะทำตามข้อเรียกร้องที่ไม่ยุติธรรม หรือไม่มีเหตุผล ตลอดจนกระทำการแสดงความชื่นชมยินดีต่อบุคคลอื่นหรือยอมรับว่าตนเองบกพร่องหรือโง่เขลาในบางเรื่อง เป็นต้น

กาญจนา พงศ์พุกภัย (2523) ได้สรุปความหมายของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมว่าเป็นความสามารถของบุคคลในการแสดงออกตามสิทธิที่ควรแสดง และแสดงออกอย่างถูกต้องเหมาะสม โดยไม่ก้าวท้าวหรือละเมิดสิทธิของผู้อื่น เป็นการแสดงความคิดเห็น ความเชื่อ และความรู้สึกทั้งทางบวกและลบออกมาอย่างจริงใจ ตรงไปตรงมาและเหมาะสมกับกาลเทศะ และเมื่อแสดงออกไปแล้วก็ปราศจากความรู้สึกผิด

เทพ สวงนิตติพันธ์ (2543) ให้ความหมายของการแสดงออกที่เหมาะสมว่า หมายถึง การแสดงสิทธิที่พึงมีของบุคคลอย่างถูกต้องเหมาะสมโดยไม่ล่วงเกินสิทธิของผู้อื่น เป็นความสามารถที่จะติดต่อสื่อสารความรู้สึก ความคิดเห็นและความต้องการต่างๆ อย่างตรงไปตรงมาและจริงใจ เป็นการแสดงออกซึ่งความเป็นมิตร พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมนี้จะก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคล

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2549) ได้ให้ความหมายของการแสดงออกที่เหมาะสมไว้ว่าเป็นความสามารถที่จะเสนอหรือแสดงออกของบุคคลได้อย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุดตามสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ และสามารถจัดการกับปัญหาต่างๆ ได้ด้วยวิธีทางบวกโดยปราศจากความวิตกกังวล

จากความหมายพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมที่นักวิชาการท่านต่างๆ ได้นำเสนอไว้ข้างต้น สามารถสรุปความหมายของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมได้ว่าเป็นการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นความรู้สึกของตนเองทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยแสดงออกมาตามสิทธิอย่างมีความเหมาะสมมีการเคารพและไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ในการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมนั้นๆ ต้องแสดงออกมาอย่างตรงไปตรงมาและจริงใจ พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมจะช่วยพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

ลักษณะพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม

Lange and Jakuboski (1970 อ้างใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2549: 133-140) ได้แบ่งประเภทพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. การแสดงออกที่เหมาะสมขั้นพื้นฐาน เป็นการแสดงออกเพื่อรักษาสิทธิ ความเชื่อ ความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเมื่อถูกขัดจังหวะ ถูกสอดแทรกขณะที่กำลังพูดหรือถูกถามด้วยคำถามที่ไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยทักษะทางสังคมอื่นๆ เช่น ความเข้าใจ การเผชิญหน้า การชักจูง เป็นต้น การแสดงออกที่เหมาะสมขั้นพื้นฐานนั้นเกี่ยวข้องกับการแสดงออกถึงความรู้สึกพอใจ
2. การแสดงออกที่เหมาะสมในลักษณะเข้าอกเข้าใจ บางครั้งคนเรามีความต้องการที่จะแสดงออกถึงความรู้สึกหรือความต้องการที่มากกว่าการแสดงออกตามปกติวิสัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องการที่จะสื่อให้รู้ถึงความรู้สึกเข้าอกเข้าใจจึงควรที่จะนำมาใช้ลักษณะของประโยคที่แสดงถึงความรู้สึกดังกล่าว จะประกอบไปด้วยประโยคที่บอกถึงการรับรู้สถานการณ์ ความรู้สึกของบุคคล ตามด้วยประโยคที่ยืนยันถึงสิทธิของผู้พูด
3. การแสดงออกที่เหมาะสมในลักษณะของการเพิ่มระดับ การแสดงออกในลักษณะของการเพิ่มระดับนั้น เป็นลักษณะที่ก่อให้เกิดความรู้สึกหรืออารมณ์ในทางลบให้น้อยที่สุด ในขณะที่เดียวกันก็ให้ผลตามที่ต้องการ แต่ถ้าแสดงออกแล้วยังถูกละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอยู่ ผู้ถูกล่วงละเมิดควรจะค่อยๆ เพิ่มระดับความเข้มของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น หรืออาจจะใช้การเน้นความมั่นคงของการพูดของตนเองก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องเพิ่มระดับการแสดงออกที่เหมาะสมจนอาจจะมีลักษณะใกล้เคียงกับความก้าวร้าว
4. การแสดงออกที่เหมาะสมในลักษณะการเผชิญหน้า เป็นการแสดงออกออกที่ใช้เมื่อเห็นว่าคำพูดและการกระทำของบุคคลนั้นไม่ไปด้วยกัน ลักษณะที่ควรแสดงออกที่เหมาะสมและอะไรที่บุคคลนั้นได้กระทำลงไปจริงๆ หลังจากนั้นจะบอกถึงสิ่งที่ต้องการเป็นการพูดไปตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นโดยไม่มีการตีความหรือประเมินค่าใดๆ ทั้งสิ้น

5. การแสดงออกที่เหมาะสมในลักษณะของการใช้ภาษาผม/ดิฉัน มีประโยชน์มาก ในการแสดงออกถึงความรู้สึกทางลบไม่ว่าความรู้สึกนั้นจะเกิดจากการที่ผู้อื่นพยายามจะเข้ามายุ่งเกี่ยวกับความรู้สึกหรือสิทธิส่วนบุคคลของเขา การแสดงออกในลักษณะดังกล่าวประกอบด้วย ประโยค 4 ประโยค คือ

5.1 ประโยคที่บอกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (ผู้พูดบอกถึงพฤติกรรมของบุคคลอื่น อย่างชัดเจน)

5.2 ประโยคที่บอกถึงผลที่เกิดขึ้น (ผู้พูดบอกว่าพฤติกรรมของบุคคลนั้นมีผลต่อ ชีวิตหรือความรู้สึกของเขาอย่างไรอย่างเป็นรูปธรรม)

5.3 ประโยคที่บอกถึงความรู้สึก (ผู้พูดบอกถึงความรู้สึก)

5.4 ประโยคที่บอกถึงสิ่งที่อยากให้เกิดขึ้น (ผู้พูดบอกว่า เขาต้องการอะไร) การแสดงออกที่ตรงข้ามกับการแสดงออกที่เหมาะสมในลักษณะของการใช้ภาษาผม/ดิฉัน ก็คือ การแสดงออกในลักษณะก้าวร้าว เป็นการแสดงออกถึงการให้ผู้อื่นเป็นผู้รับผิดชอบให้ผู้อื่น มีความรู้สึกที่แย่งและมักจะใช้ภาษาคุณ

6. การแสดงออกที่เหมาะสมและการชักจูง การที่จะให้ในที่ประชุมหรือในกลุ่มยอมรับ โดยไม่แสดงความก้าวร้าวออกมา วิธีที่เสนอความคิดให้ได้ผลนั้นจะต้องพิจารณาปัจจัยอยู่ 2 อย่าง คือ เวลาและลักษณะของประโยคที่พูด ซึ่งต้องแสดงให้เห็นถึงความจริงใจของผู้พูด

Fensterheim and Baer Jean (1975) กล่าวว่าลักษณะการแสดงออกพฤติกรรมที่เหมาะสม ของบุคคลมีลักษณะดังนี้

1. มีอิสระในการแสดงออกในการเปิดเผยตนเอง ทั้งด้านคำพูดและการกระทำ โดยแสดงออกซึ่งความคิดความรู้สึกและความต้องการของตนเอง

2. ติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลทุกระดับได้อย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมาและมีความเหมาะสม

3. มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาโอกาสในการกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อได้แสดงความต้องการของตนเองไม่เฉื่อยชา

4. ทำตามความต้องการของตนเองแต่ก็ยอมรับข้อผิดพลาดและข้อจำกัดของตนเองเช่นกัน

Hargie, Saunders and Dickson (1994) ได้สรุปพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมว่าประกอบด้วยการแสดงออกใน 7 ลักษณะ คือ

1. การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างคือ ความสามารถในการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากผู้อื่นด้วยความสุภาพนุ่มนวล เมื่อมีความคิดไม่ตรงกันหรือไม่เห็นด้วยโดยที่ตนเองมีความแน่ใจในความคิดเห็นที่แตกต่างนั้น

2. การขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคือ ความสามารถในการรักษาสิทธิและเสรีภาพของตนโดยการบอกหรือขอร้องให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อตนด้วยความยุติธรรม

3. การปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลคือ ความสามารถในการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล ด้วยความมั่นใจและไม่รู้สึกผิด

4. การกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์คือ ความสามารถในการกล่าวคำวิจารณ์ผู้อื่นตามสภาพการณ์จริง ด้วยความปรารถนาดี และจริงใจ

5. การกล่าวคำชมเชยและการยอมรับคำชมเชยคือ ความสามารถในการกล่าวคำชมเชยและให้กำลังใจผู้อื่นเมื่อเขาทำสิ่งที่ดีงามหรือประสบความสำเร็จ

6. การริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพคือ ความสามารถในการแสดงความเป็นมิตรกับบุคคลที่ต้องการรู้จักและรักษาสัมพันธภาพให้มั่นคง

7. การแสดงความรู้สึกทางบวกคือ ความสามารถในการแสดงออกถึงความเข้าใจ ชื่นชมยอมรับบุคคล หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในทางสร้างสรรค์

ละเอียดยุทธศาสตร์ และคณะ (2521) กล่าวถึงลักษณะพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม
ดังนี้

1. การปฏิเสธที่จะทำตามคำขอร้อง
2. การเปิดเผยซึ่งข้อจำกัดส่วนตัว
3. การริเริ่มการติดต่อในสังคม
4. การแสดงออกซึ่งความรู้สึगतงบวก
5. การแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์
6. การแสดงความเป็นตัวของตัวเอง
7. การกล้าแสดงออกในเหตุการณ์ที่ควรได้รับสิทธิ
8. การให้คำตอบและการตอบสนองทางลบ

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง

ความหมายของพฤติกรรมทางการเมือง

พฤติกรรมทางการเมืองเป็นลักษณะของการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อการเมืองในรูปแบบต่างๆ อาจจะเป็นรูปแบบการให้ความร่วมมือหรือต่อต้านก็ได้ รูปแบบที่เป็นทางการเมืองหรือไม่เป็นทางการเมือง ขัดต่อกฎหมายหรือไม่ขัดต่อกฎหมายก็ได้ ซึ่งพฤติกรรมทางการเมืองที่บุคคลแสดงออกจะส่งผลกระทบต่อทั้งตนเอง สังคมและประเทศชาติ พฤติกรรมทางการเมืองรวมถึงลักษณะรูปแบบของกิริยาอาการและความนึกคิดทางการเมืองการปกครอง เป็นต้นว่ารูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองต่างๆ เช่น การออกเสียงเลือกตั้ง การปฏิบัติตามกฎหมาย ความสนใจทางการเมือง ความเบื่อหน่ายทางการเมืองและความเชื่อมั่นทางการเมือง เป็นต้น (สมศักดิ์ เกียวกิ่งแก้ว, 2522) นอกจากนี้สุภชัย ทาคำ (2544) ได้สรุปว่าพฤติกรรมทางการเมือง หมายถึง ลักษณะการแสดงออกในการกระทำหรือปฏิบัติที่มีผลก่อให้เกิดการพัฒนาความร่วมมือหรือขัดแย้ง และวิถีทางที่ใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม กลุ่มตนเองและสังคมส่วนใหญ่ ซึ่งคนเราต้องมีการกระทำที่มีผลกระทบต่อตัวบุคคลสังคม และระบบการเมืองทางใดทางหนึ่ง

สิ่งที่กำหนดพฤติกรรมทางการเมืองของมนุษย์

สิ่งที่กำหนดพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคลในเชิงจิตวิทยา คือ ความเชื่อและทัศนคติ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งมีพื้นฐานเกิดจากความรู้สึก พฤติกรรม ความสัมพันธ์ซึ่งกัน และกัน 4 ประการ (ทิพาพร พิมพิพิศุทธิ์, 2524) ได้แก่

1. พื้นฐานความรู้ที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อ และทัศนคติความเชื่อนั้น แบ่งได้ 2 ระดับ คือ ความเชื่อพื้นฐานหรือความเชื่อขั้นศูนย์ ได้แก่ ความเชื่อของปัจเจกบุคคลและสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์ ได้พบประสบมาและความเชื่อนั้นที่ 1 ซึ่งเป็นความเชื่อที่อ้างอิงจากความเชื่อพื้นฐาน ได้แก่ ความเชื่อเกี่ยวกับศาสนา ปรัชญา เป็นต้น ส่วนพื้นฐานความรู้ที่ก่อให้เกิดทัศนคติ คือความเชื่อที่ประเมินค่าแล้วและความเชื่อที่เกี่ยวกับค่านิยม
2. พื้นฐานจากความรู้สึกที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อและทัศนคติมักจะเกิดจากสิ่งแวดล้อม สภาพแวดล้อมและภาษาที่ใช้ในแต่ละสังคม การเข้าใจในความหมายของคำล้าวนเป็นสิ่งเร้า ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกและจะมีอิทธิพลต่อความเชื่อและทัศนคติของคนในสังคมนั้น
3. พื้นฐานทางพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อและทัศนคติ ปัญหาที่ยังคงศึกษากันคือ ทัศนคติก่อให้เกิดพฤติกรรมหรือพฤติกรรมก่อให้เกิดทัศนคตินั้น ในที่สุดจึงสรุปว่าการเปลี่ยนแปลงบทบาทและพฤติกรรมย่อมมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและความเชื่อของบุคคลนั้น ในทำนองเดียวกัน ทัศนคติและความเชื่อที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นจะก่อให้เกิดพฤติกรรมใหม่ขึ้น ด้วยเช่นกัน
4. พื้นฐานทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อและทัศนคติ ปัจจัยด้านนี้มีหลายประการ เช่น จากสื่อสารมวลชน จากความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกชน ระหว่างประชาชนกับประชาชน จากปทัสถานทางสังคมจากกลุ่มอ้างอิง เช่น กลุ่มเพื่อนฝูง เป็นต้น

สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติก็มีอิทธิพลในการสร้างลักษณะนิสัยของมนุษย์เหมือนกัน คือ มีอิทธิพลต่อบุคคลโดยตรง และมีอิทธิพลต่อองค์กรที่ถ่ายทอดลักษณะนิสัยด้วย เช่น สภาพภูมิอากาศทำให้ลักษณะนิสัยของมนุษย์ต่างกันออกไป

นอกจากนี้ยังได้มีการสรุปปัจจัยอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ ที่นอกเหนือไปจากปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่

1. อิทธิพลจากกลุ่มทางสังคมต่างๆ ในสังคมหนึ่งๆ จะมีการติดต่อมีความสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคมนั้นๆ และทุกสังคมจะมีลักษณะพิเศษโดยเฉพาะ แต่ลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งคือการติดต่อสัมพันธ์กันเป็นกลุ่ม กลุ่มในระบบสังคมแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ กลุ่มปฐมภูมิ ซึ่งเป็นกลุ่มที่บุคคลมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดผูกพันกันและกัน กลุ่มทุติยภูมิ เป็นกลุ่มที่สมาชิกความสัมพันธ์กันทางอาชีพและศาสนา กลุ่มนี้มีลักษณะความสัมพันธ์ไม่ใกล้ชิดเท่ากับกลุ่มแรก และกลุ่มอ้างอิงเป็นกลุ่มที่สมาชิกในสังคมพยายามเลียนแบบกัน

2. อิทธิพลทางสังคมจากชนชั้นในสังคม วัดสถานภาพและชนชั้นได้จาก อาชีพ รายได้ การศึกษา เป็นต้น โดยการศึกษาที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับชนชั้นและพฤติกรรมทางการเมือง กล่าวคือ คนในชนชั้นสูงจะมีพฤติกรรมทางการเมืองคล้ายๆ กันกับผู้มีการศึกษาสูง ส่วนความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจคือ ผู้ที่มีสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจต่ำจะมีการเข้าร่วมทางการเมืองน้อยกว่าผู้ที่มีสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจสูง เนื่องจากมีกำลังทรัพย์และเวลาที่เกี่ยวเนื่องกับการเมืองทั้งโดยตรงและโดยอ้อม และผู้ที่อยู่อาศัยในเมืองหรือชุมชนจะมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงกว่าผู้ที่อยู่นอกเมือง

3. อิทธิพลของบุคลิกภาพต่อพฤติกรรมทางการเมือง การตัดสินใจทางการเมืองและการแสดงออกทางการเมืองของบุคคล มีผลสืบเนื่องจากสภาพและสถานภาพของแต่ละบุคคล ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาในชีวิต ดังนั้น พฤติกรรมทางการเมืองจึงมีผลสืบเนื่องมาจากสถานภาพทางสังคม มรดกวัฒนธรรมและสภาพจิตใจของบุคคลเหล่านั้นประกอบกัน

4. อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อพฤติกรรมทางการเมือง วัฒนธรรมในที่นี้หมายถึง พฤติกรรมทุกอย่างของชีวิตมนุษย์อันเป็นแบบแผนที่ยึดมั่นของสังคม อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อพฤติกรรมทางการเมืองมีประเด็นที่สำคัญคือ สหจิตของค่านิยมพื้นฐานที่ยอมรับกันในสังคมอันจะมีผลต่อความมั่นคงทางการเมือง

5. อิทธิพลของโครงสร้างต่อพฤติกรรมทางการเมือง คือ การเข้าร่วมในทางการเมือง เห็นได้จากการกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งอาจจำกัดการเข้าร่วมทางการเมืองของผู้ที่มีการศึกษาดำและมีสถานภาพทางสังคมต่ำ

จะเห็นได้ว่าการที่จะเกิดเป็นพฤติกรรมนั้นประกอบด้วยหลายๆ ปัจจัย พอสรุปได้ว่า พฤติกรรมทางการเมืองเกิดขึ้นจากการที่มนุษย์ได้มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มต่างๆ ทางสังคมและได้รับการถ่ายทอดความคิด ความเชื่อ ทักษะคติ จนหล่อหลอมกลายเป็นบุคลิกภาพของแต่ละคน หรืออาจจะเกิดขึ้นโดยไม่ต้องได้รับการถ่ายทอดจากใครๆ ก็ได้ แต่เกิดขึ้นโดยตนเองจากการอยู่ในสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้นๆ การมีวัฒนธรรมทางการเมืองนั้นๆ ได้เช่นกัน

ณรงค์ ลินสวัสดิ์ (2522) กล่าวว่าสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมมนุษย์ มี 2 ส่วนคือ ลักษณะนิสัยของมนุษย์และสิ่งที่ไม่ใช่ลักษณะนิสัยของมนุษย์

1. ลักษณะนิสัยได้แก่ ความเชื่อ ค่านิยมและบุคลิกภาพ
2. สิ่งที่ไม่ใช่ลักษณะนิสัยของมนุษย์ ได้แก่ สิ่งกระตุ้นพฤติกรรมและความเข้มข้นของสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม ทักษะคติ และสถานการณ์

นอกจากนี้ ณรงค์ ลินสวัสดิ์ (2522) ยังได้กล่าวถึงการได้มาซึ่งลักษณะนิสัยว่าองค์กรที่ให้การอบรมการเรียนรู้แก่บุคคลหรือองค์กรที่ถ่ายทอดความเชื่อ ค่านิยมและบุคลิกภาพให้บุคคลมีดังนี้

1. ครอบครัว ส่วนใหญ่หมายถึงพ่อแม่ ครอบครัวเป็นองค์กรที่สำคัญที่สุดที่ถ่ายทอดหรือหล่อหลอมความเชื่อ ค่านิยมและบุคลิกภาพให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก
2. โรงเรียน โรงเรียนเป็นแหล่งถ่ายทอดความรู้ด้านต่างๆ ให้แก่เด็ก รวมทั้งเรื่องการเมืองด้วย นอกจากนั้นประสบการณ์ในโรงเรียนก็เป็นเครื่องที่หล่อหลอมลักษณะนิสัยทางอ้อมแก่บุคคลด้วย

3. สถาบันทางศาสนา โดยแต่ละศาสนาอาจจะหล่อหลอมให้บุคคลมีพฤติกรรม ลักษณะนิสัย ค่านิยมหรือบุคลิกภาพแตกต่างกันออกไป

4. หมู่เพื่อนเล่นหรือเพื่อนร่วมงาน เช่น การที่มีคนอื่นๆ เล่าเรื่องให้ฟัง โดยคำเล่าเหล่านั้นอาจเป็นสิ่งหล่อหลอมลักษณะนิสัย เช่น ความเชื่อและค่านิยม

5. สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ จะมีอิทธิพลโดยตรงและมีอิทธิพลต่อองค์กรที่ถ่ายทอดลักษณะนิสัยด้วย

จากแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมและการแสดงออกที่เหมาะสมและแนวคิดพฤติกรรมทางการเมือง สามารถบูรณาการในการศึกษาวิจัยพฤติกรรมและการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองได้ดังนี้ พฤติกรรมและการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง คือ การที่บุคคลแสดงออกซึ่ง ความรู้สึกรู้สึก ความเชื่อค่านิยมและทัศนคติทางการเมือง รวมทั้งการกระทำในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น การวิพากษ์วิจารณ์ การยอมรับฟังความแตกต่างด้านความคิด หรือการปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเมือง ด้วยความสุภาพ นุ่มนวลมีความเหมาะสม มีการเคารพในสิทธิของผู้อื่น มีความตรงไปตรงมาเปิดเผยอย่างจริงใจ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิดพฤติกรรมและการแสดงออกที่เหมาะสมของ Hargie, Saunders and Dickson (1994) ในการศึกษาพฤติกรรมและการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบพฤติกรรมและการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง หมายถึง ความสามารถในการแสดงความคิดเห็นด้านการเมืองที่แตกต่างจากผู้อื่น เมื่อมีความคิดไม่ตรงกันหรือไม่เห็นด้วยด้วยความสุภาพนุ่มนวล มีเหตุผลโดยที่ตนเองมีความแน่ใจในความคิดเห็นที่แตกต่างนั้น

2. การขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หมายถึง ความสามารถในการบอกหรือขอร้องให้ผู้อื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องทางการเมืองด้วยความสุภาพ จริงใจ และปรารถนาดี

3. การปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล หมายถึง ความสามารถในการปฏิเสธการขอร้องเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับด้านการเมืองจากผู้อื่นที่ไม่มีเหตุผล ด้วยความมั่นใจ และไม่รู้สึกรู้สึกผิด

4. การกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ หมายถึง ความสามารถในการกล่าวคำวิจารณ์ที่เกี่ยวกับการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางการเมืองของผู้อื่นตามสภาพการณ์จริง ด้วยความปรารถนาดี จริงใจและสร้างสรรค์ และสามารถยอมรับคำวิจารณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมแสดงออกทางการเมืองของตนเองได้

5. การกล่าวคำชมเชยและการยอมรับคำชมเชย หมายถึง ความสามารถในการกล่าวคำชมเชยและให้กำลังใจผู้อื่นเมื่อเขาแสดงออกพฤติกรรมทางการเมืองที่ดีงาม และยอมรับคำชมเชยจากผู้อื่นเมื่อตนแสดงออกพฤติกรรมทางการเมืองที่ดีด้วยความยินดี

6. การริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ หมายถึง ความสามารถในการแสดงความเป็นมิตรกับบุคคลที่มีความคิดเห็นทางการเมืองหรือพฤติกรรมทางการเมืองแตกต่างกับตน และสามารถรักษาสัมพันธภาพนั้นให้มั่นคง

7. การแสดงความรู้สึกทางบวก หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกถึงความเข้าใจ ชื่นชมยอมรับบุคคลหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้านการเมืองในทางสร้างสรรค์

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมเป็นลักษณะการกระทำอย่างหนึ่งของบุคคล บุคคลสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ได้ในหลายลักษณะ การมีส่วนร่วมนั้นถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ในสังคม เพราะการอยู่ในสังคมมักจะมีกิจกรรมให้มนุษย์ได้กระทำร่วมกันอยู่เสมอ บุคคลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมไม่รูปแบบใดก็รูปแบบหนึ่ง อาจจะมีส่วนร่วมโดยตรงหรือโดยอ้อม สัมครใจหรือไม่สัมครใจ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มหรือสังคมนั้น มีผลดีต่อบุคคลคือสร้างความรู้สึกรับรู้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม สร้างความสามัคคีของกลุ่มและสร้างความภาคภูมิใจในตนเองของบุคคล

ความหมายของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆ ดังนี้

Hay (1958) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า เป็นรูปแบบของความสมัครใจของบุคคล ที่เข้าไปมีส่วนร่วมในลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับกลุ่ม ระหว่างกลุ่มต่อกลุ่ม ซึ่งเป็น ส่วนประกอบของกิจกรรมกลุ่มนั้นๆ อาจจะเป็นรูปแบบที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้

Turton (1987) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การรวมความสนใจของบุคคล โดยแต่ละบุคคลนั้นมีความเกี่ยวพันกันด้านความรู้สึกในกิจกรรมต่างๆ ในลักษณะของการให้ความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ และเกิดเป็นการรวมตัวกันเป็นกลุ่มขึ้น

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเข้าไปเกี่ยวข้องทางด้าน ความคิด จิตใจ อารมณ์และร่างกายของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่ม ซึ่งผลของการเกี่ยวข้อง ดังกล่าวเป็นเหตุเร้าใจให้บุคคลกระทำการบรรลุจุดมุ่งหมายของการกระทำนั้น รวมทั้งทำให้เกิด ความรู้สึกกับผิชอบร่วมกับกลุ่มดังกล่าวด้วย

กุนจันทร์ สิงห์สุ (2535) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การที่ปัจเจก บุคคล กลุ่มคน หรือองค์กรประชาชน ได้อสาเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การดำเนิน โครงการ การแบ่งปันผลประโยชน์ การประเมินผลโครงการและการพัฒนาโครงการด้วยความเต็มใจและ สมัครใจ โดยปราศจากข้อกำหนดที่มาจากบุคคลภายนอกและเป็นไปเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของสมาชิกด้วยความพึงพอใจ และผู้ที่มีส่วนร่วมมีความรู้สึกเป็นเจ้าของโครงการด้วย

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2547) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมหมายถึง การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ หรือเข้าร่วมการตัดสินใจหรือเคยเข้ามาร่วมด้วยเพียงเล็กน้อย ได้เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ต้องเป็น ไปแบบอิสระภาพ เสมอภาค มิใช่เพียงการมีส่วนร่วมเพียง ผิวเผิน แต่เข้าร่วมด้วยแท้จริงยิ่งขึ้น และต้องเป็นการเข้าร่วมตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ

รูปแบบการมีส่วนร่วม

องค์การสหประชาชาติ (1978) ได้แบ่งรูปแบบของการมีส่วนร่วมออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. การมีส่วนร่วมแบบด้วยตนเองหรือโดยความสมัครใจ เป็นรูปแบบของการเป็นอาสาสมัครหรือรวมตัวกันเองขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาของตนเอง และไม่ได้รับความช่วยเหลือจากภายนอก
2. การมีส่วนร่วมแบบชักนำ เป็นการเข้าร่วมโดยความต้องการความเห็นชอบหรือการสนับสนุนโดยรัฐบาล
3. การมีส่วนร่วมแบบบังคับ เป็นผู้มีส่วนร่วมภายใต้การดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล ภายใต้การจัดการโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ โดยการบังคับโดยตรง

Cohen and Uphoff (1980) ได้แบ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 รูปแบบ คือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การตัดสินใจในระยะแรกเริ่ม การตัดสินใจในช่วงการดำเนินการ และตัดสินใจปฏิบัติการ
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ประกอบด้วย การสนับสนุนด้านทรัพยากร การบริหาร การประสานความร่วมมือ การร่วมแรงร่วมใจ
3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ เป็นการร่วมรับผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ โดยอาจรับเป็นผลประโยชน์ทางวัตถุ สังคมหรือประโยชน์ด้านส่วนตัว
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล เป็นลักษณะของการประเมินผลของกิจกรรมทั้งก่อนขณะและหลังจากทำกิจกรรม

ประสพสุข ดีอินทร์ (2524) สรุปรูปแบบการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ทัศนีย์ ไทยาภิรมย์ (2526) ได้แบ่งรูปแบบและขั้นตอนของการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนในการดำเนินกิจกรรม
3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและการปฏิบัติงาน
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน

จ่อ่าน วุฑฒิกกรรมรักษา (2526) ได้สรุปขั้นตอนของการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การร่วมประชุม
2. การออกความคิดเห็น
3. การตีปัญหาให้กระจ่าง
4. การออกเสียงสนับสนุนหรือคัดค้านปัญหา

ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์ (2531 อ้างใน จินตนา สุจางันท์, 2549: 23) กล่าวถึงรูปแบบการมีส่วนร่วมโดยแบ่งเป็นลักษณะของระดับการมีส่วนร่วม โดยแบ่งออกเป็น 7 ระดับ คือ

1. การถูกบังคับ เป็นการเข้าร่วมโครงการเพราะถูกบังคับ โดยไม่มีทางเลือกเลย
2. การถูกหลอกล่อ เป็นการมีส่วนร่วมในลักษณะการถูกล่อใจด้วยผลประโยชน์
3. การถูกชักชวน
4. การถูกสัมภาษณ์แล้ววางแผนให้
5. การมีโอภาสเสนอความคิดเห็น

6. การมีโอกาเสนอโครงการ
7. การมีโอกาตัดสินใจ

จากแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการมีส่วนร่วมดังกล่าวพอสรุปได้ว่า บุคคลสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ในหลายรูปแบบและหลายขั้นตอน อาจจะเข้ามามีส่วนร่วมในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง หรืออาจจะเข้ามามีส่วนร่วมตลอดกิจกรรมก็ได้ขึ้นอยู่กับโอกาสและสถานการณ์ของบุคคล และการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกแนวคิดรูปแบบการมีส่วนร่วมของ Cohen and Uphoff (1980) มาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของมหาวิทยาลัยของนิสิต ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม
3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นส่งเสริมหรืออำนวยการให้บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ และปัจจัยต่างๆ เหล่านั้นก็ทำให้เห็นถึงความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของแต่ละบุคคล ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมได้มีนักวิชาการนำเสนอไว้ ดังนี้

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 1981) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. สิ่งจูงใจ สิ่งจูงใจมีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรม สิ่งจูงใจเกิดได้จากการมองเห็นผลประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ อาจเกิดได้จากการชักชวนของเพื่อนหรือได้รับการบอกกล่าวจากผู้อื่น เป็นต้น

2. โครงสร้างช่องทางของการเข้าไปมีส่วนร่วม เกี่ยวกับโอกาสในการเข้ามามีส่วนร่วม ในรูปแบบการมีตำแหน่งทางสังคม การเป็นตัวแทนหรือการเข้าร่วมโดยตรง โดยมีการกำหนด ระยะเวลาของกิจกรรมให้ชัดเจนเพื่อที่ผู้เข้าร่วมจะได้พิจารณากำหนดเงื่อนไขในการเข้าร่วม กิจกรรมของตนเอง

3. ปัจจัยอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมกิจกรรมของการมีส่วนร่วม เป็นรูปแบบของการให้บุคคล ที่จะเข้าร่วมกิจกรรมได้มีโอกาสกำหนดกิจกรรมของตนเอง

ทวิทอง หงส์วิวัฒน์ (2527) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่

1. ความศรัทธาที่มีต่อความเชื่อถือบุคคลสำคัญและสิ่งศักดิ์สิทธิ์
2. ความเกรงใจที่มีต่อบุคคลที่เคารพนับถือ การมีเกียรติยศ การมีตำแหน่ง
3. การถูกบังคับจากผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า

สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมนั้นจะเป็นตัวกระตุ้นหรือเป็นแรงจูงใจให้ บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคคลนั้น ขึ้นอยู่กับ โอกาส ช่องทางหรือสิ่งอำนวยความสะดวกให้บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วม รวมทั้งผลประโยชน์ที่จะได้รับจาก การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งผลประโยชน์ที่ได้รับนั้นถือแรงจูงใจที่สำคัญที่จะ กระตุ้นให้บุคคลสนใจเข้าไปมีส่วนร่วม นอกจากนี้ความเชื่อถือ ความศรัทธา ความเคารพ ความเกรงใจที่มีต่อบุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่ออีกบุคคลหนึ่ง รวมถึงการถูกบังคับก็มีผลต่อ การเข้าไปมีส่วนร่วมเช่นกัน

ตัวชี้วัดการมีส่วนร่วม

ประภาพร ศรีสถิตธรรม (2543) ได้เสนอตัวชี้วัดการมีส่วนร่วมของสมาชิกของกลุ่ม หรือองค์กร โดยกำหนดระดับความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรม ดังนี้

1. มีความสนใจและเข้าร่วมประชุม เช่น การร่วมประชุมและเสนอความคิดเห็นในที่ ประชุม ให้ความสนใจในการติดตามข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวม

2. ให้ความสนับสนุนและช่วยเหลือ การสนับสนุนและช่วยเหลือในด้านต่างๆ เช่น การอุทิศเงินและเวลาให้กับส่วนรวม

3. การสมัครเป็นสมาชิกหรือกรรมการ

4. เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ได้แก่ การทำกิจกรรมตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

นอกจากนี้ ประภาพร ศรีสถิตธรรม (2543) ได้เสนอมาตรการวัดระดับการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความถี่ของการกระทำ โดยพิจารณาจากการแสดงออกของการกระทำบ่อยครั้งแค่ไหน และระยะเวลาในการร่วมกิจกรรมยาวนานหรือไม่

2. คุณภาพของการเข้าร่วม พิจารณาจากผลของการกระทำของบุคคล เช่น การมีความรับผิดชอบ การตัดสินใจ การยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของผู้อื่น

การวัดการมีส่วนร่วมนั้นสามารถสรุปได้ว่า สามารถวัดได้จากลักษณะการแสดงออกทางพฤติกรรมและคุณภาพของการแสดงออกของพฤติกรรมนั้น ลักษณะการแสดงออกทางพฤติกรรม พิจารณาได้จากลักษณะการให้ความสนใจ ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม การติดตามข่าวสารของกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้น การให้การสนับสนุนทุ่มเทแก่กิจกรรม รับผิดชอบและปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ส่วนการวัดด้านคุณภาพ จะพิจารณาจากผลงานหรือผลของการกระทำของบุคคล ว่ามีคุณภาพหรือไม่ หรือมีคุณภาพประมาณไหน

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต

กิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันมีหลายรูปแบบ ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อจุดประสงค์บางอย่าง โดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นกิจกรรมที่มีความสร้างสรรค์ ทั้งในรูปแบบของกิจกรรมเพื่อการพัฒนาสังคม กิจกรรมเพื่อความบันเทิง และกิจกรรมอื่นๆ ซึ่งกิจกรรมต่างๆ ที่ชมรมและมหาวิทยาลัยได้จัดให้มีขึ้น เป็นประโยชน์ต่อนิสิตในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะ บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถในด้านต่างๆ นิสิตสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามความถนัดและ

ความสนใจ นอกจากนี้กิจกรรมเหล่านั้น ยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมองค์การปกครองตนเอง ทำกิจกรรมในรูปแบบของชมรมต่างๆ ทำให้ได้เรียนรู้และเตรียมตัวสำหรับการดำเนินชีวิตในวิถีประชาธิปไตย (อภิญากร กัญญาณมิตร, 2547) นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมจะมีทั้งผู้ที่ดำรงตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารและผู้ที่ปฏิบัติงานในชุมชน สำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมของสมาชิกทุกๆ ไปของกิจกรรมนั้น จะเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นครั้งคราวตามความสนใจ (กองนโยบายและแผนงานเยาวชน, ม.ป.ป.)

กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษามีเวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้ทำกิจกรรมเพื่อสังคม ได้ฝึกทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการบริหารจัดการ รวมทั้งช่วยให้นักศึกษาได้ผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งมีทั้งกิจกรรมที่บังคับเข้าร่วมและกิจกรรมที่ให้เลือกเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ โดยส่วนใหญ่แล้วกิจกรรมต่างๆ จะให้นักศึกษาดำเนินงานกันเอง ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ดีในการส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นและด้านการบริหารจัดการ

ความหมายของกิจกรรมนิสิต

สำหรับความหมายของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ดังนี้

Frederick (1965) ให้ความหมายของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาว่า กิจกรรมนิสิตนักศึกษา คือ กิจกรรมทั้งหมดที่จัดขึ้นภายในสถานศึกษา สามารถเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ แต่กิจกรรมต่างๆ จะต้องเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาให้การยอมรับสนับสนุน โดยนิสิตนักศึกษาจะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมเองทั้งหมด แต่จะมีอาจารย์หรือผู้บริหารคอยดูแลเพื่อให้กิจกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ การเข้าร่วมกิจกรรมไม่มีผลต่อการนับคะแนนหรือหน่วยกิตใดๆ

Good (1973) กล่าวถึงกิจกรรมนิสิตนักศึกษาว่า กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาหรือสถาบันจัดขึ้นภายใต้การควบคุมของสถาบัน ทั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อความบันเทิง และเพิ่มพูนประสบการณ์การเรียนรู้ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถและความสนใจ ทั้งนี้ทั้งนั้นกิจกรรมดังกล่าวไม่มีผลในการนำมานับเป็นหน่วยกิตแต่อย่างใด

บุญชัย จงกลณี (2525) ให้ความหมายของกิจกรรมนิตินักศึกษาว่า กิจกรรมนิตินักศึกษาคือกิจกรรมใดๆ ที่ทางสถาบันหรือนักศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เข้าร่วมในการแสดงออกซึ่งความสนใจและความสามารถ ทำให้เกิดการพัฒนาในทุกๆ ด้าน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530) กล่าวว่ากิจกรรมนิติน หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อการพัฒนา นิสิตในด้านต่างๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าวเป็นไปโดยความสมัครใจของนิสิตและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนวิชาหนึ่งวิชาใด กิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนา นิสิตนั้นจึงหมายรวมทั้งกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้นิสิต และส่วนที่ส่งเสริมให้นิสิตได้จัดกันขึ้นเอง โดยการดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมต่างๆ เพื่อให้ นิสิตสัมผัสชีวิตที่ถูกต้องในมหาวิทยาลัย

จากความหมายกิจกรรมนิตินักศึกษาตามทรรศนะของนักวิชาการข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมนิตินักศึกษา หมายถึง กิจกรรมทั้งหมดที่ นิสิตนักศึกษาหรือสถาบันจัดขึ้น นอกเหนือ จากการเรียนในห้องเรียน เพื่อให้ นิสิตได้พัฒนาตนเอง เพื่อความบันเทิง และเพิ่มพูนประสบการณ์ รวมทั้ง นิสิตนักศึกษาได้รู้จักการดำเนินงานด้วยตนเอง ได้แสดงความคิดเห็น ความสามารถ ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดอยู่ภายใต้การดูแลของสถาบันหรืออาจารย์ และไม่มีผลต่อการนับคะแนนหรือหน่วยกิต

ความสำคัญของกิจกรรมนิติน

กิจกรรมนิตินักศึกษานับว่ามีความสำคัญอยู่หลายประการ เนื่องจากช่วยพัฒนา นิสิต นิสิตศึกษานอกเหนือไปจากความรู้ด้านวิชาการ และได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมาย ดังที่ สำเนาวัชรศิลป์ (2525) กล่าวว่า กิจกรรมนิตินักศึกษามีความสำคัญต่อนิสิตนักศึกษาอยู่ 5 ประการ คือ

1. เพื่อสนองความต้องการทางจิตวิทยา คือ การมีความต้องการการยอมรับของบุคคลในวัยเดียวกัน การเป็นสมาชิกของกลุ่ม ความสำเร็จ การยกย่องชมเชย การฝึกทักษะ ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ การอยู่ในสภาพแวดล้อมซึ่งอบอุ่นเป็นมิตรเพื่อทดแทนสิ่งที่ตนเองขาด

2. กิจกรรมสามารถดึงเอาความสนใจ ความสามารถพิเศษและความกระตือรือร้นของนักศึกษาให้แสดงออกมาได้ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะปรากฏให้เห็นก็ต่อเมื่อมีอิสระในการเลือกทำทำโดยสมัครใจและตระหนักในความรับผิดชอบต่อกิจกรรมนั้นๆ

3. กิจกรรมจะช่วยให้นิสิตรู้จักใช้เวลาว่างให้มีคุณค่าและเกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม เพราะนิสิตจะมีกิจกรรมซึ่งตนสนใจร่วมทำกับเพื่อน และอาจช่วยให้นิสิตได้พบสิ่งที่มีค่าต่อชีวิตในภายภาคหน้า

4. กิจกรรมช่วยสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีงามระหว่างนิสิตและนิสิต กับครูอาจารย์ เพราะได้ทำงานร่วมกัน ทำให้บุคคลได้มีโอกาสรู้จักกันมากขึ้น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

5. กิจกรรมช่วยพัฒนาความเป็นผู้นำได้ดีกว่าการเรียนในชั้นเรียน เนื่องจากนิสิตมีโอกาสจัดทำกันเอง มีโอกาสเลือกและประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง

พาลี ปริษานนท์ (2527) กล่าวว่า กิจกรรมนิสิตมีความสำคัญต่อนิสิต ดังนี้

1. ช่วยพัฒนานิสิตในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ
2. ช่วยให้นิสิตใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. ช่วยให้นิสิตได้มีโอกาสใช้พลังทางด้านร่างกายและความคิด กระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสถาบันการศึกษาและต่อประเทศชาติ

ประโยชน์และผลเสียของกิจกรรมนิสิต

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2520 อ้างใน อภิญากร กัลยาณมิตร, 2547: 108 - 112) กล่าวถึงประโยชน์และผลเสียของกิจกรรมนิสิตสรุปได้ดังนี้

1. ทำให้นิสิตได้กระทำสิ่งที่ตนเองสนใจ
2. กิจกรรมนิสิตช่วยให้มีประสบการณ์ในการทำงาน
3. กิจกรรมนิสิตช่วยให้นิสิตเป็นคนมั่นใจ รักพวกพ้อง และรักสถาบัน
4. กิจกรรมนิสิตช่วยส่งเสริมให้นิสิตได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. กิจกรรมนิสิตช่วยทำให้บทเรียนมีความหมายขึ้น
6. กิจกรรมนิสิตทำให้เกิดความร่วมมืออย่างดีระหว่างนิสิต อาจารย์ และผู้บริหาร
7. กิจกรรมนิสิตจะช่วยสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
8. กิจกรรมบางอย่างมีประโยชน์โดยตรงต่อสังคม เช่น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

ผลเสียของกิจกรรมนิสิต

1. ถ้าจัดกิจกรรมไม่ดี จะทำให้นิสิตไม่มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง ทำให้เห็นว่ากิจกรรมเป็นเรื่องของคนส่วนน้อย
2. ถ้านิสิตเข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป อาจทำให้ผลการเรียนลดลง
3. กิจกรรมบางอย่างต้องลงทุนมาก สถาบันไม่สามารถจะช่วยเหลือได้ทั้งหมด ทำให้ผู้ปกครองเดือดร้อน

ประเภทของกิจกรรมในมหาวิทยาลัย

ปัจจุบันกิจกรรมนิสิตมีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อให้นิสิตมีทางเลือกในเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ ตามความถนัดและเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ ซึ่งได้มีการกำหนดประเภทของกิจกรรมไว้ต่างๆ ดังนี้

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2529) ได้แบ่งประเภทกิจกรรมนิสิตออกเป็น 7 ด้าน ดังนี้

1. กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นิสิต

2. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมความรู้และประสบการณ์ให้แก่ นิสิตทางด้านศิลปวัฒนธรรม

3. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่นิสิตกระทำเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นหรือสร้าง ถาวรวัตถุที่เป็นสาธารณะสมบัติ โดยทั่วไปนิสิตจะออกไปพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดารยากไร้ ส่วนการช่วยเหลือประชาชนในเมืองก็จะเป็นประชาชนที่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม กิจกรรมนิต ด้านบำเพ็ญประโยชน์มีหลายอย่างด้วยกัน ทั้งในด้านการสร้างถาวรวัตถุและการให้การศึกษาแก่ ประชาชนในด้านอาชีพ ด้านสาธารณสุขเพื่อช่วยให้ประชาชนในชนบทมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

4. กิจกรรมด้านกีฬา เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนานิสิตในด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจน ทักษะในการกีฬา การฝึกซ้อมกีฬา นอกจากจะทำให้ นิสิตเกิดทักษะในการกีฬาและให้ความ สนุกสนาน เพลิดเพลินแล้ว ยังทำให้นิสิตมีร่างกายแข็งแรงอีกด้วย

5. กิจกรรมด้านนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ความสนุกสนานและเพลิดเพลิน แก่นิสิต กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การจัดสังสรรค์ การจัดงานเต้นรำ เป็นต้น

6. กิจกรรมส่วนกลาง กิจกรรมส่วนกลางเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางของนิสิต และยังเป็นฝ่ายควบคุมและให้การสนับสนุนกิจกรรมส่วนอื่นๆ อีกด้วย โดยทั่วไปกิจกรรมประเภท นี้จะแบ่งออกเป็นสองฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ซึ่งทำหน้าที่บริหาร และฝ่ายสภานักศึกษา ซึ่งทำหน้าที่ นิติบัญญัติ องค์กรกิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ องค์กรนิสิต ศูนย์นิสิตนักศึกษา หรือสโมสรนิสิต เป็นต้น

7. กิจกรรมด้านการเมือง เป็นกิจกรรมที่นิสิตได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออก ซึ่งอาจเป็นการคัดค้านหรือสนับสนุนต่อเหตุการณ์ต่างๆ ของสังคม

ทบวงมหาวิทยาลัย (2543) แบ่งประเภทของกิจกรรมตามลักษณะและวัตถุประสงค์ ออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่

1. กิจกรรมด้านการปกครอง อยู่ในรูปแบบของ สโมสรนิสิต องค์กรบริหารกิจกรรมนิสิต สภานิสิต เป็นต้น

2. กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาการให้แก่บัณฑิต

3. กิจกรรมด้านกีฬา เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาร่างกาย จิตใจ และทักษะด้านกีฬาต่างๆ พร้อมทั้งได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน

4. กิจกรรมอาสาพัฒนา เป็นกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ต่างๆ เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนาสังคม การศึกษาปัญหาสังคมและแหล่งเสื่อมโทรม กิจกรรมด้านนี้ช่วยส่งเสริมให้บัณฑิตได้รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นและมีความสามัคคีภายในหมู่คณะ

5. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการทำนุบำรุงและเผยแพร่วัฒนธรรม

6. กิจกรรมด้านการเมืองต่างๆ

จากแนวคิดเกี่ยวกับประเภทกิจกรรมนิสิตข้างต้น จะพบว่ามีความหลากหลาย มีความครอบคลุมในกิจกรรมต่างๆ ด้าน กิจกรรมแต่ละด้านมีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์แตกต่างกันไป การที่มีกิจกรรมหลากหลายประเภทนี้ส่งผลดีต่อนิสิตคือ นิสิตสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามความถนัดและความสนใจได้มากขึ้น โดยสามารถสรุปกิจกรรมดังกล่าวเป็นกลุ่มต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมด้านการเมืองการปกครอง กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมด้านอาสาพัฒนาการบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ

กิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีทั้งกิจกรรมที่กำหนดให้เข้าร่วมและกิจกรรมเลือกเข้าร่วม โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้ กิจกรรมด้านพัฒนาทักษะและความสามารถ กิจกรรมด้านพัฒนาบุคลิกภาพและการแสดงออก กิจกรรมด้านพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม และกิจกรรมด้านการพัฒนาสุขภาพกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มี 3 รูปแบบหลักๆ ประกอบด้วย รูปแบบองค์กรผู้นำนิสิต สโมสรนิสิต และชมรม ซึ่งมีรายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 1 แสดงองค์กร/ชมรมนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

องค์กรผู้นำนิสิต	สโมสรนิสิต	ชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม	ชมรมด้านบำเพ็ญประโยชน์
สภาผู้แทน นิสิต มก.	คณะวนศาสตร์	ชมรมนิสิตอีสาน	ชมรมค่ายอาสาพัฒนา นันทรีทักษิณ
กลุ่มอาสาสมัคร สถานสังคม สังเคราะห์	คณะเศรษฐศาสตร์	ชมรมขับร้อง ประสานเสียง	ชมรมโรตาแรคท์
องค์การบริหาร องค์การนิสิต มก.	คณะวิศวกรรมศาสตร์	ชมรมสมาธิเพื่อคุณภาพชีวิต	ชมรมมหาวิทยาลัย- ชาวบ้าน
	คณะมนุษยศาสตร์	ชมรมโจนละคร	ชมรมพัฒนาชนบท
	คณะสถาปัตยกรรม- ศาสตร์	ชมรมนาฏศิลป์ไทย	ชมรมศิลปการดำรงชีพ
	คณะวิทยาศาสตร์	ชมรมนิสิตคาทอลิก	ชมรมคนสร้างป่า
	คณะอุตสาหกรรม	ชมรมดนตรีอคูสติค	ชมรมธารความรู้นนทรี
	คณะเกษตร	ชมรมคริสเตียน	ชมรมวิทยุสมัครเล่น
	คณะสังคมศาสตร์	ชมรมวงดนตรีลูกทุ่ง รวมดาวกระจู๋	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติ และทรัพยากรธรรมชาติ
	คณะบริหารธุรกิจ	ชมรมเชียร์และ แปรอักษร	ชมรมชาวตึกขาวหอ
	คณะสัตวแพทยศาสตร์	ชมรมวรรณศิลป์	ชมรมค่ายสร้างสรรค์ เยาวชน
	คณะประมง	ชมรมนิสิตมุสลิม	
	คณะเทคนิคการสัตว- แพทย์	ชมรมศิลปะการถ่ายภาพ	ชมรมสาธารณสุข
	คณะศึกษาศาสตร์	ชมรมพัฒนาศักยภาพ ชมรมส่งเสริมศิลปะการพูด ชมรมดนตรีไทย ชมรมดนตรีสากล ชมรมศิลปะการแสดง ชมรมพุทธศาสน์ ชมรมส่งเสริมและเผยแพร่	ชมรมเห็ด

ที่มา: กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2554)

สามารถสรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต คือ การที่นิสิตเข้าร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ที่ทางนิสิตและมหาวิทยาลัยจัดขึ้น โดยมีจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน ซึ่งการมีส่วนร่วมเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น เนื่องจากการมีส่วนร่วมจะทำให้บุคคลมีความรู้สึกว่าคุณคือส่วนหนึ่งของกลุ่ม องค์กรหรือชุมชน ซึ่งจะส่งผลให้บุคคลเกิดความรักความผูกพัน และพร้อมที่จะกระทำการต่างๆ เพื่อประโยชน์และความสงบสุขของกลุ่ม องค์กรหรือชุมชนนั้นๆ นอกจากนี้การมีส่วนร่วมยังทำให้บุคคลมีระเบียบวินัย มีความภาคภูมิใจในตนเองและรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น

สำหรับกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทั้ง 3 รูปแบบ คือ รูปแบบขององค์กรผู้นำนิสิต รูปแบบสโมสรนิสิต และรูปแบบชมรม นิสิตอาจจะมีโอกาสได้เข้าร่วมทั้ง 3 รูปแบบหรืออาจเข้าร่วมเพียงบางรูปแบบก็ได้ ในการเข้าไปมีส่วนร่วมในแต่ละกิจกรรมหรือแต่ละรูปแบบนั้น นิสิตสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้ในลักษณะดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่นิสิตสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการประชุม เสนอความคิดเห็น พิจารณาและตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หมายถึง การที่นิสิตสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการสนับสนุนด้านทรัพยากร เสียสละเวลา ทูมเท ดำเนินการบริหาร การประสานความร่วมมือ การร่วมแรงร่วมใจให้กับกิจกรรมนิสิต
3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ หมายถึง การที่นิสิตสามารถร่วมรับผลตอบแทนจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิต โดยอาจรับเป็นผลประโยชน์ทางวัตถุ สังคมหรือประโยชน์ด้านส่วนตัว เช่น การได้รับใบรับรองการร่วมกิจกรรม การได้รับชั่วโมงกิจกรรม หรือการได้รับการยกย่องชมเชย การได้รับความสนุกสนาน เป็นต้น
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล หมายถึง การที่นิสิตสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการประเมินการทำงานทั้งก่อนการปฏิบัติ ระหว่างปฏิบัติ และหลังจากการปฏิบัติงานของกิจกรรมนิสิตเสร็จสิ้นแล้ว

กระบวนการการมีส่วนร่วมดังกล่าว นิสิตอาจจะมีส่วนร่วมทั้ง 4 รูปแบบหรือบางรูปแบบก็ได้ เช่น บางกิจกรรมอาจจะแค่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมและรับผลประโยชน์ บางกิจกรรมอาจจะเพียงร่วมดำเนินกิจกรรมหรือบางกิจกรรมต้องร่วมทั้ง 4 รูปแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของกิจกรรม โอกาส ความสามารถหรือหน้าที่รับผิดชอบของนิสิตแต่ละคนด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม

ความหมายของการสนับสนุนทางสังคม

มีผู้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคมไว้หลากหลายดังต่อไปนี้

Kaplan *et al.* (1977) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคมไว้ 2 แนวทาง ความหมายแรกเป็นความหมายในแง่ของความพึงพอใจต่อความจำเป็นพื้นฐานทางสังคมของแต่ละบุคคล ได้รับจากสภาพแวดล้อมที่บุคคลนั้นอยู่โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น การได้รับความรัก การเห็นคุณค่า การยกย่อง เป็นต้น ความหมายที่สองเป็นความหมายในแง่ของความขาดแคลน การสนับสนุนทางสังคมจะทำให้บุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการ

Cobb (1979) กล่าวถึงความหมายของการสนับสนุนทางสังคมว่า เป็นการที่บุคคลรู้สึก ว่าตนเองได้รับความรักความเอาใจใส่ มีคนเห็นคุณค่าและให้เกียรติยกย่อง ทำให้บุคคลรู้สึก ผูกพันและมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเช่นกัน

Pender (1996) กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง เป็นการที่บุคคลได้รับการสนับสนุน ในด้านต่างๆ ได้แก่ การสนับสนุนด้านจิตใจ อารมณ์ ข้อมูลข่าวสาร จากกลุ่มคนในระบบสังคม บุคคลจะรู้สึกที่ตนเองได้รับความรัก ได้รับการยกย่อง เห็นคุณค่าในตนเองและรู้สึกถึงความ เป็นที่ต้องการของผู้อื่น ซึ่งส่งผลให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

บุญเยี่ยม ตรีกุลวงศ์ (2528) กล่าวถึงการสนับสนุนทางสังคมว่า หมายถึง สิ่งที่ได้รับ แรงสนับสนุนได้รับความช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสาร สิ่งของ หรือการสนับสนุนทางด้านจิตใจ จากผู้ให้การสนับสนุน ซึ่งอาจเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคล แล้วมีผลทำให้ผู้รับปฏิบัติไปในทางที่ผู้รับ ต้องการ

พจนพร ศรีสะอาด (2534) ได้สรุปความหมายของการสนับสนุนทางสังคมว่า หมายถึง การที่ปัจเจกบุคคลในสังคมได้รับความรัก ความผูกพัน ความเอาใจใส่ การเห็นคุณค่า ได้รับการยกย่อง การมีส่วนร่วมซึ่งกันและกัน การช่วยเหลือ เช่น การให้คำแนะนำ ให้ข้อมูลข่าวสาร การให้ความช่วยเหลือในเรื่องเงิน เวลา แรงงาน ความคิด การประเมิน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ ในทางบวก การให้สิ่งของ การสนับสนุนทางสังคมมีผลต่อการป้องกันและการส่งเสริมสุขภาพ มีผลต่อภาวะจิตใจ อารมณ์ ช่วยบรรเทาในภาวะวิกฤติ การสนับสนุนทางสังคมมีทั้งการให้และการรับ

กิตติพัฒน์ นนทปัทมคุลย์ (2535) ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคมว่า หมายถึง การที่บุคคลในสังคมได้รับความรัก ความเอาใจใส่ เห็นคุณค่า ได้รับการยกย่อง มีการผูกพันซึ่งกันและกัน มีความรู้สึกเป็นส่วนร่วมในสังคมเดียวกัน การให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ เช่น การให้คำแนะนำ การให้สิ่งของ การประเมินเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น การให้ความช่วยเหลือเป็นแรงงาน ให้เวลา ให้ความคิดเห็น ให้ข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนทางสังคมมีผลต่อภาวะจิตใจ อารมณ์ มีขอบเขตรอบคลุมทั้งการให้และการรับจากบุคคลในครอบครัว อาทิ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง เพื่อนนักเรียน เพื่อนบ้าน เพื่อนที่ทำงาน ครูอาจารย์ คนในชุมชน บุคลากรวิชาชีพต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

จากความหมายข้างต้นที่ได้มีผู้ให้ไว้ สรุปได้ว่า การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลได้รับการสนับสนุนในด้านต่างๆ ได้แก่ การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนด้านสิ่งของ ทรัพยากร เงิน และแรงงาน การสนับสนุนด้านจิตใจและการสนับสนุนด้านการประเมิน ซึ่งผลจากการได้รับการสนับสนุนทางสังคมนั้น จะทำให้บุคคลมีความรู้สึกว่าตนเองได้รับความรัก ความเอาใจใส่ ได้รับการยกย่อง ได้รับการยกย่อง และรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะช่วยให้บุคคลที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมมีสุขภาพที่ดีขึ้นและสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม

ประเภทของการสนับสนุนทางสังคม

House (1981 cited in Brown, 1986) แบ่งการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. การสนับสนุนด้านอารมณ์ การสนับสนุนแบบการให้ความรัก ความห่วงใย ความเอาใจใส่ การให้การยอมรับและการมีความเห็นอกเห็นใจ

2. การสนับสนุนด้านการประเมิน เป็นรูปแบบของการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้รับการสนับสนุน ซึ่งจะทำให้ผู้รับการสนับสนุนนำไปประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรมตนเอง และการให้การรับรองหรือยอมรับสิ่งที่บุคคลได้แสดงออกมา ซึ่งส่งผลต่อความมั่นใจในการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นในสังคม

3. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เป็นการให้ข้อมูลข่าวสาร ให้คำแนะนำการให้คำปรึกษา ตักเตือน เป็นต้น ซึ่งช่วยให้บุคคลสามารถนำไปปฏิบัติในการแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ได้

4. การสนับสนุนด้านทรัพยากรสิ่งของ เป็นการสนับสนุนโดยตรงในการให้การช่วยเหลือเรื่องวัสดุสิ่งของ เงิน แรงงาน เวลาและปรับสภาพแวดล้อม

Weiss (1974) แบ่งการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. การสนับสนุนด้านความใกล้ชิด เป็นลักษณะของการให้ความใกล้ชิด ทำให้บุคคลมีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัย การสนับสนุนแบบนี้พบได้ในคู่สมรส เพื่อน หรือบุคคลในครอบครัว

2. การสนับสนุนด้านการมีส่วนร่วมในสังคม เป็นการสนับสนุนส่งเสริมให้บุคคลมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่ม ผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจะมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม รู้สึกว่าตนได้รับการยอมรับและมีคุณค่าต่อกลุ่ม

3. การสนับสนุนด้านการได้รับโอกาส

4. การสนับสนุนด้านการยอมรับบทบาท บุคคลจะได้รับการยอมรับบทบาทในครอบครัวหรือสังคมและส่งผลให้บุคคลมีความมั่นใจและเห็นคุณค่าในตนเอง

5. การสนับสนุนด้านการแนะนำ เช่น การได้รับคำแนะนำในการแก้ปัญหาต่างๆ

6. การสนับสนุนด้านความเชื่อมั่นในความผูกพัน เป็นความรู้สึกที่บุคคลได้รับการมีความสัมพันธ์บุคคลในครอบครัว หรือญาติ

Cobb (1979) แบ่งการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. การสนับสนุนด้านอารมณ์ เป็นการสนับสนุนที่มีลักษณะที่ทำให้บุคคลรู้สึกว่าได้ได้รับความรัก การดูแลเอาใจใส่ รู้สึกถึงความจริงใจ ผูกพันและมีความไว้วางใจ ซึ่งได้รับจากบุคคลรอบข้างที่มีความใกล้ชิดและมีความผูกพันที่ลึกซึ้ง
2. การสนับสนุนด้านการยอมรับและเห็นคุณค่า การสนับสนุนทางสังคมด้านนี้ทำให้บุคคลรู้สึกตนเองมีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น
3. การสนับสนุนด้านสังคม เป็นการสนับสนุนทางสังคมที่ทำให้บุคคลรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

Jacobson (1986) ได้แบ่งการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. การสนับสนุนด้านอารมณ์ เป็นการสนับสนุนทางสังคมที่ทำให้บุคคลมีความรู้สึกสบายใจ ได้รับการยกย่องยอมรับ ได้รับความรัก การเอาใจใส่ และมีความรู้สึกมั่นคง
2. การสนับสนุนด้านความคิด เป็นการให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำ ที่จะทำให้บุคคลมีความเข้าใจในสิ่งต่างๆ และสามารถปรับตัวเข้ากับภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้
3. การสนับสนุนด้านทรัพยากร เป็นการสนับสนุนทางสังคมที่กระทำโดยการให้ความช่วยเหลือด้านสิ่งของหรือบริการต่างๆ แก่บุคคล ซึ่งสามารถช่วยแก้ปัญหาได้

Kahn (1979) แบ่งการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ความผูกพันด้านอารมณ์และความคิด เป็นรูปแบบการแสดงออกทางอารมณ์ต่อบุคคลในทางบวก เช่น การแสดงความรัก ความผูกพันหรือการยอมรับ เป็นต้น
2. การยืนยันและการรับรองพฤติกรรม เป็นรูปแบบของการยอมรับและการแสดงถึงความเห็นด้วยของบุคคลที่มีต่อความคิดหรือพฤติกรรมที่เหมาะสมของบุคคลนั้นๆ

3. การให้ความช่วยเหลือ เป็นรูปแบบของการให้ความช่วยเหลือโดยตรงหรือให้ความช่วยเหลือโดยการให้สิ่งของ เงิน เวลา หรือข้อมูลข่าวสาร

แหล่งของการสนับสนุนทางสังคม

Kaplan (1977 อ้างใน อุบล นิวัตชัย, 2527: 21) ได้จำแนกกลุ่มบุคคลที่จะให้การสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1. กลุ่มผู้มีความผูกพันตามธรรมชาติ ประกอบด้วยบุคคล 2 ประเภท คือ บุคคลที่อยู่ในครอบครัวสายตรง ได้แก่ สามี ภรรยา ปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ ลูก หลาน ซึ่งมีความผูกพันซึ่งกันและกัน มีความรักใคร่ ให้ความช่วยเหลือกันด้วยความจริงใจ และกลุ่มที่สองคือกลุ่มบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด ได้แก่ เพื่อน เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน คนใกล้ชิดที่สนิทสนมคุ้นเคย

2. องค์กรหรือสมาคมที่ให้การสนับสนุน หมายถึงกลุ่มบุคคลที่มารวมตัวกันเป็นหน่วย ชมรม หรือสมาคม ซึ่งไม่ใช่กลุ่มที่จัดโดยกลุ่มวิชาชีพทางสุขภาพ องค์กรลักษณะนี้ได้แก่ สมาคมผู้สูงอายุ องค์กรทางศาสนา สมาคมแพทย์แผนโบราณตลอดจนองค์กรบางลักษณะที่รวมตัวกันตามแบบประเพณี แบบแผนการดำรงชีวิต องค์กรหรือสมาคมดังกล่าวอาจดำเนินการช่วยเหลือผู้อื่นแบบอาสาสมัคร หรืออาจมีการช่วยเหลือที่ให้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างสมาชิก ความสัมพันธ์ส่วนใหญ่ที่บุคคลได้รับจากองค์กรลักษณะนี้ จะเป็นรูปแบบของการประคับประคองทางด้านจิตใจ และอารมณ์ โดยเฉพาะช่วงที่มีปัญหาเกิดขึ้น

3. กลุ่มผู้ช่วยเหลือวิชาชีพสุขภาพ หมายถึง กลุ่มบุคคลที่อยู่วงการวิชาชีพซึ่งให้การส่งเสริม ป้องกันรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพของประชาชนโดยอาชีพ

ปัจจัยที่มีผลต่อการสนับสนุนทางสังคม

Norbeck (1981) กล่าวว่ามืองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ประการที่ทำให้บุคคลได้รับการสนับสนุนทางสังคมแตกต่างกัน องค์กรประกอบดังกล่าว ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านคุณสมบัติส่วนตัว ประกอบด้วย

1.1 อายุ มีผลต่อชนิดและปริมาณการสนับสนุนทางสังคม วัยทารกได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือในปริมาณสูง และจะลดลงเมื่อมีอายุมากขึ้น แต่ขณะเดียวกันจำนวนบุคคลที่จะให้การสนับสนุนจะขยายกว้างขึ้น มีทั้งสมาชิกในครอบครัว ญาติ เพื่อน โดยจะมีความสัมพันธ์กับเพื่อนมากขึ้น วัยผู้ใหญ่จะได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านหน้าที่การงาน ส่วนใหญ่จะได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานและญาติพี่น้อง ส่วนวัยสูงอายุจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมน้อยลง เนื่องจากมีการตาย การพลัดพรากเกิดขึ้นและเครือข่ายกลุ่มทางสังคมลดลง

1.2 เพศ เพศหญิงจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากกว่าเพศชาย เนื่องจากผู้หญิงมีเครือข่ายทางสังคมมากกว่าเพศชายและมีสัมพันธภาพที่ดีกว่าเพศชาย

1.3 สถานภาพการสมรส จากการศึกษาพบว่า ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากกว่าหญิงหม้าย หญิงหม้ายได้รับมากกว่าหญิงหย่าร้าง หญิงหย่าร้างได้รับมากกว่าหญิงโสด สรุปคือ หญิงที่แต่งงานแล้วจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากที่สุดและหญิงโสดได้รับการสนับสนุนทางสังคมน้อยที่สุด

1.4 ฐานะทางเศรษฐกิจและระดับการศึกษา ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากกว่าผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และผู้ที่มีการศึกษาสูงจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย เนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลหรือแหล่งในการให้การสนับสนุนทางสังคมในการให้ความช่วยเหลือแก่ตนเองมากกว่า

1.5 ความสามารถของแต่ละบุคคล พบว่าผู้ป่วยที่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นในเครือข่ายสังคมได้ดีจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากกว่าผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นน้อย โดยผู้ป่วยโรคจิตจะมีกลุ่มเครือข่ายทางสังคมและทำให้ได้รับการสนับสนุนทางสังคมน้อยด้วย เนื่องจากมีความสามารถในการสื่อสารน้อย

2. องค์ประกอบด้านสถานการณ์ ประกอบด้วย

2.1 สถานการณ์ของชีวิต ส่งผลให้บุคคลได้รับกาสนับสนุนทางสังคมแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ โดยเฉพาะช่วงที่มีปัญหาด้านสุขภาพหรือเกิดความเจ็บป่วย การตั้งครรภ์ จะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากญาติและเพื่อนมากขึ้น

2.2 ความคาดหวังของสังคม

2.3 บทบาทด้านสังคม บุคคลที่ทำงานจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนร่วมงาน แต่เมื่อเปลี่ยนงานหรือเกษียณอายุจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมน้อยลงเนื่องจากมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นน้อยลง

ระดับของการสนับสนุนทางสังคม

Gottlieb (1985) แบ่งระดับการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับมหภาคหรือระดับกว้าง เป็นการพิจารณาจากความสัมพันธ์ที่บุคคลได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกลุ่มหรือสถาบันต่างๆ ของสังคม
2. ระดับกลุ่มเครือข่าย เป็นการพิจารณาจากโครงสร้างและหน้าที่ของเครือข่ายสังคม โดยวัดจากความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มที่บุคคลเข้าไปมีความสัมพันธ์เสมอๆ เช่น กลุ่มเพื่อน การสนับสนุนทางสังคมในระดับนี้ได้แก่ การให้คำแนะนำ การยอมรับยกย่อง การให้ความช่วยเหลือด้านทรัพยากร การให้ความเป็นมิตรภาพ และการสนับสนุนด้านอารมณ์
3. ระดับแคบหรือระดับลึก เป็นการพิจารณาลักษณะความสัมพันธ์ของบุคคลที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมมากที่สุด โดยให้ความสำคัญกับคุณภาพของความสัมพันธ์มากกว่าปริมาณ บุคคลที่จะให้การสนับสนุนทางสังคมระดับนี้จะเป็นบุคคลใกล้ชิด เช่น สามี ภรรยา บุตร และสมาชิกของครอบครัว มีการให้การสนับสนุนด้านอารมณ์ จิตใจ ความรักและความห่วงใย

ประโยชน์ของการสนับสนุนทางสังคม

Pender Murdaugh and Parsons (2001 อ้างใน ญาณกร นิลพุ่ม, 2553: 30) กล่าวว่า การสนับสนุนมีส่วนในการสร้างเสริมสุขภาพดังนี้

1. ช่วยสร้าง สนับสนุนและส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เกื้อหนุนการส่งเสริมสุขภาพ การยอมรับนับถือในตนเองและระดับความสุขสบายเพิ่มขึ้น
2. ลดเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเครียดในชีวิตของบุคคล
3. ช่วยสะท้อนและยืนยันผลของการกระทำของบุคคล นำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ สังคมยอมรับได้ ตลอดจนคาดคะเนเหตุการณ์ที่อาจเกิดจากการกระทำดังกล่าว
4. เป็นเกราะป้องกันผลลัพธ์ทางลบที่ทำให้เกิดความเครียดในชีวิต ช่วยให้บุคคลที่มีความทุกข์ ความวิตกกังวล ผ่อนคลายความไม่สบายใจและคับข้องใจ

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม พบว่ามีหลากหลายแนวคิดและหลายประเภท และการสนับสนุนทางสังคมน่าจะมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม และหากได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านการเมืองก็อาจจะมี ความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองเช่นกัน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประเด็นนี้ โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดการสนับสนุนทางสังคมตามแนวคิดของ House (1981 cited in Brown, 1986) เป็นแนวทางในการศึกษาพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยแบ่งการสนับสนุนทางสังคมทางการเมืองออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. การสนับสนุนด้านอารมณ์
2. การสนับสนุนด้านการประเมิน
3. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร
4. การสนับสนุนด้านทรัพยากรสิ่งของ

แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง

ความหมายของความเชื่อ

ความเชื่อ คือ ความนึกคิดหรือความเข้าใจของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีเหตุผลหรือไม่มีเหตุผลก็ได้ และทำให้บุคคลมีความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติตามแนวคิดหรือความเข้าใจนั้นๆ (จรรยา สุวรรณทัต, 2536) ความเชื่อเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและเป็นแบบแผนของพฤติกรรมที่กำหนดให้สมาชิกในสังคมมีแบบแผนการดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างเดียวกัน ความเชื่อเกิดขึ้นทั้งจากประสบการณ์ของบุคคล การรับรู้ และการถ่ายทอดจากสังคม แบบแผนพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเป็นผลมาจากการเรียนรู้ เพื่อให้บุคคลสามารถเข้าสู่สังคมได้ บุคคลจึงผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม และในกระบวนการอันนี้มนุษย์ได้ถ่ายทอดความเชื่อความรู้ เพื่อให้มีความมั่นใจในการดำเนินชีวิตในระบบสังคมและวัฒนธรรมอันเดียวกัน (พิทยา และคณะ, 2532 อ้างใน อัญชุลี สีบัว, 2549: 22) นอกจากนี้ ความเชื่อยังมีอิทธิพลของบุคคลเป็นอย่างมากและเป็นสิ่งที่ห้ามได้ยากบุคคลมักจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปตามความเชื่อและความคิดเห็นของตนเป็นส่วนใหญ่ ในทางจิตวิทยาเห็นว่า ความเชื่อเป็นพฤติกรรมหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของบุคคลนั้น และบุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างเดียวกันเสมอ (สุชา จันทน์เอม, 2540) รูปแบบของความเชื่อที่เป็นที่รู้จักกันนั้น จะแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง และความเชื่อภายนอกตนเอง

ความหมายของความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนเอง

ดังที่กล่าวมาแล้วว่าความเชื่อมีอิทธิพลต่อบุคคล ซึ่งส่งผลต่อทัศนคติของบุคคลและทัศนคติก็มีผลต่อพฤติกรรมนั้นๆ คนที่มีความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนเองก็เช่นเดียวกัน คนที่มีความเชื่ออย่างไรก็จะแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความเชื่อของตน อย่างไรก็ตาม ความเชื่อทั้ง 2 แบบนี้ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน สำหรับความหมายของความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนเอง ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆ ดังนี้

Lefcourt (1966) ให้ความหมายความเชื่ออำนาจภายในตน หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ว่าการกระทำของตน เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งเหตุการณ์ที่เป็นทางบวกและทางลบเป็นผลมาจากการกระทำของตน โดยที่ตนสามารถควบคุมเหตุการณ์ต่างเหล่านั้นได้ ส่วนความเชื่ออำนาจภายนอกตน หมายถึง

การที่บุคคลรับรู้เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งที่เป็นทางบวกและทางลบไม่ได้เป็นผลจากการกระทำของตน ไม่มีส่วนในความ สัมพันธ์กับพฤติกรรมของตน เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ตนไม่สามารถควบคุมได้

Strickland (1977) กล่าวถึงความหมายของบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจภายในตน หมายถึง บุคคลที่มีความเชื่อว่าสิ่งต่างๆ ที่ตนได้รับเกิดเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง ทั้งที่เป็นเรื่องดี และเรื่องร้าย ส่วนบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตน หมายถึง บุคคลที่มีความเชื่อว่าสิ่งต่างๆ ที่ตนได้รับ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกระทำของตน แต่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสิ่งต่างๆ จากภายนอก เช่น โชคชะตา ความบังเอิญ หรือบุคคลอื่นๆ

Rotter (1982) กล่าวว่า ความเชื่ออำนาจภายในตนหมายถึง การที่บุคคลรับรู้เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นผลจากการกระทำหรือความสามารถของตนเอง จะพบว่าคนที่มีความเชื่อเช่นนี้ จะมีความตื่นตัวต่อความเป็นไปของสภาพแวดล้อม และมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาข้อมูล เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ส่วนความเชื่ออำนาจภายนอกตนหมายถึง การที่บุคคลรับรู้เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนขึ้นอยู่กับอิทธิพลของอำนาจภายนอกที่ตนไม่สามารถควบคุมได้ เช่น โชคชะตา ความบังเอิญ อิทธิพลจากผู้อื่น คนที่มีความเชื่อเช่นนี้มีแนวโน้มที่จะไม่แสวงหาข้อมูล ความรู้ เพื่อที่จะนำมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

อรวรรณ สุทธิธรรมรักษ์ (2517) ได้สรุปความหมายของความเชื่ออำนาจภายในตนว่า หมายถึง ความเชื่อที่ว่าความสำเร็จ ความล้มเหลวหรือความเป็นไปของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเป็นผลมาจากการกระทำทักษะหรือความสามารถของตนเอง ส่วนความเชื่ออำนาจภายนอกตน หมายถึง ความเชื่อที่ว่าความสำเร็จความล้มเหลวหรือความเป็นไปของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนขึ้นอยู่กับโชคกลาง ความบังเอิญหรือขึ้นอยู่กับอำนาจของผู้อื่น

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนเองข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลมีความเชื่อว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตน เป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง ไม่ว่าจะเป็สิ่งที่ดีหรือไม่ดี ความสำเร็จหรือความล้มเหลว บุคคลที่มีความเชื่อเช่นนี้ มีแนวโน้มที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ โดยการแสวงหาความรู้หรือข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงข้อบกพร่องหรือแก้ไข้ปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งตรงข้ามกับบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง บุคคลที่มีความเชื่อแบบนี้จะคิดว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเอง เกิดจาก

อิทธิพลจากสิ่งต่างๆ ที่ไม่เกี่ยวกับตนเอง คนไม่สามารถควบคุมสิ่งเหล่านั้นได้ ขึ้นอยู่กับโชคชะตา ความบังเอิญหรือเกิดจากบุคคลอื่นๆ คนที่มีความเชื่อแบบนี้มีแนวโน้มที่จะไม่พัฒนาตนเอง ปล่อยให้สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นไปตามธรรมชาติ ไม่กระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้หรือข้อมูลมา ปรับปรุงตนเองหรือนำมาแก้ปัญหา บุคคลที่มีความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนเองต่างกัน จะส่งผลให้มีลักษณะพฤติกรรมที่แตกต่างกันด้วย

ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนเอง

Rotter (1966) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนไว้ดังนี้

1. มีความกระตือรือร้นต่อความเป็นไปของสิ่งแวดล้อม
2. พยายามปรับปรุงสภาพแวดล้อม
3. มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในทักษะหรือความสำเร็จจากความพยายามด้วยตนเอง
4. ยากที่จะถูกชักจูงให้เชื่อตามโดยปราศจากเหตุผล

Platt and Eisenman (1968) กล่าวว่า ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองจะมีความกระตือรือร้น ว่องไว เห็นคุณค่าของเวลา สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ มีความวิตกกังวลน้อย และมีประสิทธิภาพในการควบคุมสิ่งแวดล้อมได้ดีกว่าบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง

Muhlenkamp and Broerman (1988) กล่าวว่า ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนเอง นอกจากจะมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองแล้ว ยังหลีกเลี่ยงหรือต่อต้านความเชื่ออำนาจภายนอกตนอีกด้วย

Nahavadi (1999) กล่าวว่า ผู้ที่มีความเชื่อภายในตนเองจะเป็นผู้ที่มีแนวโน้มที่จะปรับตัวเข้ากับงานได้ดีมีการตัดสินใจที่ดี และมีความพยายามในการทำงานให้ประสบความสำเร็จและมักจะเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่มั่นคง

ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง

Egglund (1993) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตน ดังนี้

1. มีความตั้งใจในการแก้ไขปัญหาของตนเองน้อย
2. ไม่มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้และข้อมูลเพื่อที่จะนำมาแก้ปัญหาของตน
3. มีความวิตกกังวลสูงในการกระทำกิจกรรม
4. มักจะหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกิจกรรมหรือการถูกชักจูง
5. ไม่มีความพยายามและกลัวที่จะแสวงหาแหล่งสนับสนุนตนเอง

Muhlenkamp and Broerman (1988) กล่าวว่าผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนมักจะพยายามแสวงหาสิ่งที่ตนคิดว่ามีอิทธิพลต่อตน

Engler (1995) กล่าวว่า ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายนอก จะตอบสนองต่อความต้องการของผู้อื่นมากกว่าผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในและมีความรู้สึกไวต่ออิทธิพลของสังคมที่อยู่รอบๆ ตัว ทุกชนิดและมักจะทำตามความต้องการของผู้อื่นหรือตามความต้องการของสังคม

Nahavadi (1999) กล่าวว่าผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองมักจะเป็นผู้ที่เชื่อในเรื่องโชคกลาง เชื่อในบุคคลอื่นและมักจะอาศัยการตัดสินใจจากบุคคลอื่นด้วยเสมอ

จากแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองจะพบว่า ความเชื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม โดยผู้ที่มีความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองต่างกันจะแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันด้วย ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนเองจะมีความกระตือรือร้นที่จะกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้บรรลุความต้องการ มักจะทำการต่างๆ ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในทักษะความสามารถของตนและภาคภูมิใจในความสำเร็จที่ได้รับ นอกจากนี้ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองจะเป็นผู้ที่ยึดหลักของเหตุผล ยากที่จะถูกชักจูงให้คล้อยตาม ตรงข้ามกับผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง ที่ไม่ค่อยจะมีความกระตือรือร้นและไม่พยายามในการแสวงหาข้อมูลที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง ขาดความตั้งใจ และมักจะมีวิตกกังวลสูง ไม่ชอบการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง

ประสบการณ์ในอดีตน่าจะมีผลต่อระบบความเชื่อในปัจจุบันของบุคคล นอกจากนั้น การได้รับแรงเสริมของบุคคล เป็นสิ่งจำเป็นในการประเมินการพัฒนาความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองของแต่ละบุคคลและมีความเห็นว่าความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองเป็นส่วนหนึ่งของ บุคลิกภาพ (Lowenstein and Rinehart, 1981: 246-258)

Bonner (1953 อ้างใน อัญชลี สีบัว, 2549: 26) กล่าวว่า พ่อแม่และครอบครัวเป็นปัจจัย ที่มีผลต่อความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองของบุคคล โดยมีบทบาทในการสร้างทัศนคติแก่เด็ก เด็กจะพยายามปฏิบัติตัวหรือเลียนแบบพฤติกรรมให้คล้ายกับพ่อแม่ของเขา นอกจากนั้นฐานะ และอาชีพของพ่อแม่ก็มีอิทธิพลต่อความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองเช่นกัน มีอิทธิพลในแง่ของการยึดถือเหตุผลมาพิจารณาตัดสินใจ เช่น ครอบครัวที่มีอาชีพค้าขาย มีฐานะดี มั่นคง

Robinson and Shaver (1980) ได้กล่าวถึง การพัฒนาความเชื่ออำนาจแห่งตน มีผลมาจาก ปัจจัยที่สำคัญ 3 ปัจจัย คือ สภาพสิ่งแวดล้อม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และประสบการณ์ ในวัยเด็ก นอกจากนี้ยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่าประสบการณ์ที่มีอิทธิพลต่อความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ประสบการณ์สำคัญในช่วงชีวิต เป็นประสบการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้น ในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต เช่น การสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก การได้รับอุบัติเหตุหรือภัยทางธรรมชาติต่างๆ ประสบการณ์นี้อาจจะมีผลต่อการส่งเสริมพัฒนาความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองได้ ถ้าประสบการณ์นี้สอดคล้องกับความเชื่อที่มีอยู่เดิม

2. ประสบการณ์ที่สะสมในอดีต เป็นประสบการณ์ที่ได้รับจากการเลี้ยงดูของพ่อแม่ ตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง

ทัศนาศาสตร์ (2531) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อลักษณะของความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ขึ้นอยู่กับ

1. การอบรมเลี้ยงดู เด็กได้รับความอบอุ่นและสัมพันธภาพที่ดีกับมารดา การเลี้ยงดูแบบไม่มีการบังคับ เปิดโอกาสให้เด็กเป็นตัวของตัวเองในขณะที่เดียวกันบิดามารดาไม่ปกป้องคุ้มครองมากเกินไป เด็กจะพัฒนาขึ้น โดยมีความเชื่ออำนาจภายในตนสูง ตรงกันข้ามเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบบีบบังคับ ควบคุมไม่เป็นตัวของตัวเองหรือปกป้องคุ้มครองมากเกินไป เด็กจะพัฒนาขึ้น โดยมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองต่ำ
2. ประสบการณ์ในชีวิต ประสบการณ์ในชีวิตเด็กมีอิทธิพลต่อการพัฒนาความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง โดยถ้าประสบการณ์ที่ผ่านมาหรือพบเห็นเป็นลักษณะความเชื่ออำนาจภายในตน ก็จะพัฒนาเข้าสู่ความเชื่ออำนาจภายในตน แต่ถ้าเป็นลักษณะความเชื่ออำนาจภายนอกก็จะพัฒนาไปสู่ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเช่นกัน
3. ค่านิยม ความเชื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม บุคคลจะมีความเชื่อตามสิ่งที่คนทั่วไปที่แวดล้อมตนยึดถือและปฏิบัติ โดยสังคมไทยเป็นสังคมพุทธศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมชนบทนั้น มีความผูกพันใกล้ชิดกับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติโดยทั่วไปบุคคลส่วนใหญ่จะยังคงมีความเชื่อแบบดั้งเดิม คือ มีความเชื่อในเรื่องผีสิง เทวดา วิญญาณ อำนาจลับที่มองไม่เห็นซึ่งความเชื่อเหล่านี้เป็นความเชื่อภายนอกตน

ดังที่กล่าวมาแล้วว่าความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองมีผลต่อการแสดงพฤติกรรม และบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจภายใน- ภายนอกตนต่างกัน ก็จะมีพฤติกรรมแตกต่างกันด้วย ฉะนั้นความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองจึงมีความน่าสนใจที่จะนำมาศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมือง เพื่อที่จะทำให้ทราบว่าผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในและนอกตนเอง มีพฤติกรรมการแสดงออกทางการเมืองเหมือนหรือต่างกันอย่างไร และในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือวัดความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง I-E Scale (Internal - external locus of control Scale) ของ Rotter (1982) มาใช้ในการศึกษาความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองของนิสิต ซึ่งประกอบด้วย ความเชื่ออำนาจภายในตนเองและความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดี

การเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมนับเป็นสิ่งที่สำคัญ เนื่องจากพลเมืองที่ดีนั้น มักจะคำนึงถึงประโยชน์ของสังคมส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวเสมอ ผู้ที่มีลักษณะเช่นนี้ย่อมมีส่วนในการทำให้สังคมมีความสุขและเป็นสังคมที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ฉะนั้นการเป็นผู้ที่มีลักษณะความเป็นพลเมืองดีจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะในสังคมประชาธิปไตย

ความหมายของลักษณะความเป็นพลเมืองดี

คำว่าพลเมืองดี หรือ Good Citizenship นั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆ ดังนี้

Davies, Gregory and Riley (1999) ให้ความหมายของการเป็นพลเมืองดีว่าพลเมืองดีคือ ผู้ที่มีการเอาใจใส่ผู้อื่นในระดับสูง ปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมและจริยธรรมอย่างเข้มแข็ง มีจิตสำนึกในชุมชน มีส่วนร่วมในกิจกรรมในชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ ยอมรับในความคิดเห็นของผู้อื่น และยอมรับในความหลากหลายของสังคม

สมพงษ์ เกษมสิน และ จรูญ สุภาพ (2520) กล่าวว่า การเป็นพลเมืองดี หมายถึง การปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย เช่น การแสวงหาความรู้ ปฏิบัติตามนโยบายของชาติ ไม่ละเมิดกฎหมาย มีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงประเทศชาติในการเสียภาษีอากร เข้าร่วมในกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมต่างๆ เท่าที่เวลาจะอำนวยให้

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2524) ได้ให้ความหมายของพลเมืองดีว่า หมายถึง ผู้ที่สามารถนำตนเองได้ มีเหตุผลและวิจารณ์ญาณ รู้จักเลือกเฟ้นสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนและบ้านเมือง ตื่นตัวต่อปัญหาสังคม ร่วมมือดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ให้ล่วงไป พลเมืองในระบอบประชาธิปไตยไม่พึงวางเฉยในเหตุการณ์ต่างๆ

สปช. (2528) ให้ความหมายของพลเมืองดีในวิถีประชาธิปไตยว่า หมายถึง บุคคลที่ดำรงชีวิตประจำวันอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมด้วยความรู้ความสามารถ มีเหตุผล มีวิจารณ์ญาณตระหนักในบทบาท และมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่มีต่อตนเอง สังคมและประเทศชาติ

จีระศักดิ์ นาคเสวี (2529) ได้สรุปความหมายของคำว่าพลเมืองดีว่า หมายถึง บุคคล ที่จะต้องมีคุณสมบัติที่จำเป็นเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม มีความรู้ ความสามารถ มีเหตุผล มีวิจารณญาณ ตลอดจนตระหนักในบทบาทและมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่มีต่อตนเอง ต่อสังคม และต่อประเทศชาติ

อาจสรุปได้ว่า พลเมืองดี คือผู้ที่มีความตระหนักในบทบาทหน้าที่และมีความรับผิดชอบ ในหน้าที่ที่มีต่อตนเองและสังคมส่วนรวม ไม่นิ่งเฉยต่อปัญหาสังคม ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคมด้วยการอาศัยความรู้ ความสามารถ เหตุผลและมีวิจารณญาณ

คุณลักษณะของผู้ที่เป็นพลเมืองดี

คุณลักษณะของผู้ที่เป็นพลเมืองดีนั้น ได้มีผู้กล่าวถึงไว้แตกต่างกันดังต่อไปนี้

Ralph (1958 อ้างใน วีรพงษ์ นกน้อย, 2546: 26) ได้สรุปลักษณะของพลเมืองดีว่าควรมี ลักษณะดังนี้

1. มีความเคารพนับถือต่อชีวิตตนเองและผู้อื่น
2. มีบุคลิกภาพที่แสดงออกซึ่งการปกป้องทรัพย์สินของตนเอง
3. มีความประพฤติดี
4. คิดถึงส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว
5. ให้ความยอมรับสิทธิที่เป็นของตนเองและผู้อื่น
6. มีความจงรักภักดีต่อประเทศชาติ
7. มีความซื่อสัตย์ ตั้งใจทำความดี ใช้สิทธิเสรีภาพของตนในขอบเขตและมีจิตใจกว้าง

Education Commission of The State Denver (1974) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเป็น พลเมืองดีว่าผู้ที่จะเป็นพลเมืองดีควรปฏิบัติหรือมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. ประพฤติปฏิบัติดีต่อผู้อื่น
2. ใช้เหตุผลในการตัดสินใจปัญหา
3. ปฏิบัติตนตามกฎหมายและมีความเคารพต่อสิทธิของผู้อื่น

4. มีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
5. เคารพดูแลให้การช่วยเหลือหรือมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว
6. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้าง นโยบายและหน้าที่ของรัฐบาล
7. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาของท้องถิ่น ชาติและโลก

Davies, Gregory and Riley (1999) กล่าวถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของผู้ที่เป็นพลเมืองดีว่าจะต้องประกอบไปด้วย ดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบัน
2. มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนหรือชุมชน
3. มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ที่ได้รับมอบหมาย
4. มีความเอาใจใส่ในสวัสดิภาพของผู้อื่น
5. ประพฤติตนตามหลักศีลธรรมและจริยธรรม
6. ยอมรับในอำนาจของผู้ที่มีบทบาทเป็นหัวหน้า
7. มีความสามารถในการคิดข้อคำถาม
8. มีความสามารถในการใช้สติปัญญาตัดสินใจ
9. มีความรู้เกี่ยวกับรัฐบาลหรือทางราชการ
10. มีความรักชาติ
11. มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว
12. มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนโลก
13. ยอมรับในความหลากหลายของสังคม

นอกจากนี้ Davies, Gregory and Riley (1999) ได้นำลักษณะความเป็นพลเมืองดี ทั้ง 13 ลักษณะ มาจัดเป็นองค์ประกอบของลักษณะความเป็นพลเมืองดี โดยแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบคือ

1. ลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม ประกอบด้วย ความเอาใจใส่ในสวัสดิภาพของผู้อื่น ประพฤติตนตามหลักศีลธรรมและจริยธรรม และยอมรับในความหลากหลายของสังคม

2. ลักษณะการมีความรู้ ประกอบด้วย มีความรู้เกี่ยวกับรัฐบาลหรือทางราชการ มีความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนโลก และมีความสามารถในการคิดข้อความ

3. ลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ประกอบด้วย ยอมรับในอำนาจของผู้ที่มีบทบาทเป็นหัวหน้า มีความรักชาติ มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนหรือชุมชน

พนัส หันนาคินทร์ (2521) ได้เสนออุดมการณ์ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับพิจารณาเรื่องอุดมการณ์ของชาติ โดยระบุว่าคนไทยจะต้องมีคุณสมบัติหรือลักษณะดังต่อไปนี้

1. ยึดมั่นในชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
2. รักษาไว้ซึ่งเอกราช เอกภาพของชาติและความเป็นไท ด้วยความสำนึกในชาตินิยม
3. รักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
4. ร่วมกันสร้างพลังทางเศรษฐกิจให้เข้มแข็ง
5. ดำเนินชีวิตภายใต้ระบบเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม
6. มีระเบียบวินัยและรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม
7. ยึดมั่นในศาสนา มีความกตัญญูกตเวทีต่อผู้มีพระคุณและชาติบ้านเมือง
8. รักษาความเสมอภาคในสังคม
9. มีความซื่อสัตย์สุจริตและร่วมมือกันกำจัดการฉ้อราษฎร์บังหลวง
10. สมัคสมานสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
11. ร่วมมือกันปกป้องประเทศชาติและรักษาไว้ซึ่งเอกราชและอธิปไตยของชาติ
12. พร้อมที่จะสละชีพเพื่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

กรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ (2524) กล่าวถึงคุณลักษณะของคนไทยที่ประเทศชาติต้องการและมีความจำเป็นต้องการปลูกฝังให้ถึงพร้อมในสถานการณ์ปัจจุบันมีดังนี้

1. มีระเบียบวินัย
2. มีความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม
3. ขยัน ประหยัด และยึดมั่นในสัมมาชีพ
4. สำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ
5. รู้จักคิดริเริ่ม วิจัยและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

6. กระตือรือร้นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
7. มีพลานามัยสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ
8. รู้จักพึ่งตนเองและมีอุดมคติ
9. มีความภาคภูมิใจและรู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของชาติ
10. มีความเสียสละ เมตตาอารี กตัญญูทศเวที กล้าหาญและสามัคคีกัน

วรทิพย์ มีมาก และ ชีวินทร์ ฉายาขวลิต (2547) ได้กล่าวว่าคุณธรรมของการเป็นพลเมืองดี ตามวิถีประชาธิปไตยประกอบด้วย

1. ความมีน้ำใจ
2. ความเคารพ
3. ความนอบน้อมต่อมตน
4. ความรู้จักกาลเทศะ
5. การเป็นผู้รับฟังที่ดี
6. การยอมรับผิดและการให้อภัย
7. การให้เกียรติผู้อื่น
8. ความกตัญญู

อาจสรุปได้ว่าคุณลักษณะของผู้ที่เป็นพลเมืองดีนั้น จะต้องเป็นผู้ที่คุณธรรมประพฤติตน ตามหลักจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์ มีความนอบน้อม มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีน้ำใจต่อผู้อื่น มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และมีความรักสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดีทำให้ทราบว่า การเป็นพลเมืองดี มีความสำคัญอย่างยิ่งในการอยู่ร่วมกันในสังคม เนื่องจากการเป็นพลเมืองดีที่จะส่งผลให้บุคคล คำนี้ ถึงประโยชน์ส่วนรวม และสำนึกในการปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ย่อมส่งผลดีต่อสังคม เช่น อาจจะทำให้สังคมมีความสุข มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่ละเมิด สิทธิของผู้อื่น เป็นต้น พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองถือเป็นพฤติกรรมหนึ่งของ บุคคลที่เป็นที่ต้องการของสังคม เนื่องจากการแสดงออกทางการเมืองที่เหมาะสมจะช่วยลดความ ขัดแย้งของคนในสังคมได้ คนที่มีลักษณะความเป็นพลเมืองดีที่อาจจะมีพฤติกรรมการแสดงออก

ทางการเมืองที่อยู่ภายใต้ขอบเขตและมีความเหมาะสม ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาลักษณะความเป็นพลเมืองดีของนิสิต และในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดลักษณะของความเป็นพลเมืองดีของ Davies, Gregory and Riley (1999) ในการศึกษาพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

1. ลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม หมายถึง การเอาใจใส่ในสวัสดิภาพของผู้อื่น ประพฤติตนตามหลักศีลธรรมและจริยธรรม และยอมรับในความหลากหลายของสังคม
2. ลักษณะการมีความรู้ หมายถึง การมีความรู้เกี่ยวกับรัฐบาลหรือทางราชการ มีความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีความรู้เกี่ยวกับชุมชน โลกและมีความสามารถในการคิดข้อคำถาม
3. ลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเป็นผู้เชื่อฟัง หมายถึง ยอมรับในอำนาจของผู้ที่มีบทบาทเป็นหัวหน้า มีความรักชาติ มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนหรือชุมชน

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยด้านต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องอิทธิพลของการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองและลักษณะความเป็นพลเมืองดีที่มีต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประกอบด้วย

งานวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ศุภชัย ทาค่า (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นในการไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งของนิสิตนักศึกษาไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 389 คน โดยศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล การเข้าร่วมกิจการเป็นสมาชิกในกลุ่มทางสังคม ความสนใจรับข่าวสารด้านการเมือง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่า นิสิตไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในระดับปานกลาง และพบว่าขณะที่ศึกษามีผลต่อการไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งของนิสิต ส่วนปัจจัยด้าน เพศ ชั้นปีที่ศึกษา อาชีพของบิดา รายได้ของครอบครัว การเข้าร่วมกิจการเป็นสมาชิกในกลุ่มทางสังคม ความสนใจรับข่าวสารด้านการเมือง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย ไม่มีผลต่อไม่ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งของนิสิต

ศุภวัช มีบุญธรรม (2547) ศึกษาเรื่องการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษา: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 391 คน ผลการศึกษาพบว่า นิสิตมีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ เพศและสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยเพศชายมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าเพศหญิง แต่ปัจจัยด้านอายุ รายได้ของครอบครัวและการเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง

เอกภพ ลิมปวิบูล (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลและการกล่อมเกลாதงการเมือง กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 298 คน ผลการศึกษาพบว่า นิสิตมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ การกล่อมเกลาทงการเมืองมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองและพบว่าเพศชายมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าเพศหญิง กลุ่มที่มีอายุมากกว่ามีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่ากลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า ชั้นปีและภาควิชาที่ศึกษามีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง แต่อาชีพของหัวหน้าครอบครัวและรายได้ของครอบครัวไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง

จวนอรุณ อักษรเสื่อ (2549) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง และการกล่อมเกลาทงการเมือง กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการกล่อมเกลาทงการเมืองมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ชั้นปีที่ศึกษามีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ส่วนเพศ คณะที่กำลังศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพ และรายได้ของผู้ปกครองไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต

งานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดี

Bowman and Boynton (1969: 124-140) ได้รวบรวมผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดีและการขัดเกลาทางการเมืองและทำการสรุป โดยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความเป็นพลเมืองดีและความเข้าใจทางการเมืองได้แก่ 1) ครอบครัว พบว่าครอบครัวเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลมาก ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและการมีสมาชิกในครอบครัวผู้เป็นมิชฌนาททางการเมืองมีผลต่อความเป็นพลเมืองดีและความเข้าใจทางการเมือง โดยการมีสมาชิกในครอบครัวผู้เป็นมิชฌนาททางการเมืองจะทำให้เด็กมีการเรียนรู้ทางการเมืองได้ดี และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเคร่งครัดมีผลต่อความไม่พอใจและทัศนคติทางการเมืองที่ไม่ดี 2) กลุ่มเพื่อน เด็กที่มีฐานะในสังคมแบบเดียวกันมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางการเมืองเหมือนกัน 3) โรงเรียน การเรียนการสอนมีผลต่อความรู้ความสามารถของนักเรียน เนื้อหาวิชาที่สอน ครูผู้สอน สถานที่ตั้ง และสิ่งแวดล้อม มีผลต่อการเรียนรู้ทางการเมือง

สุวรรณณี กุลวิจิตรรังสี (2520) ได้ศึกษาเรื่อง ความสำนึกต่อชาติของนักเรียน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสำนึกกับอายุ เพศ และระดับชั้นของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักเรียน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2519 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1,002 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสำนึกต่อชาติในระดับสูง นักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นสูงกว่า มีจิตความสำนึกต่อชาติไม่สูงกว่านักเรียนในชั้นต่ำกว่า นักเรียนชายมีจิตความสำนึกต่อชาติไม่สูงกว่านักเรียนหญิง นักเรียนมีความสำนึกต่อสัญลักษณ์ของชาติ ความเป็นชาติ พระมหากษัตริย์ศาสนา และวัฒนธรรมสูงกว่าความสำนึกด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง และนักเรียนมีความสำนึกต่อศาสนา ต่ำกว่าความสำนึกต่อชาติและพระมหากษัตริย์

อนุสรณ์ ทรงประสิทธิ์ (2526) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดพิษณุโลกเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดีในวิถีประชาธิปไตย โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 475 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดีในวิถีประชาธิปไตยอยู่ในเกณฑ์สูงทุกลักษณะ และพบว่าเพศมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดี ส่วนอาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดี

เพชร มีกลาง (2527) ได้ศึกษาเรื่องความสำนึกในความเป็นพลเมืองดีตามวิถีชีวิต ประชาธิปไตยของนักศึกษาวิทยาลัยครูสกลนคร ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 336 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษามีความสำนึกในความเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยโดยส่วนรวมและคุณลักษณะความรักชาติ ความรับผิดชอบ ความเชื่อในวิธีการหาเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ การเคารพกฎหมายและระเบียบกฎเกณฑ์ การเคารพในเสรีภาพของบุคคล การยอมรับในเหตุผลและความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดีอยู่ในระดับสูง

2. เพศไม่มีผลต่อความสำนึกความเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยโดยส่วนรวมและคุณลักษณะการเคารพในเสรีภาพของบุคคล ความเชื่อในวิธีการหาเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ความรักชาติ ความรับผิดชอบและการยอมรับในเหตุผล แต่เพศมีผลต่อความสำนึกความเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยในคุณลักษณะการเคารพกฎหมายและระเบียบกฎเกณฑ์ โดยพบว่าเพศหญิงมีความสำนึกสูงกว่าเพศชาย

3. ประเภทหลักสูตรการศึกษาไม่มีผลต่อความสำนึกความเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักศึกษา

วีรพงษ์ นกน้อย (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ลักษณะความเป็นพลเมืองดี: กรณีศึกษานิสิตระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล สังคมประกิตทางการเมืองและลักษณะความเป็นพลเมืองดี กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำนวน 300 คน ผลการศึกษาพบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความเป็นพลเมืองดีระดับปานกลาง และพบว่า อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา ภาควิชาที่ศึกษาและภูมิภาคมีผลต่อลักษณะความเป็นพลเมืองดี ส่วนเพศและสังคมประกิตในมหาวิทยาลัยไม่มีผลต่อลักษณะความเป็นพลเมืองดี

สรุปแนวคิดและทฤษฎีผู้กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามาดังกล่าวข้างต้นนั้น สามารถสรุปตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลของแต่ละบุคคลมักจะมี ความแตกต่างกัน ซึ่งการที่บุคคลมีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันนี้ อาจจะส่งผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ แตกต่างกันได้ด้วย แต่ในขณะ เดียวกัน ปัจจัยส่วนบุคคลบางตัวก็ไม่มีผลในการทำให้บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างกัน เช่น การศึกษาวิจัยของ เอกภพ ลิมปวิบูล (2548) เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า การที่นิสิตมีเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และภาควิชา ที่ศึกษาแตกต่างกัน ส่งผลให้นิสิตมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน ส่วนอายุ รายได้ของ ครอบครัว และอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้นิสิตมีส่วนร่วมทางการเมือง แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ สุภวัช มีบุญธรรม (2547) เรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษา: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ที่พบว่าเพศและสาขาวิชาที่ศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลให้นิสิตมีการรับรู้ข่าวสาร ทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน ส่วนอายุและรายได้ของครอบครัวไม่มีผล ทำให้นิสิตมีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยส่วนบุคคลอื่นๆ ที่อาจจะมีผลต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของ นิสิต เช่น เกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มสาขาวิชา ภูมิฐานะ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของ มารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา เป็นต้น

การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต

กิจกรรมนิสิตเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นิสิตได้พัฒนาตนเอง เพื่อความบันเทิง เพิ่มพูน ประสบการณ์ ได้แสดงความคิดเห็นและความสามารถ ซึ่งกิจกรรมนิสิตนี้จะมีส่วนในการหล่อหลอม บุคลิกภาพและพฤติกรรมด้านต่างๆ ของนิสิต กิจกรรมนิสิตปัจจุบันจะพบว่ามีหลากหลายประเภท รวมทั้งกิจกรรมด้านการเมืองการปกครอง (ทบทวนมหาวิทยาลัย, 2543) โดยกิจกรรมด้านการเมือง

การปกครองนั้น จะเปิดโอกาสให้นิสิตได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมและความคิดเห็น ด้านการเมือง ทำให้นิสิตได้รับประสบการณ์และสามารถนำมาปรับใช้ในการแสดงออกด้านการเมือง ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป เช่น การเมืองในระดับท้องถิ่น หรือการเมืองในระดับประเทศ เป็นต้น แต่จากการศึกษาของ ศุภวัช มีบุญธรรม (2547) เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต พบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของมหาวิทยาลัยทั้งกลุ่มที่เข้าร่วมน้อยและเข้าร่วมมาก ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต แต่อย่างไรก็ตาม ในชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคล น่าจะมีโอกาสได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับด้านการเมือง บ้างไม่มากนักน้อย ไม่ว่าจะป็นรูปแบบที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เช่น การแสดงความคิดเห็น ด้านการเมืองระหว่างกลุ่มเพื่อน การวิพากษ์วิจารณ์สถานการณ์ทางการเมือง การวิพากษ์วิจารณ์ การทำงานของรัฐบาล เป็นต้น ซึ่งการแสดงออกเหล่านี้จำเป็นต้องแสดงออกอย่างเหมาะสม และเคารพสิทธิของผู้อื่น ฉะนั้นการศึกษาอิทธิพลของการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตต่อพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจว่าปัจจัยดังกล่าวนี้ส่งผลต่อกัน หรือไม่ อย่างไร

การสนับสนุนทางสังคม

การที่บุคคลในสังคมได้รับความรัก ความเอาใจใส่ ได้รับการยกย่อง หรือการได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆ จะทำให้บุคคลมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในสังคม ซึ่งจะส่งผลให้ บุคคลนำสิ่งต่างๆ ที่ได้รับเหล่านั้นมาประเมินตนเองเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น ขอบเขตครอบคลุม ทั้งการให้และการรับจากบุคคลในกลุ่มหรือสังคมที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ด้วย เช่น ครอบครัว ที่ประกอบด้วยพ่อแม่ ญาติพี่น้อง กลุ่มเพื่อนที่ประกอบด้วย เพื่อนนักเรียน เพื่อนบ้าน เพื่อนที่ ทำงาน กลุ่มบุคคลที่สถานศึกษาประกอบด้วย ครูอาจารย์ บุคลากรวิชาชีพต่างๆ เป็นต้น (กิตติพัฒน์ นนทปัทมศุล, 2535) จากการทบทวนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนทางสังคมที่มี ต่อพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคล ส่วนใหญ่จะพบว่า การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจะทำให้บุคคล มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรม จิตสำนึก หรือความคิดในด้านบวกมากขึ้น เช่น การศึกษาของ ญาณกร นิลพุ่ม (2553) เรื่อง อิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคมและบุคลิกภาพที่มีต่อการให้อภัยของ วัยรุ่น: กรณีศึกษานักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษา ขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร พบว่ามีการสนับสนุนทางสังคมและการให้อภัยอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่าการสนับสนุนทางสังคมมีผลต่อการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของวัยรุ่น ฉะนั้น การศึกษาอิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคมต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง

ของนิสิต จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจ โดยสามารถทำการเชื่อมโยงแนวคิดการสนับสนุนทางสังคมของ House (1981 cited in Brown, 1986) ประกอบด้วย การสนับสนุนด้านอารมณ์ การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนด้านทรัพยากรสิ่งของ และการสนับสนุนด้านการประเมิน จึงน่าจะมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต

ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง

ความเชื่อเป็นส่วนหนึ่งของแบบแผนพฤติกรรม ที่กำหนดให้สมาชิกในสังคมมีแบบแผนการดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างเดียวกัน ความเชื่อเกิดขึ้นทั้งจากประสบการณ์ของบุคคล การรับรู้ และการถ่ายทอดจากสังคม แบบแผนพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเป็นผลมาจากการเรียนรู้ เพื่อให้บุคคลสามารถเข้าสู่สังคมได้ (พิทยา และคณะ, 2532 อ้างใน อัญชูลี สืบบัว, 2549: 22) ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ความเชื่ออำนาจภายในตนเองและความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง จากการทบทวนเอกสารพบว่าบุคคลที่มีความเชื่อต่างกัน มักจะมีพฤติกรรมแสดงออกที่แตกต่างกันด้วย โดยผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองจะมีความกระตือรือร้น มีความมั่นใจในตนเอง และมักจะกระทำการต่างๆ ด้วยตนเอง ถูกชักจูงให้คล้อยตามได้ยาก ส่วนผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง มักจะเชื่อใน โชคชะตาและอิทธิพลจากภายนอก ทำให้ขาดความกระตือรือร้นและขาดความมั่นใจในการทำสิ่งต่างๆ และถูกชักจูงให้คล้อยตามได้ง่าย จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ยังไม่มีการศึกษาอิทธิพลหรือความสัมพันธ์ของความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง แต่ตัวแปรทางจิตวิทยาตัวนี้มีความน่าสนใจและอาจจะส่งผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง โดยใช้แนวคิดความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองของ Rotter (1982) โดยแบ่งลักษณะความเชื่อออกเป็น 2 แบบ คือ ความเชื่ออำนาจภายในตนเองและความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง ใช้ในการศึกษาอิทธิพลของความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต ในครั้งนี้

ลักษณะความเป็นพลเมืองดี

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดี ทำให้ทราบว่า การมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตย การเคารพนับถือผู้อื่น และการประพฤติปฏิบัติตัวดี เป็นส่วนหนึ่งของคุณสมบัติของผู้ที่ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี (Ralph, 1958 อ้างใน วีรพงษ์ นกน้อย, 2546: 26) ฉะนั้น พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง จึงเป็นสิ่งที่บุคคลควรคำนึงถึงเช่นกัน เนื่องจากพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง จะครอบคลุมในเรื่องการให้เกียรติและเคารพสิทธิของผู้อื่น ซึ่งถือว่าเป็นคุณสมบัติหนึ่งของพลเมืองดีเช่นกัน การศึกษาของ วีรพงษ์ นกน้อย (2546) เรื่อง ลักษณะความเป็นพลเมืองดี: กรณีศึกษานิสิตระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ลักษณะของพลเมืองดีในด้านที่เป็นพลเมืองดีที่มีส่วนร่วมทางการเมือง และเป็นพลเมืองดีที่มีคุณธรรมในการใช้ชีวิตอยู่ในระดับปานกลางทั้งคู่ จากงานวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะความเป็นพลเมืองดีมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต ฉะนั้นลักษณะความเป็นพลเมืองดีน่าจะมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต โดยสามารถทำการเชื่อมโยงแนวคิดลักษณะความเป็นพลเมืองดีของ Davies, Gregory and Riley (1999) ที่ประกอบด้วยลักษณะความเป็นพลเมืองดี 3 ลักษณะ คือ ลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม ลักษณะการมีความรู้ และลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง

พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง

การแสดงออกที่เหมาะสมเป็นการแสดงสิทธิที่พึงมีของบุคคลอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยไม่ล่วงเกินสิทธิของผู้อื่น เป็นความสามารถที่จะติดต่อสื่อสารความรู้สึกรู้สึก ความคิดเห็น และความต้องการต่างๆ อย่างตรงไปตรงมาและจริงใจ เป็นการแสดงออกซึ่งความเป็นมิตร ทั้งยังก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคลอีกด้วย (เทพ สงวนกิตติพันธ์, 2543) นอกจากนี้ การแสดงออกที่เหมาะสมยังเป็นการส่งเสริมให้บุคคลมีบุคลิกภาพหรือภาพลักษณ์ที่ดี และมีส่วนช่วยให้สังคมลดความขัดแย้งลงได้เช่นกัน

จากการทบทวนเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม พบว่ายังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง ของกลุ่มประชากร ทั้งที่เป็นนิสิตนักศึกษาและประชาชนทั่วไป ฉะนั้น การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออก ที่เหมาะสมทางการเมืองจึงมีความน่าสนใจ เพื่อที่จะได้นำผลจากการศึกษามาเป็นแนวทางในการ ส่งเสริมและพัฒนาการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองต่อไป โดยเฉพาะการศึกษากับกลุ่ม ประชากรที่เป็นนิสิตนักศึกษา เนื่องจากนิสิตนักศึกษาเป็นกลุ่มบุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นปัญญาชน เป็นกลุ่มบุคคลที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต และอาจจะมีโอกาสได้เข้าไป มีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ เช่น การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างทางการเมือง การวิพากษ์ วิวิจารณ์ด้านการเมือง เป็นต้น การแสดงออกทางการเมืองของนิสิตนักศึกษานี้ อาจจะเป็นการสะท้อนภาพลักษณ์อย่างหนึ่งทั้งต่อตัวบุคคลและสถาบันการศึกษา ฉะนั้นการศึกษา ถึงพฤติกรรมแสดง ออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิตจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม แนวคิด เกี่ยวกับความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดี จึงสรุป ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

- เพศ
- ชั้นปีที่ศึกษา
- เกรดเฉลี่ยสะสม
- กลุ่มสาขาวิชา
- ภูมิลำเนาเดิม
- ระดับการศึกษาของบิดา
- ระดับการศึกษาของมารดา
- อาชีพของบิดา
- อาชีพของมารดา

- รายได้ของบิดามารดา
- สถานภาพสมรสของบิดามารดา

2. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต โดยใช้แนวคิดการมีส่วนร่วมตามแนวคิดของ Cohen and Uphoff (1980) ประกอบด้วย 4 รูปแบบ คือ

- 2.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
- 2.2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม
- 2.3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
- 2.4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

3. การสนับสนุนทางสังคม โดยใช้แนวคิดการสนับสนุนทางสังคมตามแนวคิดของ House (1981 cited in Brown, 1986) ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

- 3.1 การสนับสนุนด้านอารมณ์
- 3.2 การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร
- 3.3 การสนับสนุนด้านทรัพยากรสิ่งของ
- 3.4 การสนับสนุนด้านการประเมิน

4. ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง โดยใช้แนวคิดความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองตามแนวคิดของ Rotter (1982) ประกอบด้วย

- 4.1 ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง
- 4.2 ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง

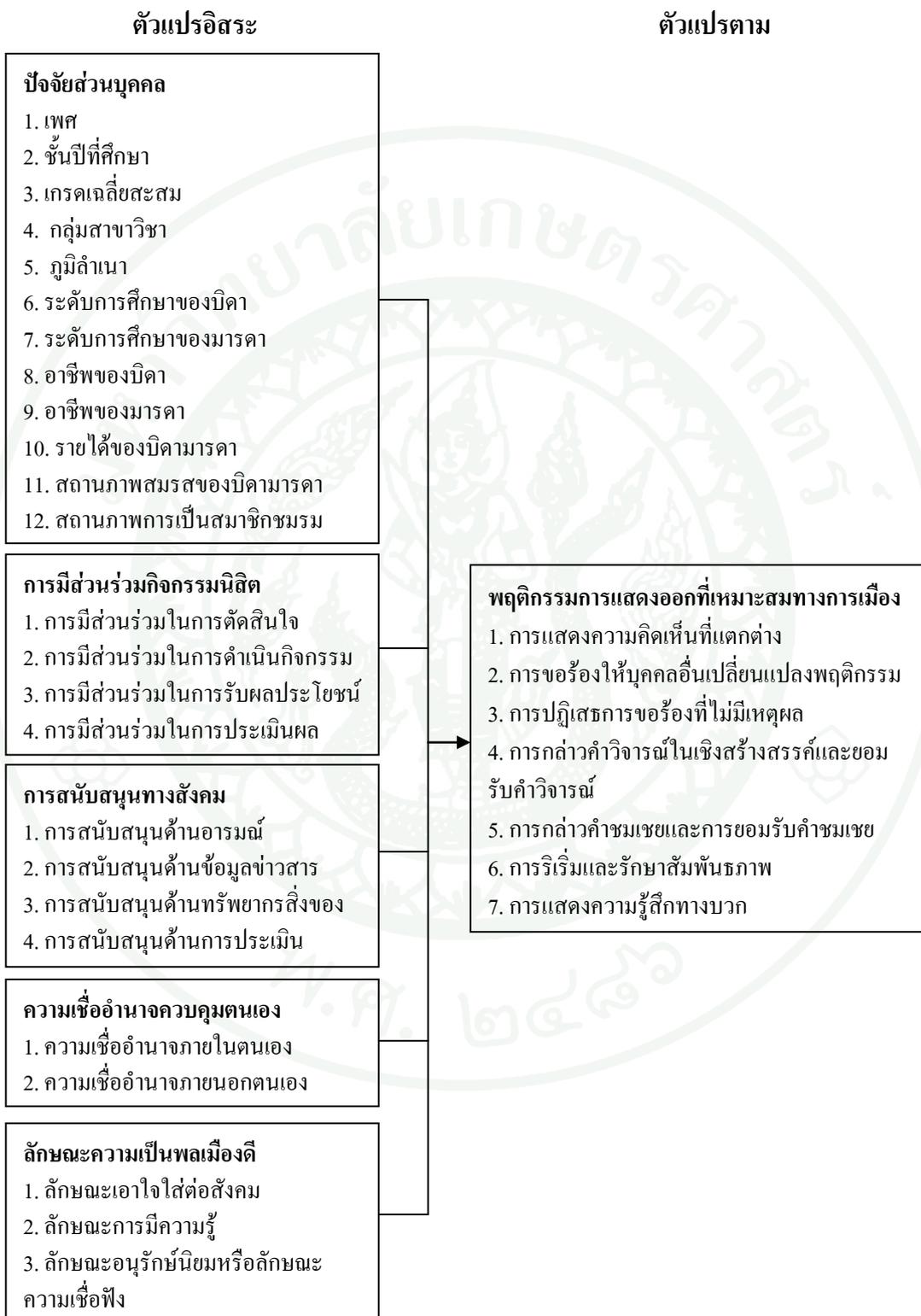
5. ลักษณะความเป็นพลเมืองดี โดยใช้แนวคิดลักษณะความเป็นพลเมืองดีตามแนวคิดของ Davies, Gregory and Riley (1999) ประกอบด้วย คุณลักษณะความเป็นพลเมืองดี 3 องค์ประกอบ คือ

- 5.1 ลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม
- 5.2 ลักษณะการมีความรู้
- 5.3 ลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง โดยใช้แนวคิดพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมของ Hargie, Saunders and Dickson (1994) ประกอบด้วย องค์ประกอบพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง
2. การขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
3. การปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล
4. การกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์
5. การกล่าวคำชมเชยและการยอมรับคำชมเชย
6. การริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ
7. การแสดงความรู้สึกลงทางบวก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจ
ควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี ร่วมกันมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่
เหมาะสมทางการเมืองของนิต

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

งานวิจัยเรื่องอิทธิพลของการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดีที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การทดสอบเครื่องมือ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 26,498 คน (สำนักทะเบียนและประมวลผล ข้อมูล ณ วันที่ 20 ธันวาคม 2554)

กลุ่มตัวอย่าง

การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,066 คน มีวิธีการและขั้นตอนในการคำนวณดังนี้

1. การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากจำนวนนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ภาคปลาย ปีการศึกษา 2554 โดยใช้สูตรของ Yamane (1973) ซึ่งมีวิธีการคำนวณ ดังนี้

สูตรคำนวณ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (0.03)

N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{26,498}{1 + 26,498 (.03)^2} \\ &= 1,066 \end{aligned}$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ 1,066 คน

2. การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนประชากร (Proportional Stratified Random Sampling) ตามจำนวนนิสิตในแต่ละคณะ โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม/ชั้น} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม/ชั้น}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ซึ่งจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละคณะดังตาราง

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามคณะ

กลุ่มสาขาวิชา	จำนวนนิสิต (คน)	ร้อยละ	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
สายวิทยาศาสตร์			
เกษตร	1,452	3.18	58
ประมง	1,089	1.80	44
วนศาสตร์	1,276	2.45	51
วิทยาศาสตร์	2,298	8.06	93
วิศวกรรมศาสตร์	5,694	19.98	229
สถาปัตยกรรมศาสตร์	317	0.15	13

ตารางที่ 2 (ต่อ)

กลุ่มสาขาวิชา	จำนวนนิสิต (คน)	ร้อยละ	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
สัตวแพทยศาสตร์	345	2.38	14
เทคนิคการสัตวแพทยศาสตร์	226	0.82	9
อุตสาหกรรมเกษตร	2,139	7.71	86
สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์			
บริหารธุรกิจ	2,329	6.94	94
มนุษยศาสตร์	2,298	7.97	92
เศรษฐศาสตร์	2,680	10.92	108
ศึกษาศาสตร์	840	1.07	34
สังคมศาสตร์	3,515	18.70	141
รวม	26,498	100	1,066

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีข้อความเกี่ยวกับ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา กลุ่มสาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสม ภูมิลำเนาเดิม ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา และสถานภาพการเป็นสมาชิกชมรม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต ข้อคำถามสร้างขึ้นจากแนวคิดการมีส่วนร่วมของ Cohen and Uphoff (1980) ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม
3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริงมาก จริงปานกลาง
จริงน้อย ไม่จริงเลย โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับดังนี้

ระดับการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต

ข้อความทางบวก	ค่าคะแนน
จริงที่สุด	5
จริงมาก	4
จริงปานกลาง	3
จริงน้อย	2
ไม่จริงเลย	1

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแยกความถี่แล้ว ผู้วิจัยแบ่งการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตเป็น 5 ระดับ
คือ การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตระดับต่ำมาก การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตระดับต่ำ การมีส่วนร่วม
กิจกรรมนิสิตระดับปานกลาง การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตระดับสูง และการมีส่วนร่วมกิจกรรม
นิสิตระดับสูงมาก จากนั้นนำมาจัดการกระจายของข้อมูลเพื่อให้ได้ความกว้างอันตรภาคชั้นที่
เหมาะสม โดยการใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5-1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนน

ช่วงคะแนน	ความหมาย
1.00 -1.80	มีส่วนร่วมกิจกรรมนิติตอยู่ในระดับต่ำมาก
1.81- 2.60	มีส่วนร่วมกิจกรรมนิติตอยู่ในระดับต่ำ
2.61- 3.40	มีส่วนร่วมกิจกรรมนิติตอยู่ในระดับปานกลาง
3.41- 4.20	มีส่วนร่วมกิจกรรมนิติตอยู่ในระดับสูง
4.21- 5.00	มีส่วนร่วมกิจกรรมนิติตอยู่ในระดับสูงมาก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม ข้อคำถามสร้างขึ้นจากแนวคิดการสนับสนุนทางสังคมของ House (1981 cited in Brown, 1986) ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์
2. การสนับสนุนด้านการประเมิน
3. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร
4. การสนับสนุนด้านทรัพยากรสิ่งของ

เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริงมาก จริงปานกลาง จริงน้อย ไม่จริงเลย โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับดังนี้

ระดับการสนับสนุนทางสังคม

ข้อความทางบวก	ค่าคะแนน
จริงที่สุด	5
จริงมาก	4
จริงปานกลาง	3
จริงน้อย	2
ไม่จริงเลย	1

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแยกความถี่แล้ว ผู้วิจัยแบ่งการสนับสนุนทางสังคมเป็น 5 ระดับ คือ การสนับสนุนทางสังคมระดับต่ำมาก การสนับสนุนทางสังคมระดับต่ำ การสนับสนุนทางสังคมระดับปานกลาง การสนับสนุนทางสังคมระดับสูง และการสนับสนุนทางสังคมระดับสูงมาก จากนั้นนำมาจัดการกระจายข้อมูลเพื่อให้ได้ความกว้างของอันตรภาคชั้นที่เหมาะสม โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนน

ช่วงคะแนน	ความหมาย
1.00 - 1.80	ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำมาก
1.81 - 2.60	ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำ
2.61 - 3.40	ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง
3.41 - 4.20	ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง
4.21 - 5.00	ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูงมาก

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ข้อคำถามสร้างขึ้น โดยการดัดแปลงมาจากเครื่องมือวัดความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง I-E Scale (Internal - External Locus of Control Scale) ของ Rotter (1982) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 29 ข้อ ในจำนวนนี้เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง 23 ข้อ และอีก 6 ข้อ ไม่ใช่ข้อคำถามที่เกี่ยวกับความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ซึ่งได้แก่ ข้อคำถามในข้อที่ 1, 8, 14, 19, 24, 27 ข้อดังกล่าวจะไม่นำมาคิดคะแนน ข้อคำถามจะเป็นคู่ ให้เลือกตอบคู่ละ 1 ข้อ ที่ตรงกับความคิดของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง 2 แบบ คือ

1. ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง โดยข้อความที่เป็นความเชื่ออำนาจภายในตนเอง ประกอบด้วย 2. ข 3. ก 4. ก 5. ก 6. ข 7. ข 9. ข 10. ก 11. ก 12. ก 13. ก 15. ก 16. ข 17. ข 18. ข 20. ข 21. ข 22. ก 23. ข 25. ข 26. ก 28. ก 29. ข

2. ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง โดยข้อความที่เป็นความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง ประกอบด้วย 2. ก 3. ข 4. ข 5. ข 6. ก 7. ก 9. ก 10. ข 11. ข 12. ข 13. ข 15. ข 16. ก 17. ก 18. ก 20. ก 21. ก 22. ข 23. ก 25. ก 26. ข 28. ข 29. ก

เกณฑ์การให้คะแนน

การตอบ	คะแนน
เลือกข้อความที่เป็นความเชื่ออำนาจภายในตนเอง	1
เลือกข้อความที่เป็นความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง	0

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแยกความถี่แล้ว ผู้วิจัยแบ่งความเชื่ออำนาจภายในตนเอง เป็น 5 ระดับ คือ มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองระดับต่ำมาก มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองระดับต่ำ มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองระดับปานกลาง มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองระดับสูง และมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองระดับสูงมาก จากนั้นนำมาจัดการกระจายข้อมูลเพื่อให้ได้ความกว้างของอันตรภาคชั้นที่เหมาะสม โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{23 - 1}{5} \\
 &= 4.40
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนน

ช่วงคะแนน	ความหมาย
1.00 - 5.40	มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองระดับต่ำมาก
5.41 - 9.80	มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองระดับต่ำ
9.81 - 14.20	มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองระดับปานกลาง
14.21 - 18.60	มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองระดับสูง
18.61 - 23.00	มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองระดับสูงมาก

ส่วนความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง เมื่อรวบรวมข้อมูลและแยกความถี่แล้ว ผู้วิจัยแบ่งความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง เป็น 5 ระดับ คือ มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองในระดับต่ำมาก มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองในระดับต่ำ มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองในระดับปานกลาง มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองในระดับสูง และมีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองในระดับสูงมาก

จากนั้นนำมาจัดการกระจายข้อมูลเพื่อให้ได้ความกว้างของอันตรภาคชั้นที่เหมาะสม โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{23 - 1}{5} \\
 &= 4.40
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนน

ช่วงคะแนน	ความหมาย
1.00 - 5.40	มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองระดับต่ำมาก
5.41 - 9.80	มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองระดับต่ำ
9.81 - 14.20	มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองระดับปานกลาง
14.21 - 18.60	มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองระดับสูง
18.61 - 23.00	มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองระดับสูงมาก

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดี ข้อคำถามสร้างขึ้นจากแนวคิดของ Davies, Gregory and Riley (1999) ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดี 3 องค์ประกอบ คือ

1. ลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม
2. ลักษณะการมีความรู้
3. ลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง

เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริงมาก จริงปานกลาง จริงน้อย ไม่จริงเลย โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น

ข้อความทางบวก

ค่าคะแนน

จริงที่สุด

5

จริงมาก

4

จริงปานกลาง

3

จริงน้อย

2

ไม่จริงเลย

1

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแยกความถี่แล้ว ผู้วิจัยแบ่งลักษณะความเป็นพลเมืองดีเป็น 5 ระดับ คือ มีลักษณะความเป็นพลเมืองดีในระดับต่ำมาก มีลักษณะความเป็นพลเมืองดีในระดับต่ำ มีลักษณะความเป็นพลเมืองดีในระดับปานกลาง มีลักษณะความเป็นพลเมืองดีในระดับสูง และมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีในระดับสูงมาก จากนั้นนำมาจัดการกระจายข้อมูลเพื่อให้ได้ความกว้างของอันตรภาคชั้นที่เหมาะสม โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนน

ช่วงคะแนน	ความหมาย
1.00 - 1.80	มีลักษณะความเป็นพลเมืองอยู่ในระดับต่ำมาก
1.81 - 2.60	มีลักษณะความเป็นพลเมืองอยู่ในระดับต่ำ
2.61 - 3.40	มีลักษณะความเป็นพลเมืองอยู่ในระดับปานกลาง
3.41 - 4.20	มีลักษณะความเป็นพลเมืองอยู่ในระดับสูง
4.21 - 5.00	มีลักษณะความเป็นพลเมืองอยู่ในระดับสูงมาก

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง
 ข้อคำถามสร้างขึ้นจากแนวคิดของ Hargie, Saunders and Dickson (1994) เป็นแบบสอบถาม
 มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริงมาก จริงปานกลาง จริงน้อย ไม่จริงเลย
 โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น

ข้อความทางบวก	ค่าคะแนน
จริงที่สุด	5
จริงมาก	4
จริงปานกลาง	3
จริงน้อย	2
ไม่จริงเลย	1

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแยกความถี่แล้ว ผู้วิจัยแบ่งพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม
 ทางการเมืองเป็น 5 ระดับ คือ มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองระดับต่ำมาก
 มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองระดับต่ำ มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม
 ทางการเมืองระดับปานกลาง มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองระดับสูง และ
 มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองระดับสูงมาก จากนั้นนำมาจัดการกระจายข้อมูล
 เพื่อให้ได้ความกว้างของอันตรภาคชั้นที่เหมาะสม โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนน

ช่วงคะแนน	ความหมาย
1.00 - 1.80	มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองอยู่ในระดับต่ำมาก
1.81 - 2.60	มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองอยู่ในระดับต่ำ
2.61 - 3.40	มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง
3.41 - 4.20	มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองอยู่ในระดับสูง
4.21 - 5.00	มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองอยู่ในระดับสูงมาก

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยมีวิธีการและขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองใช้แนวคิดพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมของ Hargie, Saunders and Dickson (1994) โดยผู้วิจัยได้นำมาบูรณาการกับพฤติกรรมทางการเมือง การมีส่วนร่วมกิจกรรม นิสิตใช้แนวคิดการมีส่วนร่วมของ Cohen and Uphoff (1980) โดยผู้วิจัยได้นำมาบูรณาการกับ

กิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคมใช้แนวคิดของ House (1981 cited in Brown, 1986) ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองใช้แนวคิดของ Rotter (1966) และแนวคิดลักษณะความเป็นพลเมืองดีใช้แนวคิดของ Davies, Gregory and Riley (1999) โดยในการสร้างข้อคำถามนั้นผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวมาปรับให้เข้ากับพฤติกรรมด้านการเมืองและปรับให้เข้ากับบริบทของนิสิต

2. การหาความเที่ยงตรง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาและนำมาแก้ไขปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

3. การหาความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาวิจัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น และนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach's Reliability Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลของการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9382 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .9540
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมมีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .8469
3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์มีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .9228
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลมีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .7716

แบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9142 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

1. การสนับสนุนด้านอารมณ์มีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .9082
2. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารมีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .8096

3. การสนับสนุนด้านทรัพยากรสิ่งของมีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .7991
4. การสนับสนุนด้านการประมินมีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .8878

แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .7764

แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดี มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9742 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

1. ลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคมมีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .9552
2. ลักษณะการมีความรู้มีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .9373
3. ลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟังมีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .9607

แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9874 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

1. การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างมีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .9550
2. การขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .9216
3. การปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลมีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .9178
4. การกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์	เท่ากับ .9741
5. การกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชยมีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .9491
6. การริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพมีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .9646
7. การแสดงความรู้สึगतงบวกมีค่าความเชื่อมั่น	เท่ากับ .9515

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขออนุญาตในการเก็บข้อมูลจากภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถึงคณบดีคณะต่างๆ ที่กลุ่มตัวอย่างสังกัดอยู่

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการนำแบบสอบถามไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่าง และมีการอธิบายคำชี้แจง แนะนำวิธีการตอบแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทุกคนก่อนตอบ แบบสอบถามโดยมีมาตรฐานเดียวกัน

3. ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและส่งคืนแก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทุกฉบับ หากตรวจพบข้อผิดพลาดหรือกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามไม่ครบ ผู้วิจัยจะให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามใหม่และรอรับแบบสอบถามพร้อมกับตรวจสอบอีกครั้ง

4. จากนั้นผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมแบบสอบถามและนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5. นำแบบสอบถามที่ตรวจให้คะแนนแล้วมาบันทึกคะแนนโดยการลงรหัสและบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ เพื่อรอการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้

1. การวิเคราะห์เพื่อบรรยายลักษณะข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการอธิบายลักษณะของข้อมูลที่เป็นปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้หาค่าเฉลี่ยของข้อมูลต่างๆ

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้คู่กับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงลักษณะการกระจายของข้อมูล

2. สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ใช้พยากรณ์ตัวแปรหนึ่งตัว ซึ่งเป็นผลจากตัวแปรอิสระตั้งแต่สองตัวขึ้นไป โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบ Stepwise Method เพื่อต้องการทราบถึงการทำนายตัวแปรอิสระใดบ้างที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม

การกำหนดสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ คือ มีระดับนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .05

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
p-value	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
R^2_{adj}	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อปรับแล้ว
b	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
a	หมายถึง	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
Beta	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SEb	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ b
*	หมายถึง	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	หมายถึง	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	หมายถึง	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิยม การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ลักษณะความเป็นพลเมืองดี และพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นลำดับดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิต

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงระดับการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิยม การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ลักษณะความเป็นพลเมืองดี และพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิต

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนิสิตจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

(n = 1,066)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	430	40.30
หญิง	636	59.70
ชั้นปีที่ศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	229	21.50
ชั้นปีที่ 2	314	29.50
ชั้นปีที่ 3	271	25.40
ชั้นปีที่ 4	252	23.60
เกรดเฉลี่ยสะสม		
0.00-2.00	154	14.40
2.01-2.50	245	23.00
2.51-3.00	397	37.20
3.01-3.50	218	20.50
3.51-4.00	52	4.90
ผลการเรียนสูงสุด 4.00 ผลการเรียนต่ำสุด 1.18 ผลการเรียนโดยเฉลี่ย 2.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .50		
กลุ่มสาขาวิชา		
สายวิทยาศาสตร์	631	59.20
สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	435	40.80
ภูมิลำเนาเดิม		
กรุงเทพและปริมณฑล	595	55.80
ภาคกลาง	159	14.90
ภาคเหนือ	60	5.60
ภาคตะวันออก	70	6.60
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	80	7.50
ภาคตะวันตก	22	2.10
ภาคใต้	80	7.50

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาของบิดา		
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	146	13.70
มัธยมศึกษาตอนต้น	61	5.70
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	124	11.60
อนุปริญญา/ปวส.	173	16.20
ปริญญาตรี	412	38.60
ปริญญาโท	120	11.30
ปริญญาเอก	21	2.00
ไม่ตอบ	9	0.80
ระดับการศึกษาของมารดา		
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	201	18.90
มัธยมศึกษาตอนต้น	58	5.40
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	135	12.70
อนุปริญญา/ปวส.	154	14.40
ปริญญาตรี	414	38.80
ปริญญาโท	91	8.50
ปริญญาเอก	7	0.70
ไม่ตอบ	6	0.60
อาชีพของบิดา		
ข้าราชการ	256	24.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	83	7.80
ค้าขาย	165	15.50
เกษตรกร	63	5.90
ธุรกิจส่วนตัว	333	31.20
รับจ้าง	166	15.60

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพของมารดา		
ข้าราชการ	219	20.50
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	50	4.70
ค้าขาย	217	20.40
เกษตรกร	58	5.40
ธุรกิจส่วนตัว	377	35.40
รับจ้าง	145	13.60
รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา		
10,000 - 25,000 บาท	265	24.90
25,001 - 50,000 บาท	477	44.70
50,001 - 75,000 บาท	131	12.30
มากกว่า 75,000 บาท	193	18.10
รายได้เฉลี่ยของบิดามารดามากที่สุด 130,000 บาท		รายได้เฉลี่ยของบิดามารดาน้อยที่สุด 10,000 บาท
รายได้เฉลี่ยของบิดามารดาโดยเฉลี่ย 49026.36		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 31421.09
สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	867	81.30
หย่าร้าง	94	8.80
หม้าย	44	4.10
แยกกันอยู่	61	5.70
สถานภาพการเป็นสมาชิกชมรม		
เป็น	228	21.40
ไม่เป็น	838	78.60

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นถึงปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา จำนวน 1,066 คน ดังนี้

เพศของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงโดยมีจำนวน 636 คน คิดเป็น ร้อยละ 59.70 ส่วนเพศชายมีจำนวน 430 คน คิดเป็นร้อยละ 40.30

ชั้นปีที่ศึกษาของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่านิสิตศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มากที่สุด มีจำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 รองลงมาคือชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 25.40 และชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 23.60 ส่วนชั้นปีที่ 1 มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 229 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50

เกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่านิสิตมีผลการเรียนอยู่ในระดับ 2.51-3.00 มากที่สุด มีจำนวน 397 คน คิดเป็นร้อยละ 37.20 และผลการเรียนในระดับ 3.51-4.00 มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90 โดยนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยสะสมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ 2.69 เกรดเฉลี่ยสะสมสูงสุดคือ 4.00 และเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำสุดคือ 1.18

กลุ่มสาขาวิชาของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่านิสิตศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาสายวิทยาศาสตร์มากที่สุด มีจำนวน 631 คน คิดเป็นร้อยละ 59.20 และกลุ่มสาขาสามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์จำนวน 435 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8

ภูมิลำเนาเดิมของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่านิสิตมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลมากที่สุด คือมีจำนวน 595 คน คิดเป็นร้อยละ 55.80 และภูมิลำเนาเดิมในภาคตะวันตก มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 2.10

ระดับการศึกษาของบิดาของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่าอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด มีจำนวน 412 คน คิดเป็นร้อยละ 38.60 และมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาเอกมีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

ระดับการศึกษาของมารดาของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่าอยู่ในระดับปริญญาตรี มากที่สุด มีจำนวน 414 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80 และมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาเอก มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 0.70

อาชีพของบิดาของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง พบว่าประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด คือ มีจำนวน 333 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20 และประกอบอาชีพเกษตรกรน้อยที่สุด คือจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90

อาชีพของมารดา ของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง พบว่าประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด คือ จำนวน 377 คน คิดเป็นร้อยละ 35.40 และประกอบอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจน้อยที่สุด คือ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70

รายได้เฉลี่ยของบิดามารดาของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีรายได้อยู่ระหว่าง 20,001-50,000 บาทมากที่สุด คือ มีจำนวน 477 คน คิดเป็นร้อยละ 44.70 และมีรายได้ระหว่าง 50,001-75,000 บาท น้อยที่สุด คือจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 12.30 รายได้เฉลี่ยของบิดามารดาสูงสุดคือ 130,000 บาท รายได้เฉลี่ยของบิดามารดาน้อยที่สุดคือ 10,000 บาท รายได้เฉลี่ยของบิดามารดาโดยเฉลี่ยคือ 49026.36 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 31421.09 บาท

สถานภาพสมรสของบิดามารดาของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่บิดามารดา อยู่ร่วมกัน มีจำนวน 867 คน คิดเป็นร้อยละ 81.30 และบิดามารดาเป็นหม้ายมีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 4.10

สถานภาพการเป็นสมาชิกชมรม ของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิก ชมรมมีจำนวน 838 คน คิดเป็นร้อยละ 78.60 และเป็นสมาชิกชมรมจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 21.40

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงระดับการรับรู้การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ลักษณะความเป็นพลเมืองดี และพฤติกรรมกรรการ แสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต รายด้านของนิสิต

(n = 1,066)

การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต	\bar{X}	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	3.16	0.99	ปานกลาง
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม	3.39	0.78	ปานกลาง
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	3.86	0.67	สูง
4. ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.42	0.81	สูง
ค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต	3.57	0.65	สูง

จากตารางที่ 4 พบว่าการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.57$) เมื่อพิจารณา รายด้านพบว่า การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.86$) และการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.16$)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้การสนับสนุนทางสังคม รายด้านของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง

(n = 1,066)

การสนับสนุนทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
1. ด้านอารมณ์	3.74	0.58	สูง
2. ด้านข้อมูลข่าวสาร	2.92	0.99	ปานกลาง
3. ด้านทรัพยากรสิ่งของ	3.50	0.66	สูง
4. ด้านการประเมิน	3.70	0.58	สูง
ค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนทางสังคม	3.47	0.55	สูง

จากตารางที่ 5 พบว่าการรับรู้ของนิสิตต่อการได้รับการสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.47$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.74$) และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.92$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ลักษณะความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง นิสิตกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง (n = 1,066)

ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง	\bar{X}	S.D.	ระดับความเชื่อ
1. ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง	14.99	3.64	สูง
2. ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง	8.01	3.64	ต่ำ

จากตารางที่ 6 พบว่า นิสิตมีลักษณะความเชื่ออำนาจภายในตนเอง อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 14.99$) และมีลักษณะความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 8.01$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับลักษณะความเป็นพลเมืองดี รายด้านของนิสิต

ลักษณะความเป็นพลเมืองดี	\bar{X}	S.D.	ระดับลักษณะ
1. ด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม	4.01	0.57	สูง
2. ด้านลักษณะการมีความรู้	3.47	0.78	สูง
3. ด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความ	3.83	0.61	สูง
ค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นพลเมืองดี	3.77	0.53	สูง

จากตารางที่ 7 พบว่านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคมมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.01$) รองลงมาคือลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ($\bar{X} = 3.83$) และลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.47$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง รายด้านของนิสิต

(n = 1,066)

พฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง	3.57	0.72	สูง
2. การขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	3.41	0.77	สูง
3. การปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล	3.78	0.74	สูง
4. การกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์	3.66	0.69	สูง
5. การกล่าวคำชมเชยและการยอมรับคำชมเชย	3.67	0.72	สูง
6. การริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ	3.67	0.72	สูง
7. การแสดงความรู้สึกลึกซึ้งทางบวก	3.75	0.73	สูง
ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง	3.64	0.59	สูง

จากตารางที่ 8 พบว่านิสิตมีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองในระดับสูง ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.78$) และพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.41$)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ในการวิเคราะห์หัตถดอยพหุคูณได้มีการกำหนดข้อตกลงและมีขั้นตอน ดังนี้

1. ตัวแปรตามและตัวแปรอิสระต้องเป็นตัวแปรที่มีระดับการวัดประเภทช่วง (Interval Scale) ขึ้นไป หากตัวแปรอิสระไม่มีระดับการวัดที่เป็นประเภทช่วง (Interval Scale) ต้องแปลงเป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2540: 70-80) ดังตารางแสดงระดับการวัดของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ต่อไปนี้

ตารางที่ 9 แสดงระดับการวัดของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

1. เพศ (S)	มาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และทำให้เป็น ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดยกำหนดให้ (1) เพศชาย (2) เพศหญิง
2. ชั้นปีที่ศึกษา (CH)	มาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale)
3. เกรดเฉลี่ยสะสม (GR)	มาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)
4. กลุ่มสาขาวิชา (MJ)	มาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และทำให้เป็น ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดยกำหนดให้ (1) สายวิทยาศาสตร์ (2) สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
5. ภูมิลำเนาเดิม (HO)	มาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และทำให้ เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดยกำหนดให้ (1) กรุงเทพฯและปริมณฑล (2) ไม่ใช่กรุงเทพฯและปริมณฑล
6. ระดับการศึกษาของบิดา (EF)	มาตราอัตราส่วน (Ratio Scale) จำนวนปีที่เรียน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา
7. ระดับการศึกษาของมารดา (EM)	มาตราอัตราส่วน (Ratio Scale) จำนวนปีที่เรียน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา
8. อาชีพของบิดา (OCF)	อาชีพของบิดาได้แบ่งออกเป็นกลุ่มต่างๆดังนี้ (1) บิดาประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (OCF0) (2) บิดาประกอบอาชีพค้าขาย (OCF1) (2) บิดาประกอบอาชีพเกษตรกร (OCF2) (2) บิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (OCF3) (2) บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง (OCF4) (2) บิดาประกอบอาชีพอื่นๆ (OCF5) ซึ่งอาชีพข้างต้นเป็นตัวแปรมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และเมื่อทำให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดยกำหนดให้เป็น 2 กลุ่มดังนี้ (1) เลือกออาชีพในกลุ่มนั้น (2) ไม่เลือกอาชีพในกลุ่มนั้น

ตารางที่ 9 (ต่อ)

9. อาชีพของมารดา (OCM)	อาชีพของมารดาได้แบ่งออกเป็นกลุ่มต่างๆดังนี้ (1) มารดาประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ(OCM0) (2) มารดาประกอบอาชีพค้าขาย (OCM1) (2) มารดาประกอบอาชีพเกษตรกร(OCM2) (2) มารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (OCM3) (2) มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง (OCM4) (2) มารดาประกอบอาชีพอื่นๆ (OCM5) ซึ่งอาชีพข้างต้นเป็นตัวแปรมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และเมื่อทำให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดยกำหนดให้เป็น 2 กลุ่มดังนี้ (1) เลือกออาชีพในกลุ่มนั้น (2) ไม่เลือกออาชีพในกลุ่มนั้น
10. รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา (IN)	มาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)
11. สถานภาพสมรสของบิดามารดา (MR)	มาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และทำให้เป็น ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดยกำหนดให้ (1) บิดา มารดา อยู่ด้วยกัน (2) บิดา มารดา ไม่ได้อยู่ด้วยกัน
12. สถานภาพการเป็นสมาชิกชมรม (CL)	มาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และทำให้เป็น ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดยกำหนดให้ (1) เป็น (2) ไม่เป็น
13. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนันทนาการ (AA)	มาตราอันดับภาคขึ้น (Interval Scale) เป็นค่าคะแนน
14. การสนับสนุนทางสังคม (SS)	มาตราอันดับภาคขึ้น (Interval Scale) เป็นค่าคะแนน
15. ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง (LO)	มาตราอันดับภาคขึ้น (Interval Scale) เป็นค่าคะแนน
16. ลักษณะความเป็นพลเมืองดี (GG)	มาตราอันดับภาคขึ้น (Interval Scale) เป็นค่าคะแนน
17. พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทาง การเมือง (BB)	มาตราอันดับภาคขึ้น (Interval Scale) เป็นค่าคะแนน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์และอักษรย่อของแต่ละตัวแปรในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

S	เพศ
CH	ชั้นปีที่ศึกษา
GR	เกรดเฉลี่ยสะสม
MJ	กลุ่มสาขาวิชา
HO	ภูมิลำเนาเดิม
EF	ระดับการศึกษาของบิดา
EM	ระดับการศึกษาของมารดา
OCF0	บิดาประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
OCF1	บิดาประกอบอาชีพค้าขาย
OCF2	บิดาประกอบอาชีพเกษตรกร
OCF3	บิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว
OCF4	บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง
OCM0	มารดาประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
OCM1	มารดาประกอบอาชีพค้าขาย
OCM2	มารดาประกอบอาชีพเกษตรกร
OCM3	มารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว
OCM4	มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง
IN	รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา
MR	สถานภาพสมรสของบิดามารดา
CL	สถานภาพการเป็นสมาชิกชมรม
AA1	การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
AA2	การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม
AA3	การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
AA4	การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล
SS1	การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์
SS2	การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร
SS3	การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ

- SS4 การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน
- GG1 ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม
- GG2 ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้
- GG3 ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง
- LEE ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง
- LII ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง
- BB1 พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง
- BB2 พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
- BB3 พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล
- BB4 พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอม รับคำวิจารณ์
- BB5 พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและการยอมรับคำชมเชย
- BB6 พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ
- BB7 พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึктаงบวก
- BBSUM พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวม

2. การทดสอบความเป็นอิสระต่อกันของตัวแปรอิสระ เนื่องจากตัวแปรแต่ละตัวต้องเป็นอิสระจากกันและกัน ซึ่งตัวแปรอิสระจะต้องไม่มีค่าความสัมพันธ์สูงเกิน .80 เพราะถ้าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันมาก อาจทำให้เกิดปฏิกิริยาต่อกันและจะมีผลต่อตัวแปรตามได้ หรืออาจเกิดปัญหาที่เรียกว่า Multicollinearity Problem และทำให้ไม่สามารถใช้เทคนิคการวิเคราะห์ดังกล่าวได้ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2540: 77) ตัวแปรอิสระทั้งหมดในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี ผู้วิจัยได้นำตัวแปรอิสระทั้งหมดไปทดสอบความสัมพันธ์กันเอง ดังตารางที่จะนำเสนอต่อไป

ตารางที่ 10 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วม
กิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง
และลักษณะความเป็นพลเมืองดี

	S	CH	GR	MJ	HO	EF	EM	OCF1	OCF2	OCF3	OCF4
S	1										
CH	-.049	1									
GR	-.172**	.074*	1								
MJ	-.146**	-.060*	.226**	1							
HO	.019	-.029	.034	.212**	1						
EF	.118**	-.096**	-.011	.064*	.120**	1					
EM	.092**	-.129**	.024	.047	.106**	.707**	1				
OCF1	.029	-.052	-.005	.051	.005	-.161**	-.139**	1			
OCF2	-.052	.073*	-.030	-.127**	-.218**	-.303**	-.254**	-.107**	1		
OCF3	.032	-.015	-.038	.088**	.122**	.030	.074*	-.250**	-.147**	1	
OCF4	-.016	.002	.027	-.072*	.033	-.088**	-.084**	-.184**	-.108**	-.251**	1
OCF5	-.013	.003	.015	.026	.073*	-.023	-.032	-.105**	-.062*	-.144**	-.106**
OCM1	.050	.021	-.061*	-.007	-.066*	-.163**	-.208**	.544**	-.087**	-.168**	-.134**
OCM2	-.045	.094**	-.029	-.157**	-.203**	-.312**	-.276**	-.091**	.764**	-.131**	-.035
OCM3	.025	-.050	-.056	.108**	.103**	.076*	.043	-.175**	-.103**	.552**	-.145**
COM4	-.042	-.006	.002	-.018	.078*	-.105**	-.076*	-.094**	-.053	-.151**	.456**
OCM5	-.092	.025	.046	.021	.116**	.007	-.070*	-.026	-.076*	-.038	.064*
IN	.050	-.054	.018	.071*	.160**	.373**	.375**	-.081**	-.199**	.142**	-.048
MR	.001	-.002	.012	-.072*	-.024	.018	.077*	.045	.059	.054	-.033
CL	.065*	-.106**	-.005	-.009	-.015	.049	.019	-.090**	-.014	.046	.022
AA1	.128*	-.062*	-.095**	-.051	-.040	.130**	.089**	-.022	-.020	.037	-.052
AA2	.048	-.002	-.017	-.018	-.083**	.101**	.080**	-.104**	.027	.042	-.002
AA3	-.048	.032	.102**	.038	-.038	.035	.011	-.054	-.006	.013	.010
AA4	.053	-.044	-.013	-.009	-.041	.098**	.095**	-.026	.031	.035	-.026
SS1	-.032	.020	.048	.036	-.013	.100**	.123**	-.087**	-.040	.076*	-.009
SS2	-.021	-.020	.029	-.003	-.055	.073*	.070*	-.057	.024	.056	-.010
SS3	.144**	-.066*	-.086**	-.052	-.081**	.140**	.117**	.012	-.032	.008	-.028
SS4	.015	-.060*	-.006	-.006	.009	.083**	.073*	-.052	.000	.056	-.003
GG1	-.062*	.033	.118**	.038	.008	.018	.044	-.084**	-.004	.033	.009
GG2	.087**	.003	-.032	.003	.000	.071*	.054	-.019	-.031	.045	.009
GG3	.028	-.023	.070*	-.023	-.019	.013	.020	-.111	-.001	.022	.053
LEE	.119**	-.057	-.141**	.062*	.097**	.119**	.122**	.054	-.082**	.079*	-.068*
LII	-.120**	.055	.140**	-.061*	-.098**	-.120**	-.123**	-.055	.085**	-.079*	.067*

ตารางที่ 10 (ต่อ)

	OCF5	OCM1	OCM2	OCM3	OCM4	OCM5	IN	MR	CL	AA1	AA2
S											
CH											
GR											
MJ											
HO											
EF											
EM											
OCF1											
OCF2											
OCF3											
OCF4											
OCF5 1											
OCM1	.006	1									
OCM2	-.041	-.121**	1								
OCM3	-.052	-.267**	-.127**	1							
OCM4	-.027	-.201**	-.095**	-.209**	1						
OCM5	.126**	-.201**	-.095**	-.209**	-.157**	1					
IN	-.040	-.100**	-.215**	.155**	-.048	-.040	1				
MR	-.214**	-.009	.019	.043	-.084**	-.007	.110**	1			
CL	.000	-.065*	-.004	-.015	-.013	.067*	.014	-.032	1		
AA1	-.026	.000	-.056	.056	-.008	-.44	.069*	-.003	.034	1	
AA2	.006	-.060*	.000	.056	.011	-.030	.040	-.017	.048	.722**	1
AA3	.025	-.031	-.015	.033	.032	-.054	-.014	-.033	.047	.370**	.555**
AA4	-.047	-.060	.011	.043	.014	-.054	.060*	-.046	-.007	.587**	.692**
SS1	.000	-.080**	-.049	.106**	-.023	-.038	.077*	.017	.012	.211**	.377**
SS2	-.052	-.084**	.002	.119**	-.014	-.054	.035	.013	.002	.272**	.405**
SS3	-.036	.038	-.062*	.044	-.024	-.061*	.062*	.023	-.035	.427**	.388**
SS4	-.011	-.044	-.021	.119**	-.054	-.028	.072*	.042	.045	.285**	.374**
GG1	.017	-.079*	-.008	.041	.010	.004	.024	-.012	.027	.096**	.310**
GG2	-.014	.014	-.030	.074*	-.016	-.058	.061*	.018	.047	.271**	.337**
GG3	.020	-.045	.010	.018	.027	-.048	.001	.009	.064*	.231**	.400**
LEE	-.032	.080**	-.113**	.063*	-.058	.017	.128**	.051	-.064*	.115**	.041
LII	.032	-.081**	.117**	-.063*	.058	-.018	-.128**	-.050	.065*	-.117**	-.042

ตารางที่ 10 (ต่อ)

	AA3	AA4	SS1	SS2	SS3	SS4	GG1	GG2	GG3	LEE	LII
S											
CH											
GR											
MJ											
HO											
EF											
EM											
OCF1											
OCF2											
OCF3											
OCF4											
OCF5											
OCM1											
OCM2											
OCM3											
COM4											
OCM5											
IN											
MR											
CL											
AA1											
AA2											
AA3	1										
AA4	.530**	1									
SS1	.348**	.347**	1								
SS2	.347**	.399**	.647**	1							
SS3	.112**	.391**	.301**	.424**	1						
SS4	.298**	.346**	.499**	.687**	.478**	1					
GG1	.420**	.249**	.464**	.439**	.033	.393**	1				
GG2	.197**	.311**	.421**	.416**	.440**	.461**	.326**	1			
GG3	.404**	.322**	.429**	.476**	.171**	.479**	.611**	.471**	1		
LEE	-.161**	.052	-.060	-.075*	.238**	.018	-.228**	.090**	-.128**	1	
LII	.161**	-.054	.060	.074*	-.239**	-.019	.229**	-.090**	.128**	-1.000**	1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 10 พบว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีความสัมพันธ์กันไม่เกิน .80 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรอิสระทั้งหมด ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มสาขาวิชา ภูมิถิ่นอาศัย ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา สถานภาพการเป็นสมาชิกชมรม การมีส่วนร่วมกิจกรรมนันทนาการ การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยต่อไป

สมมติฐานหลัก ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนันทนาการ การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมของนิสิต

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมของนิสิต

ตัวแปร	B	SEb	Beta	t	p-value
1. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะ อนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง (GG3)	.208	.027	.215	7.749	.000
2. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมี ความรู้ (GG2)	.204	.020	.271	10.195	.000
3. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน (SS4)	.165	.028	.184	5.868	.000
4. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ (SS1)	.138	.030	.135	4.527	.000
5. การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร (SS2)	.091	.035	.090	2.601	.009
6. ภูมิถิ่นอาศัย (HO)	.073	.026	.061	2.826	.005
(กรุงเทพฯและปริมณฑล = 1 ไม่ใช่กรุงเทพฯและปริมณฑล = 0)					
7. ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง (LII)	.009	.004	.055	2.425	.015
8. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนันทนาการด้าน การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (AA3)	.046	.022	.052	2.117	.035
ค่าคงที่ (a)	.358				
R = .716 R ² = .513 R ² _{adj} = .510 F = 137.742 sig = .000					

จากตารางที่ 11 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมของนิสิต พบว่าตัวแปร 8 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ภูมิถำเนาเดิม ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง และการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 51.3 ($R^2 = .513$)

ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญที่ .001 การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารและภูมิถำเนาเดิม มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 และความเชื่ออำนาจภายในตนเอง การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

กล่าวคือหากปรับเป็นคะแนนมาตรฐานแล้วเมื่อนิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟังเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมเพิ่มขึ้น .208 หน่วย ($B = .208$)

ถ้านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมเพิ่มขึ้น .204 หน่วย ($B = .204$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมเพิ่มขึ้น .165 หน่วย ($B = .165$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมเพิ่มขึ้น .138 หน่วย ($B = .138$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมเพิ่มขึ้น .091 (B = .091)

นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมกรุงเทพฯและปริมณฑลมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมมากกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาที่ไม่ใช่กรุงเทพฯและปริมณฑล .073 เท่า (B = .073)

ถ้านิสิตมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมเพิ่มขึ้น .009 หน่วย (B = .009)

ถ้านิสิตมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมเพิ่มขึ้น .046 หน่วย (B = .046)

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมของนิสิตมาเขียนสมการวิเคราะห์หาคออยหุคูณ มาเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\text{BBSUM} = .358 + .208 (\text{GG3}) + .204 (\text{GG2}) + .165 (\text{SS4}) + .138 (\text{SS1}) + .091 (\text{SS2}) + .073 (\text{HO}) + .009 (\text{LII}) + .046 (\text{AA3})$$

จากสมการพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมของนิสิตพบว่าตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์คอดอยในการพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมได้ดีที่สุดคือ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง รองลงมาคือ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ภูมิลำเนาเดิม ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง และการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างของนิตินิต

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างของนิตินิต

ตัวแปร	B	SEb	Beta	t	p-value
1. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ (GG2)	.346	.026	.376	13.386	.000
2. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน (SS4)	.262	.032	.238	8.183	.000
3. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ (SS1)	.195	.035	.156	5.514	.000
4. มารดาอาชีพธุรกิจส่วนตัว (OCM3)	-.108	.042	-.062	-2.550	.011
5. เพศ (S) (ชาย=1 หญิง=0)	.077	.034	.052	2.244	.025
6. รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา (IN)	.013	.000	.055	2.368	.018
7. มารดาอาชีพค้าขาย (OCM1)	.091	.043	.051	2.103	.036
8. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง (GG3)	.069	.033	.059	2.074	.038
ค่าคงที่ (a)	.363				
$R = .669$ $R^2 = .448$ $R^2_{adj} = .444$ $F = 105.944$ $sig = .000$					

จากตารางที่ 12 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างของนิตินิต พบว่า ตัวแปร 8 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มารดาอาชีพธุรกิจส่วนตัว เพศ รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา มารดาอาชีพค้าขาย และลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 44.8 ($R^2 = .448$)

ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน และการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนมารดาอาชีพธุรกิจส่วนตัว เพศ รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา มารดาอาชีพค้าขาย และลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟังมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวคือหากปรับเป็นคะแนนมาตรฐานแล้วเมื่อนิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างเพิ่มขึ้น .346 หน่วย ($B = .346$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างเพิ่มขึ้น .262 หน่วย ($B = .262$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างเพิ่มขึ้น .195 หน่วย ($B = .195$)

นิสิตที่มีมารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างน้อยกว่านิสิตที่มีมารดาประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ .108 เท่า ($B = -.108$)

นิสิตเพศชายมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างมากกว่านิสิตเพศหญิง .077 เท่า ($B = .077$)

ถ้าบิดามารดาของนิสิตมีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.013 บาท จะส่งผลให้พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างเพิ่มขึ้น .013 หน่วย ($B = 0.013$)

นิสิตที่มีมารดาประกอบอาชีพค้าขายมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างมากกว่านิสิตที่มีมารดาประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ .091 เท่า ($B = .091$)

ถ้านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟังเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างเพิ่มขึ้น .069 หน่วย ($B = .069$)

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างของนิสิตมาเขียนสมการวิเคราะห์ถดถอยหาค่าคงที่ มาเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบแนบดังต่อไปนี้

$$BB1 = .363 + .346 (GG2) + .262 (SS4) + .195 (SS1) - .108 (OCM3) + .077 (S) + .012277 (IN) + .091 (OCM1) + .069 (GG3)$$

จากสมการพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างของนิสิต พบว่าตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างได้ดีที่สุดคือ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ รองลงมาคือ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา มารดาประกอบอาชีพค้าขาย และลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออก ที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนิต

ตัวแปร	B	SEb	Beta	t	p-value
1. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมี ความรู้ (GG2)	.323	.027	.326	11.883	.000
2. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน (SS4)	.315	.035	.267	9.078	.000
3. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตด้านการมีส่วนร่วมใน การประเมินผล (AA4)	.055	.028	.058	1.979	.048
4. การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ (SS3)	.097	.022	.124	4.423	.000
5. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ (SS1)	.111	.038	.082	2.949	.003
6. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตด้านการมีส่วนร่วมใน การรับผลประโยชน์ (AA3)	.074	.032	.064	2.294	.022
ค่าคงที่ (a)	.006				
R = .681 R ² = .464 R ² _{adj} = .461 F = 151.262 sig = .000					

จากตารางที่ 13 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนิต พบว่า ตัวแปร 6 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ และการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 46.4 (R² = .464)

ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่น เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่น เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลและการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับ ผลประโยชน์อิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้อง ให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวคือหากปรับคะแนนมาตรฐานแล้ว ถ้านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะ การมีความรู้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง ด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น .323 หน่วย ($B = .323$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มี พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมเพิ่มขึ้น .315 หน่วย ($B = .315$)

ถ้านิสิตมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่น เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น .055 หน่วย ($B = .055$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผล ให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมเพิ่มขึ้น .097 หน่วย ($B = .097$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น .111 หน่วย ($B = .111$)

ถ้านิสิตมีส่วนร่วมกิจกรรมนิติตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่น เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น .074 หน่วย ($B = .074$)

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนิสิตมาเขียนสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ มาเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$BB2 = .006 + .323 (GG2) + .315 (SS4) + .055 (AA4) + .097 (SS3) + .111 (SS1) + .074 (AA3)$$

จากสมการพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนิสิต พบว่าตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ดีที่สุดคือ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ รองลงมาคือ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิติตด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ และการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิติตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิติต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของนิสิต

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม
การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสชการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล
ของนิสิต

ตัวแปร	B	SEb	Beta	t	p-value
1. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะ อนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง (GG3)	.236	.044	.195	5.311	.000
2. การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร(SS2)	.141	.054	.111	2.611	.009
3. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ ต่อสังคม (GG1)	.112	.046	.086	2.423	.016
4. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมี ความรู้ (GG2)	.121	.032	.128	3.797	.000
5. การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ (SS3)	-.101	.025	-.136	-4.105	.000
6. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน(SS4)	.145	.045	.128	3.251	.001
7. ภูมิลำเนาเดิม (HO) กรุงเทพฯและปริมณฑล=1 ไม่ใช่กรุงเทพฯและปริมณฑล=0	.106	.040	.071	2.685	.007
8. เกรดเฉลี่ยสะสม (GR)	.105	.039	.071	2.671	.008
9. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ (SS1) ค่าคงที่ (a)	.101 .550	.047	.079	2.144	.032
R = .528 R ² = .279 R ² _{adj} = .273 F = 44.843 sig = .000					

จากตารางที่ 14 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์
ตัวแปรที่มีอิทธิพลพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสชการขอร้อง
ที่ไม่มีเหตุผลของนิสิต พบว่า ตัวแปร 9 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะ
อนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ลักษณะความเป็น
พลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้
การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน ภูมิลำเนาเดิม
เกรดเฉลี่ยสะสม และการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ สามารถพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออก
ที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสชการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 27.9 (R² = .279)

ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม และการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล ส่วนการสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของมีอิทธิพลเชิงลบต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001

การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ภูมิสำเนาเดิมและเกรดเฉลี่ยสะสมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ในขณะที่ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม และการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

กล่าวคือหากปรับคะแนนมาตรฐานแล้ว ถ้านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลเพิ่มขึ้น .236 หน่วย ($B = .236$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลเพิ่มขึ้น .141 หน่วย ($B = .141$)

ถ้านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคมเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลเพิ่มขึ้น .112 หน่วย ($B = .112$)

ถ้านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลเพิ่มขึ้น .121 หน่วย ($B = .121$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลลดลง .101 หน่วย ($B = -.101$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลเพิ่มขึ้น .145 หน่วย ($B = .145$)

นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมกรุงเทพฯและปริมณฑลมีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลมากกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมที่ไม่ใช่กรุงเทพฯและปริมณฑล .106 เท่า ($B = .106$)

ถ้านิสิตมีเกรดเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลเพิ่มขึ้น .105 หน่วย ($B = .105$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลเพิ่มขึ้น .101 หน่วย ($B = .101$)

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของนิสิตมาเขียนสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ มาเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบแนบดังนี้

$$BB3 = .550 + .236 (GG3) + .141 (SS2) + .112 (GG1) + .121 (GG2) - .101 (SS3) + .145 (SS4) + .106 (HO) + .105 (GR) + .101 (SS1)$$

จากสมการพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของนิสิต พบว่าตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลได้ดีที่สุดคือ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง รองลงมาคือ

การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากร สิ่งของ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน ภูมิปัญญาเดิม เกรดเฉลี่ยสะสม และการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 4 ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ของนิตินิต

ตัวแปร	B	SEb	Beta	t	p-value
1. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน(SS4)	.217	.033	.205	6.651	.000
2. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง (GG3)	.182	.038	.161	4.748	.000
3. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ (GG2)	.184	.026	.207	7.001	.000
4. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ (SS1)	.159	.037	.132	4.299	.000
5. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม (GG1)	.131	.039	.107	3.341	.001
ค่าคงที่ (a)	.440				
R = .613 R ² = .376 R ² _{adj} = .373 F = 126.257 sig = .000					

จากตารางที่ 15 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ของนิตินิตพบว่า ตัวแปร 5 ตัวแปร ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ และลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม สามารถพยากรณ์

พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 37.6 ($R^2 = .376$)

การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ และลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

กล่าวคือหากปรับคะแนนมาตรฐานแล้ว ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์เพิ่มขึ้น .271 หน่วย ($B = .271$)

ถ้านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟังเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์เพิ่มขึ้น .182 หน่วย ($B = .182$)

ถ้านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์เพิ่มขึ้น .184 หน่วย ($B = .184$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์เพิ่มขึ้น .159 หน่วย ($B = .159$)

ถ้านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคมเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์เพิ่มขึ้น .131 หน่วย ($B = .131$)

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ของนิสิตมาเขียนสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ มาเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$BB4 = .440 + .217 (SS4) + .182 (GG3) + .184 (GG2) + .159 (SS1) + .131 (GG1)$$

จากสมการพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ของนิสิต พบว่าตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ได้ดีที่สุดคือ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน รองลงมาคือลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ และลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 5 ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชยของนิสิต

ตัวแปร	b	SEb	Beta	t	p-value
1. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง (GG3)	.284	.035	.242	8.060	.000
2. การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร(SS2)	.184	.048	.149	3.855	.000
3. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ (GG2)	.164	.027	.179	6.047	.000
4. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ (SS1)	.156	.042	.124	3.737	.000
5. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน (SS4)	.109	.039	.100	2.842	.005
ค่าคงที่ (a)	.364				
R = .614 R ² = .377 R ² _{adj} = .374 F = 126.682 sig = .000					

จากตารางที่ 16 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชยของนิสิต พบว่า ตัวแปร 5 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ และการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน สามารถพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 37.7 ($R^2 = .377$)

ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กล่าวคือหากปรับคะแนนมาตรฐานแล้ว ถ้านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟังเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชยเพิ่มขึ้น .284 หน่วย ($B = .284$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชยเพิ่มขึ้น .184 หน่วย ($B = .184$)

ถ้านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชยเพิ่มขึ้น .164 หน่วย ($B = .164$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชยเพิ่มขึ้น .156 หน่วย (B = .156)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มี พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย เพิ่มขึ้น .109 หน่วย (B = .109)

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้าน การกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชยของนิสิตมาเขียนสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ มาเป็น สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$BB5 = .364 + .284 (GG3) + .184 (SS2) + .164 (GG2) + .156 (SS1) + .109 (SS4)$$

จากสมการพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าว คำชมเชยและยอมรับคำชมเชยของนิสิต พบว่าตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์ พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชยได้ดี ที่สุดคือ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง รองลงมาคือ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ และการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 6 ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพของนิสิต

ตัวแปร	B	SEb	Beta	t	p-value
1. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง (GG3)	.272	.038	.232	7.218	.000
2. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ (GG2)	.171	.029	.186	5.875	.000
3. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ (SS1)	.168	.040	.134	4.250	.000
4. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน (SS4)	.157	.036	.143	4.375	.000
5. ความเชื่ออำนาจจากตนเอง (LEE)	-.016	.005	-.079	-2.954	.003
6. ภูมิลำเนาเดิม (HO) (กรุงเทพฯและปริมณฑล = 1 ไม่ใช่กรุงเทพฯและปริมณฑล = 0)	.077	.038	.053	2.054	.040
ค่าคงที่ (a)	.931				
R = .549 R ² = .301 R ² _{adj} = .287 F = 75.243 sig = .000					

จากตารางที่ 17 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพของนิสิตพบว่า ตัวแปร 6 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน ความเชื่ออำนาจจากตนเอง และภูมิลำเนาเดิม สามารถพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 30.1 (R² = .301)

ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองมีอิทธิพลเชิงลบต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนภูมิลำเนาเดิมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวคือหากปรับคะแนนมาตรฐานแล้ว ถ้านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟังเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพเพิ่มขึ้น .272 หน่วย ($B = .272$)

ถ้านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพเพิ่มขึ้น .171 หน่วย ($B = .171$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพเพิ่มขึ้น .168 หน่วย ($B = .168$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพเพิ่มขึ้น .157 หน่วย ($B = .157$)

ถ้านิสิตมีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพลดลง .016 หน่วย ($B = -.016$)

นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมกรุงเทพฯและปริมณฑลมีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพมากกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมที่ไม่ใช่กรุงเทพฯ และปริมณฑล .077 เท่า ($B = .077$)

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพของนิสิตมาเขียนสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ มาเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\text{BB6} = .931 + .272 (\text{GG3}) + .171 (\text{GG2}) + .168 (\text{SS1}) + .157 (\text{SS4}) - .016 (\text{LEE}) \\ + .077 (\text{HO})$$

จากสมการพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพของนิสิต พบว่าตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพได้ดีที่สุดคือ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง รองลงมาคือ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง และภูมิลำเนาเดิม ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 7 ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกของนิสิต

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออก
ที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกของนิสิต

ตัวแปร	B	SEb	Beta	t	p-value
1. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะ อนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง (GG3)	.337	.040	.282	8.504	.000
2. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์(SS1)	.161	.045	.126	3.547	.000
3. การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร(SS2))	.156	.047	.125	3.287	.001
4. ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง (LII)	.016	.006	.079	2.831	.005
5. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะ การมีความรู้ (GG2)	.117	.031	.125	3.790	.000
6. ภูมิลำเนาเดิม (HO) (กรุงเทพฯและปริมณฑล = 1 ไม่ใช่กรุงเทพฯและปริมณฑล = 0)	.087	.039	.059	2.249	.025
7. การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ (SS3)	-.052	.023	-.071	-2.230	.026
8. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วม ร่วมในการรับผลประโยชน์ (AA3) ค่าคงที่ (a)	.070	.032	.064	2.182	.029
	.472				
	R = .547	R ² = .299	R ² _{adj} = .294	F = 55.772	sig = .000

จากตารางที่ 18 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกของนิสิต พบว่า ตัวแปร 8 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง สนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ ภูมิลำเนาเดิม การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ และการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ สามารถพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 29.9 (R² = .299)

ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ความเชื่ออำนาจภายในตนเองมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภูมิฐานะเดิมและการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิยมด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ มีอิทธิพลในเชิงลบต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวคือหากปรับคะแนนมาตรฐานแล้ว ถ้านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟังเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้น .337 หน่วย ($B = .337$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้น .161 หน่วย ($B = .161$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้น .156 หน่วย ($B = .156$)

ถ้านิสิตมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้น .016 หน่วย ($B = .016$)

ถ้านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้น .117 หน่วย ($B = .117$)

นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมกรุงเทพฯและปริมณฑลมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกมากกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมที่ไม่ใช่กรุงเทพฯและปริมณฑล .087 เท่า ($B = .087$)

ถ้านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกลดลง .052 หน่วย ($B = -.052$)

ถ้านิสิตมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้มีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้น .070 หน่วย ($B = .070$)

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกของนิสิตมาเขียนสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ มาเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$BB7 = .472 + .337 (GG3) + .161 (SS1) + .156 (SS2) + .016 (LI1) + .117 (GG2) + .087 (HO) - .052 (SS3) + .070 (AA3)$$

จากสมการพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกของนิสิต พบว่าตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกได้ดีที่สุดคือ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง รองลงมาคือ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ ภูมิลำเนาเดิม การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ และการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ตามลำดับ

ตารางที่ 19 สรุปตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง โดยรวมและรายด้านของนิสิต

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม							
	BB SUM	BB1	BB2	BB3	BB4	BB5	BB6	BB7
1. เพศ (S)	ns	*	ns	ns	ns	ns	ns	ns
2. ชั้นปีที่ศึกษา (CH)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
3. เกรดเฉลี่ยสะสม (GR)	ns	ns	ns	**	ns	ns	ns	ns
4. กลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา (MJ)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
5. ภูมิถิ่นกำเนิด (HO)	**	ns	ns	**	ns	ns	*	*
6. ระดับการศึกษาของบิดา (EF)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
7. ระดับการศึกษาของมารดา (EM)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
8. อาชีพของบิดา -ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ(OCF ,กลุ่มอ้างอิง)								
- บิดาอาชีพค้าขาย (OCF1)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
- บิดาอาชีพเกษตรกร (OCF2)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
- บิดาอาชีพธุรกิจส่วนตัว (OCF3)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
- บิดาอาชีพรับจ้าง (OCF4)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
- บิดาอาชีพอื่นๆ (OCF5)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
9. อาชีพของมารดา -ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ(OCM ,กลุ่มอ้างอิง)								
- มารดาอาชีพค้าขาย (OCM1)	ns	*	ns	ns	ns	ns	ns	ns
- มารดาอาชีพเกษตรกร (OCM2)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
- มารดาอาชีพธุรกิจส่วนตัว (OCM3)	ns	*	ns	ns	ns	ns	ns	ns
- มารดาอาชีพรับจ้าง (OCM4)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
- มารดาอาชีพอื่นๆ (OCM5)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
10. รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา (IN)	ns	*	ns	ns	ns	ns	ns	ns
11. สถานภาพสมรสของบิดามารดา (MR)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
12. สถานภาพการเป็นสมาชิกชมรม (CL)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
13. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ (AA1)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม							
	BB SUM	BB1	BB2	BB3	BB4	BB5	BB6	BB7
14. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม (AA2)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
15. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (AA3)	*	ns	*	ns	ns	ns	ns	*
16. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล (AA4)	ns	ns	*	ns	ns	ns	ns	ns
17. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ (SS1)	***	***	**	*	***	***	***	***
18. การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร (SS2)	**	ns	ns	**	ns	***	ns	***
19. การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ(SS3)	ns	ns	***	***	ns	ns	ns	*
20. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน (SS4)	***	***	***	***	***	**	***	ns
21. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม (GG1)	ns	ns	ns	*	***	ns	ns	ns
22. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ (GG2)	***	***	***	***	***	***	***	***
23. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง (GG3)	***	*	ns	***	***	***	***	***
24. ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง (LEE)	ns	ns	ns	ns	ns	ns	**	ns
25. ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง (LII)	*	ns	ns	ns	ns	ns	ns	**

*	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
ns	หมายถึง	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
BBSUM	หมายถึง	พฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวม
BB1	หมายถึง	พฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความ คิดเห็นที่แตกต่าง
BB2	หมายถึง	พฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้ บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
BB3	หมายถึง	พฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการ ขอร้องที่ไม่มีเหตุผล
BB4	หมายถึง	พฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำ วิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์
BB5	หมายถึง	พฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าว คำชมเชยและยอมรับคำชมเชย
BB6	หมายถึง	พฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและ รักษาสัมพันธภาพ
BB7	หมายถึง	พฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดง ความรู้สึกลงทางบวก

จากตารางที่ 19 เป็นการสรุปผลจากตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการแสดงออก
ที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมและรายด้านของนิสิตโดยจำแนกตามตัวแปรอิสระ สรุปได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวม คือ
ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็น
พลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การสนับสนุนทาง
สังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ภูมิถิ่นนาเดิม ความเชื่ออำนาจภายใน
ตนเอง และการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง คือ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มารดาที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา มารดาที่ประกอบอาชีพค้าขาย และลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม คือ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิติตด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ และการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิติตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล คือ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน ภูมิลำเนาเดิม เกรดเฉลี่ยสะสม และการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ คือ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ และลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย คือ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ และการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ คือ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง และภูมิลำเนาเดิม

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวก คือ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ ภูมิลำเนาเดิม การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ และการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

ข้อวิจารณ์

จากการวิจัยเรื่องอิทธิพลของการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดีที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยขอเสนอข้อวิจารณ์ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต

ผู้วิจัยได้ศึกษาการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิตของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า นิสิตมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิตโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.57$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้กำหนดให้นิสิตทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 100 ชั่วโมง อีกทั้งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีการจัดตั้งองค์กรผู้นำนิสิต สโมสรนิสิต และชมรมต่างๆ อีกมากมาย (www.saku.ac.th, 25 กรกฎาคม 2554) โดยส่วนใหญ่กิจกรรมนิตินิตจะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคม ซึ่งในแต่ละกิจกรรมจะมีการแบ่งตำแหน่งหน้าที่ต่างๆ ให้แต่ละคนรับผิดชอบ เช่น การดำรงตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหาร การเป็นผู้ร่วมปฏิบัติงาน เป็นต้น นอกจากนี้บรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในสถาบันการศึกษาที่อาจจะมีผลเอื้ออำนวยก่อให้เกิดแรงจูงใจเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น (กองนโยบายและแผนงานเยาวชน, ม.ป.ป.) ซึ่งสอดคล้องกับ

การศึกษาของ ศุภวัช มีบุญธรรม (2547) ที่ศึกษาถึงการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์พบว่า นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัยในระดับมาก

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$ และ $\bar{X} = 3.39$) ตามลำดับ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.86$ และ $\bar{X} = 3.42$) ตามลำดับ

1. จากผลการวิจัยพบว่านิสิตมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นิสิตส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกชมรมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ซึ่งจากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับสถานภาพการเป็นสมาชิกชมรมพบว่า มีนิสิตที่เป็นสมาชิกชมรมกิจกรรมเพียงร้อยละ 21.4 และไม่ได้เป็นสมาชิกชมรมกิจกรรมมากถึงร้อยละ 78.6 จึงอาจจะทำให้นิสิตไม่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมมากนัก

2. จากผลการวิจัยพบว่านิสิตมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นิสิตขาดสิ่งจูงใจให้เข้าร่วมกิจกรรมโดยนิสิตให้ความสนใจกับกิจกรรมภายนอกอื่นๆ มากกว่ากิจกรรมของมหาวิทยาลัย อีกทั้งในปัจจุบันมีช่องทางอื่นๆ มากมายที่สามารถดึงดูดความสนใจให้นิสิตหันไปทำกิจกรรมเหล่านั้น เพราะสามารถให้ทั้งความบันเทิง สะดวก ประหยัดเวลา และยังไม่ทำให้ขาดการสัมพันธภาพกับผู้อื่น เช่น การเล่นอินเทอร์เน็ต การชมภาพยนตร์ การเล่นเกม เป็นต้น

3. จากผลการวิจัยพบว่านิสิตมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.86$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ทำให้ผู้เข้าร่วมได้รับความสนุกสนาน ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รู้จักเพื่อนใหม่ๆ ได้พัฒนาบุคลิกภาพ ฝึกความกล้าแสดงออกและได้แสดงออกซึ่งความสามารถที่มีอยู่ รวมทั้งได้ทำกิจกรรมตามที่ตนเองถนัดและสนใจ จึงส่งผลให้นิสิตมีความพึงพอใจและได้รับผลประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ซึ่งสอดคล้องกับ พาณี ปรีชานนท์ (2527) ที่กล่าวว่ากิจกรรมนิสิตช่วยให้นิสิตได้รับการพัฒนา ด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และช่วยให้นิสิตได้มีโอกาส

ใช้พลังทางด้านร่างกายและความคิด กระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสถาบันการศึกษา และต่อประเทศชาติ

4. จากผลการวิจัยพบว่านิสิตมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.42$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่เปิดโอกาสให้นิสิตได้มีส่วนร่วมประเมินกิจกรรม ซึ่งอาจจะมีส่วนร่วมในการประเมิน ได้ทั้งก่อน ระหว่าง หรือหลังจากการจัดกิจกรรม รูปแบบของการประเมินนั้นอาจทำโดยการกรอกข้อมูลลงในใบประเมินหรือประเมินผ่านระบบออนไลน์

การสนับสนุนทางสังคม

ผู้วิจัยได้ศึกษาการสนับสนุนทางสังคมตามการรับรู้ของนิสิต ผลการศึกษาพบว่า นิสิตมีการรับรู้ถึงการได้รับการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.47$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตได้อยู่ใกล้ชิดกับกลุ่มบุคคลที่สามารถให้การสนับสนุนทางสังคมแก่นิสิตได้ ทำให้นิสิตมีโอกาสได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากขึ้น ซึ่งกลุ่มบุคคลที่นิสิตอาจได้รับการสนับสนุนทางสังคม เช่น พ่อแม่ เพื่อน ครูอาจารย์ หรือองค์กร ชมรมต่างๆ เป็นต้น ซึ่งกลุ่มบุคคลเหล่านี้จะมีความเกี่ยวข้องกับนิสิตในชีวิตประจำวันอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ Kaplan (1977 อ้างใน อุบล นิวัตชัย, 2527: 21) ที่กล่าวว่า บุคคลจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากกลุ่มบุคคลที่ได้อยู่ใกล้ชิดกันในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย กลุ่มที่มีความผูกพันกันตามธรรมชาติ ได้แก่ พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย เพื่อน เพื่อนร่วมงาน คนที่ใกล้ชิดสนิทสนมคุ้นเคย กลุ่มองค์กรหรือสมาคม ได้แก่ องค์กรและชมรมต่างๆ

เมื่อพิจารณาการสนับสนุนทางสังคมเป็นรายด้านพบว่านิสิตมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมรายด้านอยู่ในระดับสูง คือ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ ($\bar{X} = 3.74$) การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ ($\bar{X} = 3.50$) และการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน ($\bar{X} = 3.70$) ส่วนการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$)

1. จากผลการวิจัย พบว่า นิสิตมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.74$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การสนับสนุนทางสังคมเป็นการรับรู้ของนิสิตกลุ่มตัวอย่างต่อการได้รับการยกย่อง เห็นคุณค่าในตนเองและรู้สึกถึงความเป็นที่ ต้องการของผู้อื่น

ซึ่งส่งผลให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม (Pender, 1996) และสามารถแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางการเมืองในทางที่เหมาะสมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Jacobson (1986) ที่กล่าวว่า การสนับสนุนด้านอารมณ์ (Emotional Support) เป็นการสนับสนุนทางสังคมที่ทำให้บุคคลมีความรู้สึกสบายใจ ได้รับการยกย่องยอมรับ ได้รับความรัก การเอาใจใส่ และมีความรู้สึกมั่นคง

2. จากผลการวิจัย พบว่า นิสิตมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารเป็นการรับรู้ของนิสิตต่อการได้รับคำแนะนำ การให้คำปรึกษา ตักเตือน เป็นต้น ซึ่งช่วยให้บุคคลสามารถนำไปปฏิบัติในการแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ได้ (House, 1981 cited in Brown: 1986) และจากข้อคำถามที่ถามถึงการได้รับคำแนะนำตักเตือนเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองจากครอบครัว เพื่อน และอาจารย์ พบว่ากลุ่มบุคคลเหล่านี้มีบทบาทในการให้คำแนะนำตักเตือนเกี่ยวกับการแสดงออกทางการเมืองที่เหมาะสม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยสะท้อนและยืนยันผลของการกระทำของบุคคล นำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ สังคมยอมรับได้ ตลอดจนคาดคะเนเหตุการณ์ที่อาจเกิดจากการกระทำดังกล่าว (Pender Murdaugh and Parsons, 2001 อ้างใน ญาณกร นิลพุ่ม, 2553: 30)

3. จากผลการวิจัย พบว่า นิสิตมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.50$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของเป็นการรับรู้ของนิสิตต่อการได้รับการสนับสนุนการช่วยเหลือในเรื่องวัตถุ สิ่งของ เงิน แรงงาน และเวลาจากบุคคลในครอบครัว เพื่อน หรือสถาบันการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ Jacobson (1986) ที่กล่าวว่า การสนับสนุนด้านทรัพยากร (Resource Support) เป็นการสนับสนุนทางสังคมที่กระทำโดยการให้ความช่วยเหลือด้านสิ่งของหรือบริการต่างๆ แก่บุคคล ซึ่งสามารถช่วยแก้ปัญหาได้ นอกจากนี้การได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของยังเป็นสิ่งหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้นิสิตเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น

4. จากผลการวิจัย พบว่า นิสิตมีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.70$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินเป็นการรับรู้ของนิสิตต่อการได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้รับการสนับสนุน ซึ่งจะช่วยให้ผู้รับการสนับสนุนนำไปประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรมตนเอง และการให้การรับรองหรือ

ยอมรับสิ่งที่บุคคลได้แสดงออกมา ซึ่งส่งผลต่อความมั่นใจในการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น ในสังคม(House, 1981 cited in Brown, 1986) ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำมาซึ่งการรู้จักประเมินตนเองและ นำมาสู่การปรับปรุงพฤติกรรมการแสดงออกทางการเมืองของตนให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Pender Murdaugh and Parsons (2001 อ้างใน ญาณกร นิลพุ่ม, 2553: 30) ที่กล่าวว่า ประโยชน์ของการสนับสนุนทางสังคมคือช่วยสะท้อนและยืนยันผลของการกระทำของบุคคล นำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ สังคมยอมรับได้ ตลอดจนคาดคะเนเหตุการณ์ที่อาจเกิดจากการกระทำ ดังกล่าว

ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง

ผลการศึกษาความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง พบว่านิสิตมีความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 14.99$) และมีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 8.01$) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการพัฒนาความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองตั้งแต่ในวัยเด็ก โดยพ่อแม่มีบทบาทสำคัญ ในการสร้างทัศนคติแก่เด็ก เด็กจะพยายามปฏิบัติตัวหรือเลียนแบบพฤติกรรมให้คล้ายกับพ่อแม่ ของเขา นอกจากนี้ฐานะและอาชีพของพ่อแม่ก็มีอิทธิพลต่อความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองเช่นกัน คือมีอิทธิพลในแง่ของการยึดถือเหตุผลมาพิจารณาตัดสินใจ (Bonner 1953 อ้างใน อัญชลี สีบัว, 2549: 26) ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองจะเปลี่ยนไปตามวัย คือเมื่อนิสิตมีอายุเพิ่มขึ้นก็จะมีความ เชื่ออำนาจภายในตนเองเพิ่มขึ้นตามอายุ และเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ก็จะเปลี่ยนไปตามสถานการณ์หรือประสบการณ์ในชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับ ทศนา บุญทอง (2531) ที่กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อลักษณะของความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง โดยกล่าวว่า ประสบการณ์ ในชีวิตเด็กมีอิทธิพลต่อการพัฒนาความเชื่อ อำนาจควบคุมตนเอง โดยถ้าประสบการณ์ที่ผ่านมา หรือพบเห็นเป็นลักษณะความเชื่ออำนาจภายในตน ก็จะพัฒนาเข้าสู่ความเชื่ออำนาจภายในตน แต่ถ้าเป็นลักษณะความเชื่ออำนาจภายนอกก็จะพัฒนาไปสู่ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเช่นกัน นอกจากนี้ยังกล่าวว่าการอบรมเลี้ยงดูก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อลักษณะความเชื่ออำนาจควบคุม ตนเอง โดยนิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบไม่มีการบังคับ เปิดโอกาสให้เป็นตัวของตัวเองใน ขณะเดียวกันบิดามารดาไม่ปกป้องคุ้มครองมากเกินไป นิสิตจะพัฒนาขึ้นโดยมีความเชื่ออำนาจ ภายในตนสูง ตรงกันข้ามนิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบบีบบังคับ ถูกควบคุมไม่เป็นตัวของตัวเองหรือ ปกป้องคุ้มครองมากเกินไป นิสิตกลุ่มนั้นจะพัฒนาขึ้นโดยมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองต่ำ และ ยังรวมถึงค่านิยมและความเชื่อซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม นิสิตจะมีความเชื่อ ตามสิ่งที่คนทั่วไปที่แวดล้อมตนยึดถือและปฏิบัติ โดยสังคมไทยเป็นสังคมพุทธศาสนา โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งในสังคมชนบทนั้น มีความผูกพันใกล้ชิดกับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติโดยทั่วไปบุคคลส่วนใหญ่จะยังคงมีความเชื่อแบบดั้งเดิม คือ มีความเชื่อในเรื่องผีสาร เทวดา วิญญาณ อำนาจลี้ลับที่มองไม่เห็นซึ่งความเชื่อเหล่านี้จะพัฒนามาเป็นความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง

ลักษณะความเป็นพลเมืองดี

ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะความเป็นพลเมืองดีของนิสิต พบว่านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.77$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตอยู่ในช่วงวัยแห่งการเริ่มต้นในการมีจิตสำนึกความเป็นพลเมืองดี โดยมีการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย เช่น การแสวงหาความรู้ ปฏิบัติตามนโยบายของชาติ ไม่ละเมิดกฎหมาย มีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงประเทศชาติ เข้าร่วมในกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมต่างๆ เป็นต้น (สมพงศ์ เกษมสิน และ จรุง สุภาพ, 2520) นอกจากนี้ นิสิตยังเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความรู้ มีการศึกษา ความรอบรู้ ติดตามข่าวสาร มีความทันสมัย และมีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการของประชาธิปไตย ทั้งยังเป็นกลุ่มบุคคลที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสามารถใช้สิทธิในการเลือกตั้งได้แล้ว ซึ่งเป็นช่วงของการเริ่มต้นในการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองได้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีรายด้านอยู่ในระดับสูง คือ ด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม ($\bar{X} = 4.01$) ด้านลักษณะการมีความรู้ ($\bar{X} = 3.47$) และด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ($\bar{X} = 3.83$)

1. ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.01$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นิสิตมีความตระหนักในบทบาทของตนเองที่มีต่อผู้อื่นในสังคม และตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นผู้ให้ อีกทั้งกิจกรรมของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ยังส่งเสริมการจัดกิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม ทั้งในรูปแบบของ ชมรม ค่าอาสา และกิจกรรมอื่นๆ (www.saku.ac.th, 25 กรกฎาคม 2554) ฉะนั้นกิจกรรมเหล่านี้จึงเหมือนเป็นการปลูกฝังให้นิสิตมีลักษณะจิตใจที่เอื้อเฟื้อและพร้อมที่จะช่วยเหลือสังคม ซึ่งสอดคล้องกับที่ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2524) ได้ให้ความหมายของพลเมืองดีว่าหมายถึง ผู้ที่สามารถนำตนเองได้ มีเหตุผลและวิจรรณญาณ รู้จักเลือกเฟ้นสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนและบ้านเมือง ตื่นตัวต่อปัญหาสังคม ร่วมมือดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ให้ล่วงไป พลเมืองในระบอบประชาธิปไตยไม่พึงวางเฉยในเหตุการณ์ต่างๆ

2. ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.47$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่านิสิตอยู่ในช่วงของการศึกษาเล่าเรียนมีโอกาสในการแสวงหาความรู้และติดตามข่าวสารบ้านเมือง อีกทั้งช่องทางในการติดตามข่าวสารมีให้เลือกหลากหลายและสะดวกมากขึ้น ทั้งโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต วิทยุ หรือหนังสือพิมพ์ เป็นต้น จากข้อคำถามที่ถามถึงการติดตามความเคลื่อนไหวทางการเมืองจากรายการข่าวโทรทัศน์และการรับชมการวิเคราะห์วิจารณ์เกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองจากโทรทัศน์ พบว่านิสิตมีการติดตามและรับชมข่าวสารในระดับสูง แสดงให้เห็นว่านิสิตมีลักษณะของการใฝ่หาความรู้ ซึ่งเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งของการเป็นพลเมืองที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ (Davies, Gregory and Riley: 1999) และ สมพงษ์ เกษมสิน และ จรุง สุภาพ (2520) ที่กล่าวว่าคุณลักษณะพลเมืองดีนั้นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันและมีการแสวงหาความรู้อยู่เสมอ

3. ผลการวิจัยพบว่านิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟังอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.83$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตมีความความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีจิตสำนึกในความเป็นคนไทย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม รวมทั้งยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น นอกจากนี้อาจจะเนื่องด้วยวุฒิภาวะที่สูงขึ้นอีกทั้งยังเป็นผู้ที่อยู่ในระบบการศึกษา และมีโอกาสได้รับการสนับสนุนทางสังคมทั้งจากครอบครัว กลุ่มเพื่อน ครูอาจารย์ เป็นต้น ซึ่งการได้รับการสนับสนุนทางสังคมดังกล่าวนี้ อาจจะเป็นส่วนหนึ่งในการหล่อหลอมให้เกิดเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งจากการศึกษาการสนับสนุนทางสังคมของนิสิตพบว่านิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับที่ Pender Murdaugh and Parsons (2001 อ้างใน ญาณกร นิลพุ่ม, 2553: 30) กล่าวว่าประโยชน์ของการสนับสนุนทางสังคมคือ ช่วยสะท้อนและยืนยันผลของการกระทำของบุคคล นำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ สังคมยอมรับได้ ตลอดจนคาดคะเนเหตุการณ์ที่อาจเกิดจากการกระทำดังกล่าว

พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง

ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต พบว่านิสิตมีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.64$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองรายด้านอยู่ในระดับสูง คือด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง ($\bar{X} = 3.57$) ด้านการขอร้องให้บุคคลอื่น

เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ($\bar{X} = 3.41$) ด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล ($\bar{X} = 3.78$) ด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ ($\bar{X} = 3.66$) ด้านการกล่าวคำชมเชย และการยอมรับคำชมเชย ($\bar{X} = 3.67$) ด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ ($\bar{X} = 3.67$) และด้านการแสดงความรู้สึกทางบวก ($\bar{X} = 3.75$)

1. จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.57$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตยังอยู่ในช่วงวัยรุ่นและอยู่ในระบบการกำลังศึกษา จึงมีอิสระในการแสดงออกในการเปิดเผยตนเอง ทั้งด้านคำพูดและการกระทำ โดยแสดงออกซึ่งความคิดความรู้สึก ความต้องการของตนเอง และติดต่อกับสัมพันธกับบุคคลทุกระดับได้อย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมาและมีความเหมาะสม (Fensterheim and Baer Jean, 1975) ซึ่งสอดคล้องกับ Jakubowski (1973) ที่กล่าวว่าพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมนั้น เป็นการแสดงความรู้สึกความคิดและความเชื่อของคนออกมาอย่างตรงไปตรงมาจริงใจและมีความเหมาะสม

2. จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.41$) สามารถอธิบายได้ว่า นิสิตอาจจะมีทักษะในการติดต่อสื่อสาร การแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นและความต้องการต่างๆ อย่างตรงไปตรงมาและจริงใจ โดยแสดงออกซึ่งความเป็นมิตร (เทพ สงวนกิตติพันธ์, 2543) และมีความ สามารถที่จะเสนอข้อคิดเห็นหรือแสดงออกได้อย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุดตามสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ (สมโภชน์ เอี่ยมสุภานิต, 2549)

3. จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.78$) สามารถอธิบายได้ว่านิสิตมีการแสดงออกความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ตามสิทธิของตนเองต่อผู้อื่น และการแสดงออกนั้นเป็นการแสดงออกที่มีเหตุผลเป็นที่ยอมรับในสังคม รวมทั้งพฤติกรรมด้านต่างๆ เช่น การปฏิเสธที่จะทำตามข้อเรียกร้องที่ไม่มีคุณธรรมหรือไม่มีเหตุผล เป็นต้น (ละเอียด ชูประยูร และคณะ, 2521) ซึ่งสอดคล้องกับ Clark (1979) ที่กล่าวว่าเป็นการแสดงออกที่เป็นอิสระ ปราศจากการถูกควบคุมจากผู้อื่น มีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออก แต่จะมีการเคารพสิทธิของผู้อื่น

4. จากผลการวิจัย พบว่านิสิตมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.66$) สามารถอธิบายได้ว่านิสิตมีความสามารถในการกล่าวคำวิจารณ์ผู้อื่นตามสภาพการณ์จริง ด้วยความปรารถนาดีและจริงใจ (Hargie, Saunders and Dickson, 1994) ในขณะที่เดียวกันแม้จะทำตามความต้องการของตนเองแต่ก็ยอมรับข้อผิดพลาดและข้อจำกัดของตนเองได้เช่นกัน (Fensterheim and Baer Jean, 1975) ทั้งยังแสดงสิทธิของตนที่ถูกต้องในวิถีทางที่ไม่เป็นการละเมิดสิทธิของผู้อื่น แสดงความรู้สึก ความคิดและความเชื่อของตนออกมาอย่างตรงไปตรงมาจริงใจและมีความเหมาะสม (Jakubowski, 1973) ซึ่งสอดคล้องกับ Shelton (1977) ที่ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมว่า หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะแสดงความรู้สึกของตนเองทั้งด้านบวกและด้านลบอย่างเปิดเผย มีความจริงใจและตรงไปตรงมา แต่การแสดงสิทธิของตนจะต้องไม่ปฏิเสธหรือละเมิดสิทธิของผู้อื่น มีความมั่นใจในการแสดงสิทธิของตนเองโดยปราศจากความวิตกกังวล และมีเสรีภาพในการตัดสินใจเลือกแสดงพฤติกรรม

5. จากผลการวิจัย พบว่านิสิตมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.67$) สามารถอธิบายได้ว่านิสิตสามารถแสดงออกซึ่งความรู้สึกด้านบวก เช่น ความพึงพอใจ ตลอดจนกระทั่งการแสดงความชื่นชมยินดีต่อบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม เปิดเผย มีความจริงใจ และตรงไปตรงมา (Shelton, 1977) ซึ่งสอดคล้องกับ เทพ สวงนทิตพิพันธ์ (2543) ที่กล่าวว่าพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม เป็นความสามารถที่จะติดต่อสื่อสาร ความรู้สึก ความคิดเห็นและความต้องการต่างๆ อย่างตรงไปตรงมาและจริงใจ เป็นการแสดงออกซึ่งความเป็นมิตร พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมนี้ จะก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคล

6. จากผลการวิจัย พบว่านิสิตมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.67$) สามารถอธิบายได้ว่านิสิตมีความสามารถในการแสดงความเป็นมิตรกับบุคคลที่ต้องการรู้จักและรักษาสัมพันธภาพนั้นให้มั่นคง แม้จะมีความคิดเห็นทางการเมืองที่แตกต่างกัน (Hargie, Saunders and Dickson, 1994) และมีความสามารถหรือทักษะที่จะติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น แสดงความรู้สึกทางบวก ความคิดเห็นและความต้องการต่างๆ ได้อย่างจริงใจ ตรงไปตรงมา และแสดงออกซึ่งความเป็นมิตร (เทพ สวงนทิตพิพันธ์, 2543)

7. จากผลการวิจัย พบว่านิสิตมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.75$) สามารถอธิบายได้ว่านิสิตมีความสามารถในการแสดงออกถึงความเข้าใจ ซึ่งชมยอมรับบุคคล หรือเหตุการณ์ต่างๆ ด้านการเมืองที่เกิดขึ้นได้ แม้จะไม่เป็นไปตามที่ตนเองต้องการ (Hargie, Saunders and Dickson, 1994) ซึ่งสอดคล้องกับละเอียด ชูประยูร และคณะ (2521) ที่กล่าวว่าพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมนั้นรวมถึงการแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ของบุคคลตามสิทธิของตนเองต่อผู้อื่นและการแสดงออกนั้นเป็นการแสดงออกที่มีเหตุผล เป็นที่ยอมรับในสังคมตลอดจนกระทั่งการแสดงความคิดเห็นดีต่อบุคคลอื่น

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานหลัก ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมของนิสิต

จากผลการวิจัย พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมของมี 8 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ภูมิลำเนาเดิม ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง และการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีข้อค้นพบดังนี้

1. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวม โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้ อาจเนื่องจากว่า นิสิตมีความรักในชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มีความจงรักภักดีต่อประเทศชาติ และพร้อมที่จะทะนุบำรุงสิ่งเหล่านี้ให้มั่นคงสืบไป จึงประพฤติปฏิบัติตนด้านพฤติกรรมทางการเมืองให้มีความเหมาะสมและไม่กระทบต่อความมั่นคงของประเทศชาติ เพื่อให้ประเทศชาติจะได้ไม่เดือดร้อน ซึ่งสอดคล้องกับ พันัส หันนาคินทร์ (2521) ที่ได้เสนอลักษณะที่คิดว่าคนไทยควรมีพอสรุปได้ว่า ให้ธำรงรักษาไว้ซึ่งเอกราช เอกภาพของชาติและความเป็นไทยด้วยความสำนึกในชาตินิยมอย่างแน่นแฟ้น รักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยมี

พระมหากษัตริย์เป็นประมุข และเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนไทยทั้งชาติ ยึดมั่นในศาสนา มีความกตัญญูทศเวทต่อผู้มีพระคุณและชาติบ้านเมือง ร่วมมือกันปกป้องประเทศชาติและรักษาไว้ซึ่งเอกราชและอธิปไตยของชาติ และพร้อมที่จะสละชีพเพื่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

2. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมโดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่านิสิตอยู่ในระบบการศึกษา มีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์และได้แสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ และเป็นบุคคลที่มีความคิด ซึ่งจากข้อคำถามที่ถามถึงการติดตามข่าวสารเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในสังคม พบว่านิสิตมีการติดตามข่าวสารอยู่ในระดับสูง ฉะนั้น การมีความรู้จึงทำให้เกิดการตระหนักเห็นความสำคัญของการปฏิบัติหน้าที่ของพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ซึ่งในที่นี้หมายถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับ Education Commission of The State Denver (1974) ที่กล่าวถึงหนึ่งในลักษณะของการเป็นพลเมืองดีนั้นควรมีการปฏิบัติหรือมีคุณสมบัติคือ การเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตย

3. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมโดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับพฤติกรรมแสดงออกทางการเมืองของตนเอง ซึ่งจะทำให้ นิสิตนำไปประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรมตนเอง และการให้การรับรองหรือยอมรับสิ่งที่ตนได้แสดงออกมา ซึ่งส่งผลต่อความมั่นใจในการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ Pender Murdaugh and Parsons (2001 อ้างใน ญาณกร นิลพุ่ม, 2553: 30) ที่กล่าวว่าประโยชน์ของการสนับสนุนทางสังคมนั้น จะช่วยสะท้อนและยืนยันผลของการกระทำของบุคคล นำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ สังคมยอมรับได้ ตลอดจนคาดคะเนเหตุการณ์ที่อาจเกิดจากการกระทำดังกล่าว

4. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมโดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตได้รับคำยกย่องชมเชยจากครอบครัว เพื่อนๆ หรือครูอาจารย์จากการที่นิสิตมีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง จึงเป็นเสมือนการได้รับแรงเสริมทางบวก ทำให้มีกำลังใจในการแสดงพฤติกรรมที่ดีต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ Pender (1996) ที่กล่าวว่าการสนับสนุนทางสังคม เป็นการที่บุคคลได้รับการสนับสนุนในด้านต่างๆ จากกลุ่มคนในระบบสังคม บุคคลจะรู้สึกว่าคุณค่าตนเองได้รับความรัก ได้รับ

การยกย่อง เห็นคุณค่าในตนเองและรู้สึกถึงความเป็นที่ต้องการของผู้อื่น ซึ่งส่งผลให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

5. การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมโดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตได้รับข้อมูลคำแนะนำ คำปรึกษา คำตักเตือน จากบุคคลในครอบครัว กลุ่มเพื่อน หรือครูอาจารย์เกี่ยวกับการแสดงออกทางการเมืองที่เหมาะสม ที่เป็นประโยชน์ในการนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวันหรือนำมาปรับปรุงพฤติกรรมตนเองให้เป็นที่ต้องการของสังคมมากขึ้น (House, 1981 cited in Brown, 1986)

6. นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมกรุงเทพฯและปริมณฑลมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมมากกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมที่ไม่ใช่กรุงเทพฯและปริมณฑล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นิสิตทั้งสองกลุ่มนี้มีสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน โดยนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมกรุงเทพฯและปริมณฑลอาจจะมีโอกาสได้เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ทางการเมืองและได้รับผลกระทบทางการเมืองมากกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมที่ไม่ใช่กรุงเทพฯและปริมณฑล จึงทำให้เห็นว่าผลของการแสดงออกทางการเมืองที่ไม่เหมาะสมนั้นทำให้เกิดปัญหาความแตกแยก ทำให้สังคมประเทศชาติรวมถึงประชาชนทุกคนได้รับความเดือดร้อน จึงเกิดการตระหนักถึงความสำคัญของการแสดงออกทางการเมือง ว่าควรแสดงออกให้อยู่ในกรอบแห่งความเหมาะสม เพื่อสังคมและประเทศชาติจะได้สงบ

7. ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมโดยมีผลในเชิงบวก ซึ่งความเชื่ออำนาจภายในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลรับรู้สาเหตุการเกิดต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นผลจากการกระทำหรือความสามารถของตนเอง คนที่มีความเชื่อเช่นนี้ จะมีความตื่นตัวต่อความเป็นไปของสภาพแวดล้อม และมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาข้อมูลเพื่อนำมาแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น (Rotter, 1982) ฉะนั้นการที่ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวม อาจเป็นเพราะนิสิตใช้ชีวิตอยู่บนหลักของความเป็นจริง อยู่บนพื้นฐานของการใช้เหตุผล แสวงหาความรู้อยู่เสมอ จึงทำให้รู้ว่าการปฏิบัติตนที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับนั้นควรทำอย่างไร และรู้ว่าการที่จะเป็นที่ยอมรับนั้นต้องเกิดจากการปฏิบัติตัวของตนเองไม่เกี่ยวข้องกับโชคชะตา

8. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวม โดยมีผลในเชิงบวก อาจเนื่องมาจากการได้รับผลประโยชน์จากการมีส่วนร่วมกิจกรรมเป็นแรงเสริมทางบวก ซึ่งส่งผลให้เกิดความพึงพอใจและเป็นแรงจูงใจให้อยากเข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้น ซึ่งการได้รับแรงเสริมทางบวกจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ว่า ถ้าแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จะทำให้บุคคลได้รับในสิ่งที่พึงพอใจ ฉะนั้นจึงอาจเกิดการเรียนรู้ว่าถ้าแสดงพฤติกรรมทางการเมืองที่เหมาะสม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับและพึงประสงค์แล้ว จะได้รับแรงเสริมทางบวกซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลพึงพอใจเช่นกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างของนิสิต

จากผลการวิจัย พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างมี 8 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มารดาที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว เพศ รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา มารดาที่ประกอบอาชีพค้าขาย และลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง มีข้อค้นพบดังนี้

1. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจ เนื่องจากว่า นิสิตได้รับข้อมูลข่าวสารจากช่องทางต่างๆ อีกทั้งอาจได้รับคำแนะนำที่มีประโยชน์จากครอบครัว กลุ่มเพื่อน หรืออาจารย์ และนิสิตจัดเป็นผู้ที่มีความรู้ มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ จึงทำให้มีการคิดพิจารณาถึงการแสดงออกทางการเมืองที่เหมาะสมนั้นควรเป็นอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับที่ สปช. (2528) ให้ความหมายของพลเมืองดีในวิถีประชาธิปไตยว่า หมายถึง บุคคลที่ดำรงชีวิตประจำวันอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมด้วยความรู้ความสามารถ มีเหตุผล มีวิจารณญาณ ตระหนักในบทบาท และมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่มีต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ

2. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทางการเมืองของตน ซึ่งจะทำให้ นิสิตนำข้อมูลเหล่านั้น ไปประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรมตนเองว่าพฤติกรรมของตนนั้นเหมาะสมหรือไม่ และหากพฤติกรรมของตนเป็นที่ยอมรับก็มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเช่นนั้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ House (1981 cited in Brown, 1986) ที่กล่าวว่าการสนับสนุนด้านการประเมิน (Appraisal Support) เป็นรูปแบบของการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมของ ผู้รับการสนับสนุน ซึ่งจะทำให้ผู้รับการสนับสนุนนำไปประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรมตนเอง และการให้การรับรองหรือยอมรับสิ่งที่บุคคลได้แสดงออกมา ซึ่งส่งผลต่อความมั่นใจในการ เปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นในสังคม

3. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิต ได้รับคำชมเชย คำกำลังใจหรือได้รับการยอมรับจากผู้อื่น จากการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ของตน ซึ่งทำให้รู้สึกว่าคุณได้ทำในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมแล้ว และทำให้มีกำลังใจที่จะแสดง พฤติกรรมที่ดีเช่นนี้ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ Cobb (1979) ที่กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคมเป็น การที่บุคคลรู้สึกว่าคุณได้รับความรักความเอาใจใส่ มีคนเห็นคุณค่าและให้เกียรติยกย่อง ทำให้ บุคคลรู้สึกผูกพันและมีความรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

4. นิสิตที่มีมารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างมากกว่านิสิตที่มีมารดาประกอบอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวทำให้มารดามีเวลาอบรม สั่งสอน ปลูกฝังสิ่งดีๆ ให้กับบุตรมากกว่า เพราะการทำธุรกิจส่วนตัวสามารถทำได้โดยไม่ต้อง แยกกันอยู่กับครอบครัว แต่อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ บางครั้งมารดาต้องไปทำงานที่ อื่น จึงทำให้ได้อยู่กับครอบครัวน้อยและมีเวลาในการอบรมสั่งสอนหรือปลูกฝังสิ่งดีๆ แก่บุตร ได้น้อย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จึงส่งผลต่อพฤติกรรมด้านบวกของนิสิต

5. เพศ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดง ความคิดเห็นที่แตกต่าง กล่าวคือเพศชายมีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้าน การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตเพศชายมีการใช้เหตุผล

ในการแสดงออกมากกว่า สามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองได้ ซึ่งต่างจากเพศหญิง ที่อาจจะยึดความคิดเห็นของตนเองเป็นหลัก คิดอย่างไรก็แสดงออกเช่นนั้น โดยไม่ได้คำนึงถึงความเหมาะสม ประกอบกับเรื่องการเมืองเป็นเรื่องที่อ่อนไหวต่อความรู้สึก จึงเชื่อมั่นว่าการแสดงออกของเองนั้นถูกต้องเสมอ

6. รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง โดยมีในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบิดามารดาของนิสิตส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว หากบิดามารดามีรายได้เพิ่มขึ้นนั้น ทำให้บิดามารดามีสุขภาพจิตที่ดีและมีรายได้ที่เพียงพอต่อการใช้จ่ายของครอบครัวมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้บิดามารดามีสุขภาพจิตที่ดีแล้วแสดงอารมณ์พฤติกรรมต่างๆ ในทางที่ดี เช่น ใช้คำพูดที่สุภาพ รับฟังความเห็นผู้อื่น ยิ้มแย้มแจ่มใสขณะทีพูด ลักษณะเช่นนี้อาจเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนิสิต นิสิตจะเลียนแบบพฤติกรรมและหล่อหลอมให้นิสิตมีพฤติกรรมที่ดีเช่นกัน

7. นิสิตที่มีมารดาประกอบอาชีพค้าขายมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างมากกว่านิสิตที่มีมารดาประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการประกอบอาชีพค้าขายต้องอาศัยทักษะการสื่อสารมาก โดยจะต้องพูดจากับลูกค้าด้วยท่าทางที่สุภาพอ่อนหวาน ยิ้มแย้มแจ่มใส และใส่ใจความรู้สึกผู้อื่น ลักษณะเช่นนี้จึงอาจถ่ายทอดแก่บุตรได้โดยการอบรมสั่งสอนและการเลียนแบบพฤติกรรมของมารดา

8. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการมีลักษณะของความอ่อนน้อมถ่อมตน การรู้จักรับฟังผู้อื่น การยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างของผู้อื่น ทำให้สามารถแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากผู้อื่นได้ด้วยภาษาท่าทางที่สุภาพและคำนึงถึงการให้เกียรติผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ วรทิพย์ มีมาก และ ชีวินทร์ ฉายาชลิต (2547) ที่ได้กล่าวถึงคุณธรรมของการเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยว่าจะต้องประกอบด้วย ความมีน้ำใจ ความเคารพ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความรู้จักกาลเทศะ การเป็นผู้รับฟังที่ดี การยอมรับผิดและการให้อภัย การให้เกียรติผู้อื่น และความกตัญญู

สมมติฐานย่อยที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

จากผลการวิจัย พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมี 6 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้สนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิตด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ และการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีข้อค้นพบดังนี้

1. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการมีความรู้ส่งจะผลให้ทัศนคติมีความคิดและวิจารณ์ญาณ โดยก่อนที่จะตัดสินใจทำอะไรลงไปต้องผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์เสียก่อน ฉะนั้นการมีความรู้เพิ่มขึ้นจึงส่งผลให้นิตินิตมีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพิ่มขึ้นเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สปช. (2528) ที่กล่าวว่าพลเมืองดีในวิถีประชาธิปไตยนั้น จะต้องดำรงชีวิตประจำวันอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมด้วยความรู้ความสามารถ มีเหตุผล มีวิจารณ์ญาณ ตระหนักในบทบาท และมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่มีต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ

2. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตน เกี่ยวกับการใช้น้ำเสียง ภาษาท่าทาง ในการพูดกับบุคคลอื่นๆ ทำให้นิตินิตมีโอกาสได้พิจารณาเปรียบเทียบพฤติกรรมตนเองว่ามีความเหมาะสมมากน้อยแค่ไหน และนำสิ่งเหล่านั้นมาปรับปรุงพัฒนาตนเองให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะได้มีความมั่นใจและเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ Pender Murdaugh and Parsons (2001 อ้างใน ญาณกร นิลพุ่ม, 2553: 30) ที่กล่าวว่า ประโยชน์ของการสนับสนุนทางสังคมคือ ช่วยสะท้อนและยืนยันผลของการกระทำของบุคคล นำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ และสังคมยอมรับได้

3. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่นิสิตได้มีส่วนร่วมในการประเมินกิจกรรมเป็นเหมือนการได้ฝึกประเมินสิ่งต่างๆ รอบข้างด้วย จึงอาจนำทักษะการประเมินเหล่านั้นมาประเมินพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ทำให้ทราบว่าตนเองมีพฤติกรรมอย่างไร มีการแสดงออกที่เหมาะสมหรือไม่ มีการใช้ภาษาท่าทาง ได้สุภาพและแสดงถึงการให้เกิดประโยชน์หรือไม่ ถ้าพบว่าตนเองมีข้อบกพร่องก็จะได้ปรับปรุงตนเองให้มีพฤติกรรมที่ดีขึ้น

4. การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การได้รับความช่วยเหลือในเรื่องทรัพยากรสิ่งของนั้น มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เมื่อนิสิตไม่ขาดสิ่งที่จำเป็น ไม่ต้องพยายามขวนขวายเพื่อหาสิ่งเหล่านั้นมาตอบสนอง ก็อาจจะทำให้นิสิตเป็นคนที่มีความสุขจิตดี มองโลกในแง่ดี แล้วจึงมีผลสะท้อนมาถึงการแสดงออกพฤติกรรมให้เป็นไปในทิศทางที่ดีด้วย

5. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การขอร้องโดยใช้วาจาที่สุภาพอ่อนหวาน ตรงไปตรงมาและจริงใจ ทำให้ได้รับการยกย่องชมเชยและเป็นที่ยอมรับจากบุคคลรอบข้าง ทั้งจากบุคคลคนในครอบครัว กลุ่มเพื่อน หรือครูอาจารย์ ซึ่งคำยกย่องชมเชยเหล่านี้เป็นเสมือนแรงเสริมทางบวก ทำให้ผู้ได้รับมีกำลังใจและมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Cobb (1979) ที่กล่าวว่า การยอมรับและเห็นคุณค่าของบุคคล จะทำให้บุคคลรู้สึกตนเองมีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาให้บุคคลมีความมั่นใจ

6. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้รับผลประโยชน์เป็นการแสดงถึงการได้รับสิ่งที่ตนพึงพอใจและการได้รับสิ่งที่พึงพอใจนั้นทำให้บุคคลมีความรู้สึก อารมณ์ และทัศนคติในการมองโลกที่ดี ส่งผลให้เป็นคนที่มีสุขภาพจิตดี ซึ่งการมีสุขภาพจิตที่ดีนั้น จะทำให้บุคคลจิตใจเย็นขึ้น มีสติในการคิดวิเคราะห์ที่รอบคอบมากขึ้น ฉะนั้น การที่จะแสดงความคิดเห็น

เรื่องใด จึงคำนึงถึงความเหมาะสมว่าควรจะใช้คำพูดและภาษาท่าทางอย่างไร จึงจะทำให้ผู้ฟัง
ไม่รู้สึกละอายใจ

สมมติฐานย่อยที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม
ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการ
การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของนิสิต

จากผลการวิจัย พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทาง
การเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลมี 9 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะความเป็นพลเมืองดี
ด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร
ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะ
การมีความรู้การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน
ภูมิปัญญาเดิม เกรดเฉลี่ยสะสม และการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีข้อค้นพบดังนี้

1. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง
มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มี
เหตุผล โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การเป็นคนที่ยืดหยุ่นอดทนและมีลักษณะ
ของการยอมรับในบทบาทของผู้อื่น จึงทำให้นิสิตแสดงพฤติกรรมด้วยความสุภาพอ่อนโยนและ
คำนึงถึงการไม่ให้เกิดกับผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ วรทิพย์ มีมาก และ ชีวินทร์ ฉายาชวลิต (2547) ที่ได้
กล่าวถึงคุณธรรมของการเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ซึ่งหนึ่งในนั้นคือการเป็นคนที่มีความ
อ่อนน้อมถ่อมตนและการรู้จักให้เกียรติผู้อื่น

2. การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออก
ที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็น
เพราะการได้รับคำแนะนำ คำปรึกษา และคำตักเตือนจากบุคคลรอบข้าง ทำให้นิสิตนำสิ่งเหล่านั้น
มาวิเคราะห์พิจารณาแล้วย้อนกลับมาดูพฤติกรรมการปฏิเสธของตนเองว่าสามารถปฏิเสธได้อย่าง
สุภาพนุ่มนวลและเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมหรือไม่ นอกจากนี้การได้รับการสนับสนุนทาง
สังคมด้านข้อมูลข่าวสารยังทำให้นิสิตสามารถนำมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาของตนได้
ซึ่งสอดคล้องกับ House (1981 cited in Brown, 1986) ที่กล่าวว่า การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร

เป็นการให้ข้อมูลข่าวสาร ให้คำแนะนำ การให้คำปรึกษา ตักเตือน เป็นต้น ซึ่งช่วยให้บุคคลสามารถนำไปปฏิบัติในการแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ได้

3. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลโดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้คอยดูแลช่วยเหลือ เอาใจใส่ในสวัสดิภาพของผู้อื่น และประพฤตินตามหลักศีลธรรมและจริยธรรม เป็นเหมือนการปลูกฝังให้นิสิตมีจิตใจที่ดีงามมีความสุขภาพอ่อนไหว จึงส่งผลให้มีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลมีความเหมาะสมด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ วรทิพย์ มีมาก และ ชีวินทร์ ฉายาชาวลิต (2547) ที่กล่าวถึงคุณลักษณะของพลเมืองดีนั้นพอสรุปได้ว่าประกอบด้วย มีน้ำใจ มีความเคารพอ่อนน้อม ถ่อมตน รู้จักกาลเทศะ เป็นผู้รับฟังที่ดี และให้เกียรติผู้อื่น

4. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลโดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การมีความรู้ทำให้นิสิตดำรงชีวิตประจำวันอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมด้วยความสามารถ มีเหตุผล และมีวิจารณญาณ ฉะนั้นการจะทำอะไรจึงมักคำนึงความถูกต้องเหมาะสมเสมอ เช่นเดียวกับการพูดปฏิเสธการขอร้องของบุคคลอื่นที่ไม่มีเหตุผล นิสิตซึ่งเป็นผู้มีความรู้ก็จะใช้ วิจารณญาณว่าควรปฏิเสธอย่างไรเพื่อให้ยังสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลนั้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สปช. (2528) ที่ให้ความหมายของพลเมืองดีในวิถีประชาธิปไตยว่า หมายถึง บุคคลที่ดำรงชีวิตประจำวันอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมด้วยความรู้ความสามารถ มีเหตุผล มีวิจารณญาณ ตระหนักในบทบาท และมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่มีต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ

5. การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลโดยมีผลในเชิงลบ ซึ่งการสนับสนุนด้านทรัพยากรสิ่งของ เป็นการสนับสนุน โดยการให้การช่วยเหลือเรื่องวัสดุสิ่งของ เงิน แรงงาน เวลา ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต แต่กลับทำให้ระดับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลลดลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ นิสิตมีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล นิสิตอาจต้องการได้รับการคำแนะนำ หรือคำตักเตือนจากบุคคลรอบข้าง เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อนหรือครูอาจารย์ หรือต้องการได้รับ

คำยกย่องชมเชย ซึ่งจะส่งผลให้มีความเครียดลดลงและมีความมั่นใจมากขึ้น สอดคล้องกับที่ Pender Murdaugh and Parsons (2001 อ้างใน ญาณกร นิลพุ่ม, 2553: 30) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของการสนับสนุนทางสังคมว่าเป็นเกราะป้องกันผลลัพธ์ทางลบที่ทำให้เกิดความเครียดในชีวิต ช่วยให้บุคคลที่มีความทุกข์ ความวิตกกังวล ผ่อนคลายความไม่สบายใจและคับข้องใจ

6. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลโดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับพฤติกรรมการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของตน จากบุคคลรอบข้างที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและเป็นที่ยอมรับไว้วางใจ นิสิตก็จะเกิดความเชื่อถือเชื่อฟัง และนำข้อมูลเหล่านั้นมาประเมินเปรียบเทียบกับตนเอง และปรับปรุงพฤติกรรมตนเองให้ถูกต้องเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ House (1981 cited in Brown, 1986) ที่กล่าวว่า การสนับสนุนด้านการประเมิน (Appraisal Support) เป็นรูปแบบของการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้รับการสนับสนุน ซึ่งจะทำให้ผู้รับการสนับสนุนนำไปประเมินเปรียบเทียบกับพฤติกรรมตนเอง และการให้การรับรองหรือยอมรับสิ่งที่บุคคลได้แสดงออกมา ซึ่งส่งผลต่อความมั่นใจในการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นในสังคม

7. นิสิตที่มีภูมิลำเนากรุงเทพฯและปริมณฑล มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลมากกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาไม่ใช่กรุงเทพฯและปริมณฑล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตทั้งสองกลุ่มนี้ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการอบรมสั่งสอนที่แตกต่างกัน โดยนิสิตที่มีภูมิลำเนากรุงเทพฯและปริมณฑล อาจได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการอบรมสั่งสอนแบบสนับสนุนให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเป็นตัวของตัวเอง และกล้าแสดงออก ซึ่งความต้องการของตนเอง อย่างตรงไปตรงมามากกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาไม่ใช่กรุงเทพฯและปริมณฑล ฉะนั้น จึงมีความกล้าและความมั่นใจในการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองด้วยความมั่นใจและเหมาะสมเช่นกัน

8. เกรดเฉลี่ยสะสม มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลโดยมีในทางบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเกรดเฉลี่ยสะสมเป็นตัวที่บ่งบอกถึงระดับความรู้และสติปัญญา ซึ่งการมีความรู้และสติปัญญาที่สูงนั้น อาจแสดงถึงระดับความมีเหตุผล วิจรรณญาณ ทั้งยังอาจแสดงถึงความมั่นใจหรือความเชื่อมั่นในตนเองที่จะแสดงออกซึ่งความต้องการหรือไม่ต้องการทำสิ่งต่างๆ ซึ่งจะแสดงออกมาด้วยความมั่นใจ มีเหตุผล และ

ไม่รู้สึกรู้สึกผิด ถ้าการขอร้องนั้นตรงกับความต้องการก็จะทำแต่ถ้าไม่ตรงตามความต้องการหรือไม่มีเหตุผลก็จะปฏิเสธทันที

9. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลโดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการปฏิเสธคำขอร้องด้วยสีหน้าท่าทางที่สุภาพ แล้วทำให้ได้รับคำยกย่องชมเชยจากบุคคลรอบข้าง นิสิตจึงเกิดการเรียนรู้ว่าถ้าแสดงกิริยาท่าทางในการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลด้วยท่าทางที่สุภาพอ่อนน้อมแล้ว จะได้รับคำชมเชยและเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม นิสิตก็มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่ดีแบบนี้ต่อไป ซึ่งการได้รับการยอมรับและคำยกย่องชมเชยนั้นถือเป็นความพึงพอใจบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ Kaplan *et al.* (1977) ที่กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคมเป็นความพึงพอใจต่อความจำเป็นพื้นฐานทางสังคมของแต่ละบุคคล โดยได้รับจากสภาพแวดล้อมที่บุคคลนั้นอยู่ โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น การได้รับความรัก การเห็นคุณค่า การยกย่อง เป็นต้น

สมมติฐานย่อยที่ 4 ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์

จากผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์มี 5 ตัวแปร ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ และลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม มีข้อค้นพบดังนี้

1. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การได้รับฟังการสะท้อนพฤติกรรมจากบุคคลอื่นและยอมรับในข้อมูลย้อนกลับนั้น ทำให้นิสิตมีโอกาสได้รู้ว่าสิ่งที่ตนได้แสดงออกมานั้นมีความเหมาะสมแล้วหรือไม่ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการนำมาพัฒนาปรับปรุงพฤติกรรมของตนให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการของสังคมต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ House (1981 cited in Brown, 1986) ที่กล่าวว่า

การสนับสนุนด้านการประเมิน เป็นรูปแบบของการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้รับการสนับสนุน ซึ่งจะทำให้ผู้รับการสนับสนุนนำไปประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรมตนเอง และการให้

2. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะได้รับการปลูกฝังให้เป็นคนที่มีลักษณะอ่อนน้อมถ่อมตนและมีจิตสำนึกรับผิดชอบในการแสดงความคิดเห็น โดยให้คำนึงถึงการใช้คำพูดในทางสร้างสรรค์และให้เกิดประโยชน์ จึงทำให้นิสิตวิพากษ์วิจารณ์สิ่งต่างๆ ในทางสร้างสรรค์ รวมทั้งสามารถยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ที่ผู้อื่นมีต่อตนได้ ซึ่งกรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ (2524) กล่าวถึงคุณลักษณะอย่างหนึ่งของคนไทยที่ประเทศชาติต้องการและมีความจำเป็นต่อมมีการปลูกฝังให้ถึงพร้อมคือการปลูกฝังให้รู้จักมีความคิดริเริ่ม วิพากษ์วิจารณ์และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

3. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการมีวุฒิภาวะและความรู้ในระดับที่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าควรจะวิพากษ์วิจารณ์อย่างไรหรือจะแสดงที่ทำเมื่อตนถูกวิพากษ์วิจารณ์ อย่างไร จึงจะเป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม รวมทั้งดำรงชีวิตประจำวันอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมด้วยความสามารถ มีเหตุผลและมีวิจารณ์ญาณ จึงทำให้นิสิตมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์

4. สนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การได้รับคำยกย่องชมเชยและได้รับการยอมรับจากผู้อื่นอันเนื่องมาจากสามารถกล่าวคำวิจารณ์ด้านการเมืองในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ได้ ซึ่งอาจได้รับบุคคลในครอบครัว กลุ่มเพื่อน หรือครูอาจารย์ ทำให้นิสิตเกิดความมั่นใจ ภาคภูมิใจในตนเองและมีกำลังใจในการแสดงพฤติกรรมที่ดีที่เหมาะสมต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ Pender (1996) ที่กล่าวว่าการสนับสนุนทางสังคมเป็นการที่บุคคลได้รับการสนับสนุนในด้านต่างๆ จากกลุ่มคนในระบบสังคม บุคคลจะรู้สึกว่าเป็นที่ได้รับความรัก ได้รับการยกย่อง เห็นคุณค่าในตนเองและรู้สึกถึงความจำเป็นที่ต้องการของผู้อื่น

ซึ่งส่งผลให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม การรับรองหรือยอมรับสิ่งที่บุคคลได้แสดงออกมา ซึ่งส่งผลต่อความมั่นใจในการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นในสังคม

5. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการเอาใจใส่ต่อสังคม มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับ คำวิจารณ์โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้เอาใจใส่ผู้อื่น การประพุดคิดตามหลัก ศีลธรรมและจริยธรรม และการยอมรับในความหลากหลายของสังคม ทำให้นิสิตมีความเข้าใจ เกี่ยวกับธรรมชาติของความเป็นมนุษย์ที่จะอาจจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไปตามปัจจัยต่างๆ โดยเฉพาะความคิดเห็นทางการเมือง โดยอาจจะมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน มีความยึดมั่นในความคิด ของตนเองเป็นหลัก ซึ่งการที่นิสิตมีความเข้าใจในธรรมชาติของเรื่องเหล่านี้จะทำให้นิสิตยอมรับ ความคิดเห็นของบุคคลอื่น ฉะนั้นการจะวิพากษ์ วิจารณ์อะไรก็จะคำนึงถึงหลักของการให้เกียรติ ต่อความคิดเห็นของผู้อื่น และขณะเดียวกันก็สามารถยอมรับคำวิจารณ์ของผู้อื่นที่มีต่อตนเองได้

สมมติฐานย่อยที่ 5 ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย

จากผลการวิจัย พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชยมี 5 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะความเป็นพลเมืองดี ด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ และการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินมีข้อค้นพบดังนี้

1. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชยโดยมีผลในเชิงบวก ซึ่งลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟังนั้น หมายถึง การเป็นคนที่ยอมรับในอำนาจของผู้ที่มีบทบาทเป็นหัวหน้า เป็นผู้ที่มีความรักชาติ และมีส่วนร่วม ในกิจกรรมของโรงเรียนหรือชุมชน การที่ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือ ลักษณะความเชื่อฟัง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าว คำชมเชยและยอมรับคำชมเชยโดยมีผลในเชิงบวกนั้น อาจเป็นเพราะได้รับการปลูกฝังให้เป็นคน

มีลักษณะอ่อนน้อมถ่อมตนและรู้จักการให้เกียรติผู้อื่น และได้ทำกิจกรรมต่างๆ ที่มีโอกาสได้แสดงความชื่นชมผู้อื่น ตามความเหมาะสมตามสถานการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ วรทิพย์ มีมาก และ ชีวินทร์ ฉายาชาวลิต (2547) ที่กล่าวถึงคุณธรรมของการเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยว่า ต้องมีความนอบน้อมถ่อมตน รู้จักกาลเทศะ และรู้จักให้เกียรติผู้อื่น

2. สนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย โดยมีในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้รับคำแนะนำ คำปรึกษา หรือคำตักเตือน เกี่ยวกับพฤติกรรมกรยกย่องชมเชยผู้อื่น ทำให้นิสิตได้ย้อนกลับมาคิดพิจารณาว่าตนเองว่าตนได้มีการยกย่องชมเชยหรือยกย่องชมเชยผู้อื่นบ้างหรือไม่ หรือยกย่องชมเชยได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งคำแนะนำตักเตือนเหล่านี้จะช่วยให้นิสิตมีการนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น และเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งจะส่งผลให้นิสิตสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ Pender Murdaugh and Parsons (2001 อ้างใน ญาณกร นิลพุ่ม, 2553: 30) ที่กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคมจะช่วยสะท้อนและยืนยันผลของการกระทำของบุคคล นำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ สังคมยอมรับได้ ตลอดจนคาดคะเนเหตุการณ์ที่อาจเกิดจากการกระทำดังกล่าว

3. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการมีความรู้นั้นช่วยส่งเสริมให้นิสิตดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วยเหตุผล และตระหนักถึงความสำคัญของการให้เกียรติยกย่องผู้อื่นตามกาลเทศะ ประกอบกับการที่นิสิตอยู่ในช่วงวัยของการศึกษาเล่าเรียน อาจทำให้นิสิตมีโอกาสได้รับการปลูกฝังจากสถาบันการศึกษา ให้มีความนอบน้อมถ่อมตน รู้จักการให้เกียรติผู้อื่นด้วยการกล่าวคำยกย่องชมเชยที่เหมาะสมตามสถานการณ์และกาลเทศะ ซึ่งการรู้จักให้เกียรติผู้อื่น รู้จักกาลเทศะและมีความนอบน้อมถ่อมตนนั้นถือเป็นหนึ่งในคุณธรรมของการเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย (วรทิพย์ มีมาก และ ชีวินทร์ ฉายาชาวลิต, 2547)

4. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้รับคำยกย่องชมเชยจากบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน หรือครูอาจารย์ จากการที่นิสิตมีพฤติกรรมที่ดี จึงเหมือนเป็นการปลูกฝังให้นิสิตรู้จักการยอมรับคำชมเชยและ

รู้จักการยกย่องชมเชยผู้อื่น ซึ่งการได้รับคำชมเชยจากการที่ตนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมนี้ จะทำให้นิสิตมีกำลังใจและมีความมั่นใจในการแสดงพฤติกรรมที่ดีต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ ซึ่งสอดคล้องกับ Cobb (1979) ที่กล่าวว่า การยอมรับและเห็นคุณค่าของบุคคล จะทำให้บุคคลรู้สึกตนเองมีคุณค่า และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาให้บุคคลมีความมั่นใจ

5. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการได้ทราบข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมของตนเอง โดยการสะท้อนจากบุคคลรอบข้างที่อยู่ใกล้ชิดและไว้วางใจ ทำให้นิสิตมีการประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรมตนเอง ถ้าพบว่าตนเองมีข้อบกพร่องก็จะพัฒนาปรับปรุงตนเองให้ดียิ่งๆ ขึ้น การที่นิสิตได้ประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรมตนเองนั้น จะส่งผลให้นิสิตมีความมั่นใจในการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นและมีความมั่นใจในการแสดงพฤติกรรมที่ดีต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ House (1981 cited in Brown, 1986) ที่กล่าวว่า การสนับสนุนด้านการประเมิน (Appraisal Support) เป็นรูปแบบของการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้รับการสนับสนุน ซึ่งจะทำให้ผู้รับการสนับสนุนนำไปประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรมตนเอง และการให้การรับรองหรือยอมรับสิ่งที่บุคคลได้แสดงออกมา ซึ่งส่งผลต่อความมั่นใจในการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นในสังคม

สมมติฐานย่อยที่ 6 ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ

จากผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพมี 6 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะความเป็นพลเมืองดี ด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง และภูมิลำเนาเดิมมีข้อค้นพบดังนี้

1. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ โดยมีผลในเชิงบวก ซึ่งลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟังนั้นหมายถึง การเป็นคนที่มีลักษณะการยอมรับในอำนาจของผู้ที่มีบทบาทเป็นหัวหน้า มีความรักชาติ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน (Davies, Gregory and Riley, 1999) ซึ่งเป็นลักษณะที่ต้องอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ฉะนั้นหากนิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ก็อาจจะส่งผลต่อการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ โดยอาจจะมีในรูปแบบของการแสดงความเป็นมิตรกับบุคคลที่ต้องการรู้จักและรักษาสัมพันธภาพให้มั่นคง

2. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการมีความรู้และมีวุฒิภาวะที่เพียงพอช่วยส่งเสริมให้นิสิตดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้โดยไม่มีปัญหา สามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้แม้จะมีทัศนคติทางการเมืองที่แตกต่างกัน คนที่มีความรู้จะมีกระบวนการคิดวิเคราะห์ได้ ฉะนั้นนิสิตซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในระบบการศึกษาเป็นบุคคลมีความรู้ จึงน่าจะสามารถวิเคราะห์ได้ว่าควรจะทำปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างไรจึงจะมีความเหมาะสมและสามารถอยู่ร่วมกันได้โดยปกติสุข

3. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้รับความรัก การดูแลเอาใจใส่ รู้สึกถึงความผูกพันจริงใจ จากบุคคลรอบข้างที่มีความใกล้ชิดและมีความผูกพันที่ลึกซึ้ง ทำให้มีความไว้วางใจในการมีสัมพันธภาพกับคนรอบข้าง จึงสามารถสร้างความเป็นมิตรหรือความเป็นเพื่อนกับบุคคลอื่นๆ ได้ แม้จะมีความคิดเห็นด้านการเมืองแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Weiss (1974) ที่กล่าวถึงการสนับสนุนทางสังคมด้านความใกล้ชิดว่า เป็นลักษณะของการให้ความใกล้ชิด ทำให้บุคคลมีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัย การสนับสนุนแบบนี้พบได้ในคู่สมรส เพื่อน หรือบุคคลในครอบครัว

4. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมสร้างสัมพันธภาพของตนที่มีต่อผู้อื่นที่อาจจะเป็นบุคคลที่มีความคิดเห็นด้านการเมืองไม่ตรงกัน ซึ่งทำให้ทราบถึงระดับ

ความเหมาะสมของพฤติกรรมตนเอง และนำข้อมูลที่ได้นั้น ไปประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรมตนเอง ถ้าได้รับการรับรองหรือได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ก็จะทำให้มีความมั่นใจและสามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับ House (1981 cited in Brown, 1986) ที่กล่าวว่า การสนับสนุนด้านการประเมิน เป็นรูปแบบของการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้รับการสนับสนุน ซึ่งจะทำให้ผู้รับการสนับสนุนนำไปประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรมตนเอง และการให้การรับรองหรือยอมรับสิ่งที่บุคคลได้แสดงออกมา ซึ่งส่งผลต่อความมั่นใจในการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นในสังคม

5. ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ โดยมีผลในเชิงลบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองนั้น มีความเชื่อว่าสิ่งต่างๆ ที่ตนได้รับ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการกระทำของตน แต่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสิ่งต่างๆ จากภายนอก เช่น โชคชะตา ความบังเอิญ หรือบุคคลอื่นๆ (Strickland, 1977) ลักษณะเช่นนี้จึงอาจทำให้ขาดการแสวงหาและความกระตือรือร้นในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น คล้อยตามผู้อื่นได้ง่าย ปล่อยให้ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปตามที่ผู้อื่นกำหนด ขาดจุดยืนและไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง จึงทำให้ไม่สามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ดีเท่าที่ควร ยิ่งมีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองเพิ่มขึ้น ความสามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นยิ่งลดลง ซึ่งสอดคล้องกับ Engler (1995) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง จะตอบสนองต่อความต้องการของผู้อื่นมากกว่าผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในและมีความรู้สึกลัวต่ออิทธิพลของสังคมที่อยู่รอบๆ ตัวทุกชนิดและมักจะทำตามความต้องการของผู้อื่นหรือตามความต้องการของสังคม

6. นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมกรุงเทพฯและปริมณฑลมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพมากกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมที่ไม่ใช่กรุงเทพฯและปริมณฑล อาจเป็นเพราะนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมกรุงเทพฯและปริมณฑลมีโอกาสได้เข้าร่วมทำกิจกรรมที่จำเป็นต้องมีสัมพันธภาพกับเพื่อนใหม่ๆ มากกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมที่ไม่ใช่กรุงเทพฯและปริมณฑล ซึ่งอาจจะไม่มีโอกาสได้ทำกิจกรรมแบบนี้มากนัก เนื่องจากกิจกรรมสำคัญๆ ของวัยรุ่นมักจะมีการจัดในกรุงเทพมหานคร นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมกรุงเทพฯและปริมณฑลจึงมีประสบการณ์หรือทักษะการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมากกว่า ฉะนั้น การได้เข้าร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนใหม่ๆ จึงเป็นเหมือนการปลูกฝังรู้จักสร้างสัมพันธภาพที่เหมาะสม

สมมติฐานย่อยที่ 7 ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนันทนาการ สนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึทางบวก

จากผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึทางบวกมี 8 ตัวแปร ประกอบด้วย ลักษณะความเป็นพลเมืองดี ด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ ภูมิปัญญาเดิม การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ และการมีส่วนร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีข้อค้นพบดังนี้

1. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึทางบวก โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟังนั้นเป็นลักษณะของการยอมรับในอำนาจของผู้ที่มีบทบาทเป็นหัวหน้า มีความรักชาติ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน (Davies, Gregory and Riley, 1999) ซึ่งเป็นลักษณะที่แสดงถึงการเป็นคนดีมีความอ่อนน้อมและแสดงถึงการมีจิตใจที่ดีงาม จึงส่งผลให้เป็นคนที่มีมองโลกในแง่ดี มีเหตุผล ไม่ใช่ความรู้สึกส่วนตัวมาตัดสินบุคคลหรือสถานการณ์

2. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึทางบวก โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้รับความเข้าใจ ชื่นชมยอมรับบุคคล หรือเหตุการณ์ด้านการเมืองที่เกิดขึ้นในทางที่สร้างสรรค์ได้ แม้สิ่งเหล่านั้นจะไม่ตรงกับความต้องการของตนเอง ซึ่งการได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์นี้จะทำให้นิสิตมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นที่ยอมรับ มีคนเห็นคุณค่าและให้เกียรติยกย่อง ส่งผลให้มีความมั่นใจในตนเองและสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข ซึ่งสอดคล้องกับ Pender (1996) ที่กล่าวว่าการสนับสนุนทางสังคม เป็นการที่บุคคลได้รับการสนับสนุนในด้านต่างๆ บุคคลจะรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองได้รับความรัก ได้รับการยกย่อง เห็นคุณค่าในตนเองและรู้สึกถึงความจำเป็นที่ต้องการของผู้อื่น ซึ่งส่งผลให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวก โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับ ทั้งที่เป็นคำแนะนำ คำปรึกษาหรือคำตักเตือน มีประโยชน์ต่อการนำมาปรับปรุงพฤติกรรมตนเองการแสดงความรู้สึกด้านการเมืองให้เป็นที่ไปในทิศทางที่ดีขึ้น เพราะข้อมูลเหล่านั้นทำให้ทราบแนวทางการในการปฏิบัติตนที่ถูกต้อง ได้เปรียบเทียบกับสิ่งที่ตนปฏิบัติอยู่นั้นเหมาะสมแล้วหรือไม่ และนิสิตมีโอกาสนำมาพัฒนาพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ Pender Murdaugh and Parsons (2001 อ้างใน ญาณกร นิลพุ่ม, 2553: 30) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของการสนับสนุนทางสังคมว่าช่วยสะท้อนและยืนยันผลของการกระทำของบุคคล นำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ สังคมยอมรับได้ ตลอดจนคาดคะเนเหตุการณ์ที่อาจเกิดจากการกระทำดังกล่าว

4. ความเชื่ออำนาจภายในตนเองมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวก โดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนเอง เป็นลักษณะของการมองสิ่งที่เกิดขึ้นตามหลักของเหตุผลตามความเป็นจริง เหตุการณ์ต่างๆ และผลกระทบที่ได้รับเกิดจากการกระทำของบุคคลนั่นเอง จึงทำให้มองว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นล้วนแล้วแต่มีที่มาไม่ได้เกิดขึ้นลอยๆ ซึ่งสอดคล้องกับ Lefcourt (1966) ที่กล่าวว่าความเชื่ออำนาจภายในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลรับรู้เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งเหตุการณ์ที่เป็นทางบวกและทางลบเป็นผลมาจากการกระทำของตน โดยที่ตนสามารถควบคุมเหตุการณ์ต่างเหล่านั้นๆ ได้ ฉะนั้นปัจจัยเหล่านี้จึงมีผลต่อการมองเรื่องราวหรือสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นว่าเหตุการณ์ต่างๆ นั้นย่อมเกิดจากเหตุและผล จึงทำให้สามารถยอมรับบุคคลและสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นได้แม้จะไม่ตรงกับความคิดเห็นของตนเอง

5. ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวก โดยมีผลในเชิงบวก ซึ่งลักษณะการมีความรู้ หมายถึง การมีความรู้เกี่ยวกับรัฐบาลหรือทางราชการ มีความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีความรู้เกี่ยวกับชุมชน โลก และมีความสามารถในการคิดข้อคำถาม (Davies, Gregory and Riley, 1999) การที่ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกนั้น อาจเป็นเพราะการเป็นคนที่มีความรู้ ทราบข้อมูลหลากหลายหรือรับรู้ข้อมูลของทุกฝ่าย ทำให้เข้าใจและยอมรับบุคคลหรือสถานการณ์ทางการเมือง ที่เกิดขึ้นได้ ใช้เหตุผลและวิจารณ์ญาณในการคิดวิเคราะห์สิ่งต่างๆ โดยไม่ใช้อคติส่วนตัวในการแสดงความรู้สึก ซึ่งสอดคล้องกับ กรรมาศนา

กระทรวงศึกษาธิการ (2524) ที่กล่าวว่าคุณลักษณะของคนไทยที่ประเทศชาติต้องการและมีความจำเป็นต้องมีการปลูกฝังให้ถึงพร้อมคือต้องมีความคิดริเริ่ม วิจารณ์ และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

6. นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมกรุงเทพฯและปริมณฑลมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกมากกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมไม่ใช่กรุงเทพฯ และปริมณฑล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะได้รับการสนับสนุนทางสังคมที่แตกต่างกัน โดยลักษณะครอบครัวของสังคมเมืองส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวเดี่ยว บุคคลในครอบครัวจะประกอบไปด้วยรุ่น พ่อ แม่ และลูกเท่านั้น ซึ่งต่างจากสังคมชนบทที่มักจะเป็นครอบครัวขยาย อาศัยอยู่ร่วมกันหลายรุ่น ซึ่งการที่มีลักษณะครอบครัวเดี่ยวนี้ จะทำให้พ่อแม่และลูกมีความผูกพันใกล้ชิดกันมากเนื่องจากมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย จึงทำให้พ่อแม่ให้ความสำคัญต่อการให้ความรัก ให้การอบรม สั่งสอน ให้คำแนะนำตักเตือนแก่ลูก ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ลูกได้รับความอบอุ่น เกิดความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว รู้สึกว่ามีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ซึ่งต่างจากครอบครัวขยายที่อาจทำให้เกิดการกระจายความรับผิดชอบในการให้การดูแล อบรมสั่งสอนบุตรหลาน ฉะนั้น นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมกรุงเทพฯและปริมณฑล จึงสามารถแสดงออกซึ่งการยอมรับบุคคลทางการเมืองหรือสถานการณ์ทางการเมืองต่างๆ ได้มากกว่า

7. การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกโดยมีผลในเชิงลบ การได้รับการสนับสนุนด้านทรัพยากรสิ่งของเป็นการได้รับความช่วยเหลือเรื่องวัสดุสิ่งของ เงิน แรงงาน และเวลา ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าจะช่วยให้ นิสิตมีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้น แต่กลับทำให้ลดลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้รับความช่วยเหลือเรื่องวัสดุสิ่งของ เงิน แรงงาน และเวลา ไม่เพียงพอต่อการทำให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้น นิสิตอาจต้องการได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ คำแนะนำ คำปรึกษา คำตักเตือน หรือการให้ข้อมูลย้อนกลับ ที่อาจจะมีประโยชน์ต่อการมีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกมากกว่า

8. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกทางบวกโดยมีผลในเชิงบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้รับผลประโยชน์จากการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต ทำให้นิสิตได้รับความพึงพอใจ และความพึงพอใจที่เกิดขึ้นนี้ถือเป็นอารมณ์ความรู้สึกด้านบวก การที่บุคคลได้รับ

ความพึงพอใจบ่อยๆ อาจจะเป็นสิ่งที่ช่วยหล่อหลอมบุคลิกภาพและทัศนคติของบุคคล ให้เป็นคน
ที่มองโลกในแง่ดีสามารถแสดงออกถึงความเข้าใจ ชื่นชมยอมรับบุคคลหรือเหตุการณ์ต่างๆ
ที่เกิดขึ้นด้านการเมืองในทางสร้างสรรค์ได้ แม้จะไม่ตรงกับความคิดเห็นของตนเอง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงอิทธิพลของการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดีที่มีต่อพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ลักษณะความเป็นพลเมืองดี และพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต และเพื่อศึกษาอิทธิพลร่วมของการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ลักษณะความเป็นพลเมืองดี ต่อการพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขนที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2554 จำนวน 26,498 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรของ Yamane โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .03 คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 1,066 คน และผู้วิจัยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนประชากร (Proportional Stratified Random Sampling) ตามจำนวนนิสิตในแต่ละคณะ เพื่อให้ได้นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการวิจัย เพื่อทำการรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งแบบสอบถามออกได้เป็น 6 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล โดยมีคำถามแบบตรวจรายการ (Check List) และเติมข้อความ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 12 ข้อ ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มสาขาวิชา ภูมิภาคเดิม ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา และสถานภาพการเป็นสมาชิกชมรม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต เป็นข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการปรับมาจากแนวคิดการมีส่วนร่วมของ Cohen and Uphoff (1980) ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต 4 องค์กรประกอบ ลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด จำนวน 27 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม เป็นข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามแนวคิดการสนับสนุนทางสังคมของ House (1981 cited in Brown, 1986) ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม 4 องค์กรประกอบ ลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง เป็นข้อคำถามที่สร้างขึ้น โดยการดัดแปลงมาจากเครื่องมือวัดความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง I-E Scale (Internal - External Locus of Control Scale) ของ Rotter (1982) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 29 ข้อ ในจำนวนนี้เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง 23 ข้อ และอีก 6 ข้อ ไม่ใช่ข้อคำถามที่เกี่ยวกับความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ซึ่งได้แก่ ข้อคำถามในข้อที่ 1, 8, 14, 19, 24, 27 ข้อดังกล่าวจะไม่นำมาคิดคะแนน ข้อคำถามจะเป็นคู่ ให้เลือกตอบคู่ละ 1 ข้อ ที่ ประกอบด้วยความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง 2 แบบ คือ ความเชื่ออำนาจภายในตนเองและความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดี ข้อคำถามสร้างขึ้นจากแนวคิดลักษณะความเป็นพลเมืองดีของ Davies, Gregory and Riley (1999) ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดี 3 องค์กรประกอบ ลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด จำนวน 33 ข้อ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง เป็นข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการปรับมาจากแนวคิดพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมของ Hargie, Saunders and Dickson (1994) เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า (Rating Scale) มีให้เลือก 5 ระดับ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง 7 องค์ประกอบ ลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด จำนวน 42 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำหนังสือขออนุญาตในการเก็บข้อมูลจากภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถึงคณะบดีคณะต่างๆ ที่กลุ่มตัวอย่างสังกัดอยู่ และผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยเข้าไปเก็บข้อมูลในคณะต่างๆ ที่กลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้วผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทุกฉบับอีกครั้ง จากนั้นการวิเคราะห์ตามกระบวนการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59.7) กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 29.5) มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 2.51 – 3.00 (ร้อยละ 37.2) ศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาสายวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ 59.2) มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล (ร้อยละ 55.8) การศึกษาของบิดาอยู่ในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 38.6) การศึกษาของมารดาอยู่ในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 38.8) บิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 25.5) มารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 21.8) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดาอยู่ระหว่าง 25,001 – 50,000 บาท (ร้อยละ 44.7) สถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 81.3) และไม่เป็นสมาชิกชมรม (ร้อยละ 78.6)

2. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต

นิสิตมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.57$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ($\bar{X} = 3.86$) ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\bar{X} = 3.42$) ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ($\bar{X} = 3.39$) และด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.16$) โดยเรียงตามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปถึงค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3. การสนับสนุนทางสังคม

การรับรู้ของนิสิตต่อการได้รับการสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.47$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ ($\bar{X} = 3.74$) การสนับสนุนด้านการประเมิน ($\bar{X} = 3.70$) การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ ($\bar{X} = 3.50$) และการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 2.92$) โดยเรียงตามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปถึงค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

4. ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง

นิสิตมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 14.99$) และมีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 8.01$)

5. ลักษณะความเป็นพลเมืองดี

นิสิตมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม ($\bar{X} = 4.01$) ด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ($\bar{X} = 3.83$) ด้านลักษณะการมีความรู้ ($\bar{X} = 3.47$) โดยเรียงตามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปถึงค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

6. พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง

นิสิตมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล ($\bar{X} = 3.78$) ด้านการแสดงความรู้สึกทางบวก ($\bar{X} = 3.75$) ด้านการกล่าวคำชมเชยและการยอมรับคำชมเชยและด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ ($\bar{X} = 3.67$) ด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ ($\bar{X} = 3.66$) ด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง ($\bar{X} = 3.57$) และด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ($\bar{X} = 3.41$) โดยเรียงตามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปถึงค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานหลัก ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง โดยรวมของนิสิต พบว่าลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญที่ .001 การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารและภูมิปัญญาเดิม มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 และความเชื่ออำนาจภายในตนเอง การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยตัวแปรทั้ง 8 ตัวแปรมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 51.0

สมมติฐานย่อยที่ 1. ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างของนิสิต พบว่า ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน และการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง

ด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนมารดาอาชีพธุรกิจส่วนตัว เพศ รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา มารดาอาชีพค้าขาย และลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟังมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทั้ง 8 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 44.4

สมมติฐานย่อยที่ 2. ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม พบว่า ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิตด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลและการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 46.1

สมมติฐานย่อยที่ 3. ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของนิตินิต พบว่า ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม และการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล ส่วนการสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของมีอิทธิพลเชิงลบต่อพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001 การสนับสนุนทางสังคม

ด้านข้อมูลข่าวสาร ภูมิลำเนาเดิมและเกรดเฉลี่ยสะสมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ในขณะที่ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคมและการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยตัวแปรทั้ง 9 ตัวแปรอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 27.3

สมมติฐานย่อยที่ 4. ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ พบว่าการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ และ ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์ผลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 37.3

สมมติฐานย่อยที่ 5. ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย พบว่า ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปรมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 37.4

สมมติฐานย่อยที่ 6. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ พบว่า ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองมีอิทธิพลเชิงลบต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนภูมิลำเนาเดิมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 29.7

สมมติฐานย่อยที่ 7. ปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดี มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกลึกทางบวก พบว่า ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้ มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกลึกทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ความเชื่ออำนาจภายในตนเองมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกลึกทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ภูมิลำเนาเดิมและการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิตด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกลึกทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของมีอิทธิพลในเชิงลบต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกลึกทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทั้ง 8 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองด้านการแสดงความรู้สึกลึกทางบวกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 29.4

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องอิทธิพลของการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดีที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยจึงขอเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะบางประการ ที่อาจเป็นประโยชน์ต่อนิสิต ดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต

จากผลการวิจัย เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตตามระดับคะแนนนั้นพบว่า การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง อาจกล่าวได้ว่าการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตมีส่วนช่วยในการพัฒนานิสิตให้มีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองเพิ่มขึ้น ฉะนั้น ควรจะมีการส่งเสริมให้นิสิตมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น โดยควรส่งเสริมให้ครบทุกองค์ประกอบของการมีส่วนร่วม เพื่อนิสิตจะได้รับการพัฒนาในทุกๆ ด้านและได้รับประโยชน์สูงสุด และอาจส่งผลให้นิสิตมีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองเกิดขึ้น ซึ่งการพัฒนาการมีส่วนร่วมกิจกรรมของนิสิตอาจทำได้ดังนี้

1.1 มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตอย่างจริงจัง โดยประชาสัมพันธ์ในเรื่องของรูปแบบกิจกรรมว่ามีอะไรบ้าง แต่ละกิจกรรมมีลักษณะอย่างไร สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมโดยช่องทางใด และการเข้าไปร่วมกิจกรรมนั้นๆ จะได้รับประโยชน์อย่างไรบ้าง ซึ่งสามารถประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อต่างๆ เช่น วารสาร รายการโทรทัศน์ และรายการวิทยุของมหาวิทยาลัย หรือแผ่นพับ เป็นต้น

1.2 สร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการทำกิจกรรม โดยการจัดสถานที่สำหรับการทำกิจกรรมให้เหมาะสมกับแต่ละกิจกรรม มีความสะอาด น่าอยู่ ปลอดภัย และจัดสรรให้เพียงพอต่อความต้องการการจัดกิจกรรมของนิสิต

1.3 สร้างแรงจูงใจดึงดูดให้นิสิตมีความต้องการเข้ามามีส่วนร่วม โดยการชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการทำกิจกรรมว่าจะส่งผลดีต่อตัวนิสิตอย่างไร และจะได้รับประโยชน์อะไรบ้าง ซึ่งการสร้างแรงจูงใจอาจทำได้โดยการให้อาจารย์ที่สอนแต่ละรายวิชาเป็นผู้ชี้แนะหรือให้คำแนะนำสนับสนุน

2. การสนับสนุนทางสังคม

จากผลการวิจัย เมื่อพิจารณาการสนับสนุนทางสังคมตามระดับคะแนนพบว่า การสนับสนุนทางสังคมโดยรวม การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ และการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินอยู่ในระดับสูง ส่วนการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง อาจกล่าวได้ว่าการสนับสนุนทางสังคมอาจมีส่วนช่วยในการพัฒนาพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิตให้มีความเหมาะสม ฉะนั้น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน หรือมหาวิทยาลัยก็มีส่วนสำคัญในการอบรมสั่งสอน ให้คำแนะนำ ตักเตือน หรือให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิตในการนำมาพัฒนาปรับปรุงพฤติกรรม การแสดงออกทางการเมืองของตนเอง ให้เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น ทั้งนี้สามารถทำได้ดังนี้

2.1 การสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมหรือวิธีการแสดงออกทางการเมืองลงในรายวิชาบูรณาการหรือวิชาพื้นฐาน

2.2 ให้แต่ละมหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมการอบรมสัมมนา เกี่ยวกับการแสดงออกทางการเมืองที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม

2.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกันรณรงค์ส่งเสริมให้ครอบครัวและแต่ละมหาวิทยาลัยตระหนักถึงความสำคัญของการสนับสนุนส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา มีพฤติกรรม การแสดงออกทางการเมืองที่เหมาะสม โดยใช้สื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต หรือหนังสือ เป็นต้น

3. ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง

จากผลการวิจัย เมื่อพิจารณาความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง ตามระดับคะแนน พบว่า ความเชื่ออำนาจภายในตนเองอยู่ในระดับสูงและความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองอยู่ในระดับต่ำ และพบว่าความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองทั้งสองรูปแบบมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง ฉะนั้นจึงควรพัฒนาส่งเสริมนิสิตที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนเองมากกว่าให้เปลี่ยนมาเป็นมีรูปแบบความเชื่อความเชื่ออำนาจภายในตนเอง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของนิสิตเอง ซึ่งอาจทำได้โดยการส่งเสริมให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ด้วยเหตุผล มองเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นตามหลักของความเป็นจริง ไม่มมงายกับสิ่งที่ปราศจากเหตุผล

4. ลักษณะความเป็นพลเมืองดี

จากผลการวิจัย เมื่อพิจารณาลักษณะความเป็นพลเมืองดีตามระดับคะแนนพบว่า ลักษณะความเป็นพลเมืองดีโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูงทั้งหมด อาจกล่าวได้ว่า ลักษณะความเป็นพลเมืองดีมีส่วนช่วยในการพัฒนาพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมของนิสิตมากขึ้น ในการที่จะส่งเสริมหรือพัฒนาลักษณะความเป็นพลเมืองดี ควรจะส่งเสริมหรือพัฒนาให้ครบทุกองค์ประกอบ เพื่อที่จะทำให้นุคคลมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีอย่างสมบูรณ์ที่สุด หากพัฒนาเพียงด้านใดด้านหนึ่งอาจจะไม่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาลักษณะความเป็นพลเมืองดีเท่าที่ควร เช่น การเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ แต่ไม่มีน้ำใจไม่ใส่ใจต่อความเดือดร้อนของผู้อื่น หรือเป็นคนที่ยึดมั่นถือมั่นแต่ไม่มีความรอบรู้ เป็นต้น ฉะนั้นควรมีการพัฒนาส่งเสริมลักษณะความเป็นพลเมืองดีแต่ละองค์ประกอบไปพร้อมๆ กัน และเมื่อนุคคลมีลักษณะความเป็นพลเมืองดีเพิ่ม ก็อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองขึ้นได้ ซึ่งการพัฒนาส่งเสริมลักษณะความเป็นพลเมืองดีนั้น อาจทำได้โดยการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมให้ครอบครัวและสถาบันการศึกษาปลูกฝังลักษณะความเป็นพลเมืองดีแก่นุตรหลานหรือลูกศิษย์ ตั้งแต่อยู่ในวัยเด็กจนกระทั่งเติบโต โดยอาจปลูกฝังด้วยวิธีการอบรมสั่งสอนโดยตรง การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี หรือการสอดแทรกเนื้อหาลงในบทเรียน ซึ่งวิธีเหล่านี้ก็อาจมีส่วนช่วยให้เด็กเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณธรรมและมีความรอบรู้

5. พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง

จากผลการวิจัย เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองตามระดับคะแนนพบว่า พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูงทั้งหมด ดังนั้น ครอบครัว สถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องควรให้การส่งเสริมพัฒนาพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิต โดยการอบรมสั่งสอน ให้คำ แนะนำ ชี้แนะตักเตือน การแสดงพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดี และการการสอดแทรกเนื้อหาลงในบทเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่เป็นนิสิต นักศึกษาและกลุ่มที่ไม่ใช่นิสิต นักศึกษาเพื่อเป็นการศึกษาเปรียบเทียบว่าปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรทางจิตวิทยาอื่นๆ ที่อาจจะมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง เช่น การมองโลกในแง่ดี ความฉลาดทางอารมณ์ บุคลิกภาพ การเห็นคุณค่าในตนเอง ภาวะผู้นำ เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษากลุ่มประชากรที่เป็นนิสิต นักศึกษา สถาบันอื่นๆ ทั้งสถาบันที่เป็นของรัฐและเอกชน เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เป็นต้น

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2554. กิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
(Online). www.saku.ac.th, 25 กรกฎาคม 2554.

กองนโยบายและแผนงานเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชน
แห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี. บทวิเคราะห์กิจกรรมนักเรียน นิสิตและนักศึกษา
ในประเทศไทย. ม.ป.ท.

กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. 2524. คู่มือการศึกษาจริยธรรมระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์การศาสนา.

กิติพัฒน์ นนทปัทมะดุลย์. 2535. “การวัดแรงสนับสนุนทางสังคม”. วารสารสังคมศาสตร์.
(มกราคม-ธันวาคม 535): 170.

กาญจนา พงศ์พฤกษ์. 2523. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก
ความวิตกกังวล และความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาจิตวิทยาการปรึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กุนจันทร์ สิงห์สุ. 2535. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบำรุงรักษาสระน้ำ
อันเนื่องมาจากโครงการ กสข. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. 2546. พื้นฐานรัฐศาสตร์กับการเมืองในศตวรรษที่ 21. นครปฐม:
โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตกำแพงแสน.

จรรยา สุวรรณทัต. 2536. “ความเชื่อเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก” เอกสารประกอบการสอนชุด
วิชาพัฒนาการเด็กและการเลี้ยงดู หน่วยที่ 13. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช.

- จวนอรุณ อักษรเสื่อ. 2549. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จินตนา สุจจันท์. 2549. การศึกษาและการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- จิระศักดิ์ นาคเสวี. 2529. การศึกษาเปรียบเทียบความสำนึกในความเป็นพลเมืองดีตามวิถีชีวิต ประชาธิปไตย ระหว่างนักเรียนไทยพุทธและนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอน สังคมศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉอาน วุฒิกรมรักษา. 2526. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วม ของประชาชนในโครงการสร้างงานในชนบท. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ญาณกร นิลพุ่ม. 2553. อิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคมและบุคลิกภาพที่มีต่อการให้อภัยของ วัยรุ่น: กรณีศึกษานักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณรงค์ สีนสวัสดิ์. 2522. จิตวิทยาการเมือง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทพวงมหาวิทยาลัย. 2543. การพัฒนากิจกรรมนิตินักศึกษา. สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา.
- ทัศนีย์ ไทยาภิรมย์. 2526. “การพัฒนาชุมชน: วิธีการระดมการมีส่วนร่วมของชาวชุมชน”. นิตยสารการประชาสงเคราะห์. 26 (กรกฎาคม-สิงหาคม): 15.
- ทัศนาศา บุญทอง. 2531. มโนคติในการพยาบาลแบบองค์รวม. เอกสารประกอบการประชุม วิชาการ ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

ทวิทอง หงษ์วิวัฒน์. 2527. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภณการพิมพ์.

ทิพาพร พิมพ์สุทนต์ และอนุสรณ์ ลิ้มมณี. 2524. พฤติกรรมทางการเมือง. กรุงเทพฯ: ป.สัมพันธ์พานิชย์.

เทพ สงวนกิตติพันธุ์. 2543. การแสดงออกที่เหมาะสม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นรนิติ เศรษฐบุตร, สมคิด เลิศไพฑูรย์ และสายทิพย์ สุคติพันธ์. 2541. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาประชาธิปไตย: องค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ: กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. 2547. การมีส่วนร่วม: หลักการพื้นฐาน เทคนิคและกรณีตัวอย่าง. เชียงใหม่: สิริลักษณ์การพิมพ์.

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. 2527. “กลวิธีแนวทางวิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนาชนบท”. การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภณการพิมพ์.

บุญเยี่ยม ตระกูลวงษ์. 2528. จิตวิทยาสังคมกับสาธารณสุข. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

บุญชัย จงกลณี. 2525. การบริหารงานและกิจการนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ประเทศไทย. 2554. ประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

ประสพสุข ตีอินทร์. 2524. การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ประภาพร ศรีสถิตธรรม. 2543. การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการจัดการ
สิ่งแวดล้อม: ศึกษาเฉพาะกรณีของชุมชนในเขตเทศบาลนคร จังหวัดนครราชสีมา.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พหัส หันนาคินทร์. 2520. การสอนคำนิยาม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิษณุโลก.
- พานี ปรีชานนท์, สำเนาวิ ขจรศิลป์, สมภพ ถาวรยิ่ง และ อนันต์ชัย เชื้อนธรรม. 2527.
กิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตนักศึกษาในสถาบันระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.
- พูนพร ศรีสะอาด. 2534. การศึกษาเปรียบเทียบการสนับสนุนทางสังคม ที่มีผลต่อความวิตก
กังวลของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 4 ของวิทยาลัยพยาบาลสภราชพิทักษ์
ประสงค์ อุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เพชร มีกลาง. 2527. ความสำนึกในความเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักศึกษา
วิทยาลัยครูสกลนคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ละเอียด ชูประยูร. 2521. “การศึกษา Assertive Behavior ในผู้ร่วมทีมจิตเวช”.
วารสารจิตวิทยาคลินิก. 9 (เมษายน 2521): 7-19.
- วรทิพย์ มีมาก และ ชีวินทร์ ฉายาขวลิต. 2547. หน้าที่พลเมืองในระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ บริษัททำไทยเพรส จำกัด.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530. งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ:
คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วีรพงษ์ นกน้อย. 2546. ลักษณะความเป็นพลเมืองดี: กรณีศึกษานิติระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศุภชัย ทาคำ. 2544. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นในการไม่ไปเลือกตั้งของนิสิตนักศึกษาไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศุภวัช มีบุญธรรม. 2547. การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษา: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวรรณี กุลวิจิตรรังสี. 2521. ความสำนึกต่อชาติของนักเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชา จันทร์เอม. 2540. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุนีย์ ช่วยออก. 2537. ความสำนึกต่อความเป็นพลเมืองดีในวิถีชีวิตประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2528. คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2525. หลักการกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ: กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2529. การวิจัยโครงการกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ปีงบประมาณ 2529. ด้านการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษา, สำนักงานทบวงมหาวิทยาลัย.
- สมพงษ์ เกษมสิน และ จรุณ สุภาพ. 2520. สิทธิการเมืองและเศรษฐกิจเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมศักดิ์ เกียวกิ่งแก้ว. 2536. รายงานการวิจัยเรื่องพฤติกรรมทางการเมืองของชาวเขาในภาคเหนือของไทยเฉพาะกรณีของการเลือกตั้ง. ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2549. ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. 2524. คู่มือการนิเทศการศึกษาวิชาสังคมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- อรรพรรณ สุธีธรรมรักษ์. 2517. อิทธิพลของสภาพการณ์และความเชื่อในเรื่องอัตลิจิตที่มีต่อพฤติกรรมการคล้อยตาม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการปรึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชูลี สืบบัว. 2549. ทักษะดีต่อการทำงาน และความเชื่ออำนาจภายในตนเองที่เกี่ยวข้องกับผลการปฏิบัติงานของหัวหน้างานระดับต้น ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานธนาคารเอกชนแห่งหนึ่ง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อภิญากร กัลยาณมิตร. 2547. ความต้องการมีส่วนร่วมของนิสิตในการบริหารกิจกรรมนิสิตเมื่อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อนุสรณ์ ทรงประสิทธิ์. 2526. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในจังหวัดพิษณุโลกเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดีในวิถีประชาธิปไตย. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุบล นีวัตชัย. 2527. หลักการพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพฯ: คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.

เอกภพ ลิ้มปวีบูล. 2548. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Bower, S. A. and G. H. Bower. 1979. **Asserting Yourself: A Practical Guide For Positive
Chang.** London: Addison-Wesley Publishing Co.,

Bowman, L. and G. R. Boynton. 1969. **Political Behavior and Public Opinion.** New Jersey:
Prentice-Hall.

Brown, M. A. 1986. "Social Support During Pregnancy". **New York American Journal of
Nursing.** 35(1): 4-9.

Cobb, S. 1979. **Social Support and Health through the Life Course. In Aging from Birth To
Death.** New York: Westvies press.

Cohen, J. M. and N. T. Uphoff. 1980. **Rural Development Participation .** Ithaca. Cornell
University.

Clark, C. C. and C. A. Shea. 1979. **Assertive Training as Preparation Managaement in
Nursing.** New York: McGraw-Hill Book Co.,

Davies, I. 1999. **Good Citizenship and Educational Provision.** USA and Canada:
Garland Inc.

- Education Commission of the State Denver. 1974. "Revised Citizenship Objective".
Social Education. 38 (May 1974): 411.
- Egglund, S. A. 1993. **Human Relation at Work**. Cincinnati, Ohio: South – Western
 Pub. Co.
- Engler, B. 1995. **Personality Theories: An Introduction**. Boston: Houghton Mifflin.
- Fensterheim, H. and J. Baer. 1975. **Don't Say Yes When You Want to Say No**. New York:
 Dell Publishing Co.
- Frederick, R. W. 1965. **Student Activities in American Education**. New York:
 Center for Applied Research in Education.
- Good, C. V. 1973. **Dictionary of Education**. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Gottlieb, B. H. 1985. **Social Support Strategies**. 2ed. California: SAGE Periodications.
- Hargie, O., C. Suanders and D. Dickson. 1994. **Social Skills in Interpersonal Communication**.
 3rd ed. London: Routledge.
- Hay, D. A. 1958. "Asale for the Measuring of Social Participation of Rural Households".
Rural Sociology. 1(4): 285-294.
- Jacobson, D. E. 1986. Types and timing of social support. **Journal of Health and
 Social Behavior** 27: 250-264.
- Jakubowski, P. 1973. **An Introduction to Assertive Training Procedures for Woman**.
 Washing, D.C.: American Personal and Guidance Association.

- Kahn, R. L. 1979. **Aging and Social Support**. Colorado: Wesview Press.
- Kaplan, B. H., J. C. Cassel and S. Gore. 1977. "Social Support and Health". **Medical Care**. 15: 50-51.
- Lefcourt, H. M. 1966. "Internal Versus External Control of Reinforcement: A Review". **Psychological Bulletin**. 65 (April 1966) 214-223.
- Lowenstein, V. and J. M. Rinehart (eds.). 1981. **Psychosocial Factors Related to Healthmaintenance Behaviors of Pregnant Woman**, pp. 246-258. In Sydney D.Krampit. (ed.). **Readingfor Nursing Research**. St.Louis: C.V.Mosby
- Muhlenkamp, A. F. and N. A. Broerman (eds.). 1988. "Health Beliefs, Health Value and Positive Health Behavior." **Western Journal of Nursing Research** 10 (October): 637-646.
- Nahavadi, A. 1999. **Organization Behavior: The Person-Organization Fit**. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Norbeck, J. S. 1981. "**Social Support: A Model for Clinical Research and Application**". *Advance in Nursing Science*. 81: 43-58.
- Pender, N. J. 1996. **Health Promotion in Nursing Practice**. 3 ed. U.S.A.: Appleton & Lange.
- Platt, J. J. and R. Eisenman (eds.). 1968. "Internal - External Locus Control of Reinforcement, Time Persperctive, Adjustment, and Anxiety." **Journal of General Psychology** 79: 121-128.
- Robinsin, J. P. and P. R. Shaver (eds.). 1980. **Measures of Social Psychological Attitudes**. 6 ed. Michigan: University of Michigan.

- Rotter, J. B. (eds.). 1966. "Generalized Expectancies for Internal versus External Control of Reinforcement." **Psychological Monographs**. General and Applied 80 (Whole): 1-25.
- Rotter, J. B. 1982. **The Development and Applications of Social Learning Theory**. New York: Praeger Publishes.
- Shelton, L. J. 1977. "Assertive Training: Consumer Beware". **Personnel and Guidance Journal** 55: 465-468.
- Strickland, B. R. 1977. **Internal - External Control of Reinforcement, Personality Variables and Social and Behavior**. New York: John Wiley and Sons.
- Turton, A. 1987. **Participation: Production, Power and Participation in Rural Thailand**. United Nations Research Institute for Social Development. (UNRISD), Switzerland.
- United Nations. 1978. **Popular Participation in Decision Making for Development**. New York: United Nation Publication.
- World Health Organization. 1981. **Community Involvement in Health for Primary Health Care**. Geneva: WHO.,Inc.
- Weiss, R. 1974. **The Provision of Social Relationship Doing into Other**. New Jersey: Prentice-Hall.
- Yamane, T. 1973. **Statistic: An Introductory Analysis**. 3rd ed. New York: Harper&R

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

สำหรับการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต การสนับสนุนทางสังคม ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง และลักษณะความเป็นพลเมืองดีที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นแบบสอบถามแบบกรอกข้อมูลลงในช่องว่างแบบตรวจรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า และแบบเลือกตอบ ซึ่งประกอบด้วยคำถามจำนวน 172 ข้อ แบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้แก่

1. ข้อมูลส่วนบุคคล
2. ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง
3. การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินิต
4. การสนับสนุนทางสังคม
5. ลักษณะความเป็นพลเมืองดี
6. พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง

คำชี้แจงในการตอบคำถาม

ข้อความต่อไปนี้ เป็นข้อความที่เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โปรดอ่านแต่ละข้อโดยละเอียด กรุณาตอบคำถามทุกข้อ และเลือกคำตอบที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด เพียงคำตอบเดียว โดยใส่เครื่องหมาย / ในช่องที่ท่านคิดว่าตรงกับตัวท่านมากที่สุด คำตอบมีให้เลือก 5 ระดับ คือ ไม่จริง จริงน้อย ไม่แน่ใจ จริง จริงที่สุด

หมายเหตุ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับ ผลที่ได้จะนำไปใช้ในการวิจัยโดยภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคล

ผู้วิจัย

นางสาววรรณกร พลพิชัย

นิตินิตปริญาโท ภาควิชาจิตวิทยา

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงใน () เพียง 1 คำตอบใน 1 ข้อ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านและกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

1. เพศ

- () ชาย () หญิง

2. ชั้นปีที่ศึกษา

- () ชั้นปีที่ 1 () ชั้นปีที่ 2
() ชั้นปีที่ 3 () ชั้นปีที่ 4

3. เกรดเฉลี่ยสะสม.....

4. คณะที่ศึกษา

() คณะวิทยาศาสตร์	() คณะสัตวแพทยศาสตร์
() คณะวิศวกรรมศาสตร์	() คณะเกษตร
() คณะประมง	() คณะวนศาสตร์
() คณะศึกษาศาสตร์	() คณะอุตสาหกรรมเกษตร
() คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	() คณะเศรษฐศาสตร์
() คณะบริหารธุรกิจ	() คณะสังคมศาสตร์
() คณะมนุษยศาสตร์	() เทคนิคการสัตวแพทย์

5. ภูมิลำเนาเดิม

() กรุงเทพฯและปริมณฑล	() ภาคกลาง	() ภาคตะวันออก
() ภาคเหนือ	() ภาคใต้	
() ภาคตะวันตก	() ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	

6. ระดับการศึกษาของบิดา

- ไม่ได้เรียน ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช
 อนุปริญญา/ปวส ปริญญาตรี
 ปริญญาโท ปริญญาเอก
 อื่นๆ ระบุ.....

7. ระดับการศึกษาของมารดา

- ไม่ได้เรียน ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช
 อนุปริญญา/ปวส ปริญญาตรี
 ปริญญาโท ปริญญาเอก อื่นๆ ระบุ.....

8. อาชีพของบิดา

- ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 กู้ขาย เกษตรกร
 ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง อื่น ๆ ระบุ.....

9. อาชีพของมารดา

- ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 กู้ขาย เกษตรกร
 ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง อื่น ๆ ระบุ.....

10. รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา.....บาท/เดือน

11. สถานภาพสมรสของบิดามารดา

- บิดา-มารดาอยู่ร่วมกัน บิดา-มารดา หย่าร้าง
 บิดา/มารดาหม้าย บิดา-มารดา แยกกันอยู่ อื่นๆ ระบุ.....

12. ท่านเป็นสมาชิกของชมรมใดหรือไม่

- เป็น ระบุ..... ไม่เป็น

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง

คำชี้แจง จงเลือกข้อความข้อใดข้อหนึ่งที่ท่านเห็นด้วยมากที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง

1.	() การที่เด็กๆ มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเนื่องมาจากพ่อแม่ลงโทษพวกเขามากเกินไป () พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กๆ ส่วนใหญ่ในทุกๆ วันนี้ เนื่องมาจากการที่พ่อแม่ตามใจพวกเขามากเกินไป
2.	() หลายๆ สิ่งที่ทำให้บุคคลไม่มีความสุขในชีวิตเป็นผลมาจากเคราะห์กรรม () เรื่องร้ายๆ ที่เกิดขึ้นกับบุคคล เป็นผลมาจากความผิดพลาดของบุคคลนั้นๆ เอง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่สอดคล้องกับระดับความคิดเห็นของท่านที่สุด

5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับระดับความเป็นจริงมากที่สุด

4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับระดับความเป็นจริงมาก

3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับระดับความเป็นจริงปานกลาง

2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับระดับความเป็นจริงน้อย

1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับระดับไม่จริงเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ฉันมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในลักษณะ					
1. ร่วมประชุมเพื่อหาข้อตกลงเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรม	()	()	()	()	()
2. ร่วมเสนอแนวทางในการจัดกิจกรรม	()	()	()	()	()

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม

ตัวอย่างแบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ฉันเป็นที่รักของคนในครอบครัว	()	()	()	()	()
2. เพื่อนๆใส่ใจในความรู้สึกของฉัน	()	()	()	()	()

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะความเป็นพลเมืองดี

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะความเป็นพลเมืองดี

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ฉันชอบช่วยเหลือผู้อื่น	()	()	()	()	()
2. เมื่อเห็นคนเดือดร้อนฉันจะเข้าไปช่วยเหลือ	()	()	()	()	()

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง

ตัวอย่างแบบสอบถามพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ฉันสามารถแสดงความคิดเห็นด้านการเมืองที่แตกต่างจากคนอื่น	()	()	()	()	()
2. ฉันจะบอกเพื่อนด้วยท่าทางที่สุภาพเมื่อไม่เห็นด้วยกับความไม่ เรียบร้อยทางการเมืองของเขา	()	()	()	()	()

(ติดต่อผู้วิจัย)

ภาคผนวก ข
ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางผนวกที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตรายด้านและโดยรวม

การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิต	ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	.9540
ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม	.8469
ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	.9058
ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	.7716
โดยรวม	.9382

ตารางผนวกที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1.	.8858	.9441
2.	.9006	.9417
3.	.7692	.9537
4.	.8473	.9463
5.	.8820	.9443
6.	.7725	.9530
7.	.8726	.9441
Alpha = .9574		

ตารางผนวกที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วม
ในการดำเนินกิจกรรม

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
8.	.6482	.8203
9.	.5672	.8307
10.	.6337	.8234
11.	.7631	.8091
12.	.5200	.8360
13.	.5190	.8373
14.	.3936	.8546
15.	.6913	.8157
Alpha = .8469		

ตารางผนวกที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วม
ในการรับผลประโยชน์

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
16.	.5901	.9267
17.	.7632	.9106
18.	.8796	.9018
19.	.8665	.9012
20.	.6696	.9215
21.	.8260	.9042
22.	.7738	.9095
Alpha = .9228		

ตารางผนวกที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการการมีส่วนร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการมีส่วนร่วม
ในการประเมินผล

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
23.	.5934	.7120
24.	.6393	.7035
25.	.5482	.7314
26.	.5621	.7242
27.	.4493	.7825
Alpha = .7716		

ตารางผนวกที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการสนับสนุนทางสังคมรายด้าน และ โดยรวม

การสนับสนุนทางสังคม	ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ด้านอารมณ์	.9082
ด้านข้อมูลข่าวสาร	.8147
ด้านทรัพยากรสิ่งของ	.7932
ด้านการประเมิน	.8878
โดยรวม	.9142

ตารางผนวกที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1.	.7523	.8921
2.	.7751	.8924
3.	.8658	.8810
4.	.7832	.8896
5.	.5905	.9062
6.	.8721	.8807
7.	.8253	.8874
8.	.2806	.9342
Alpha = .8144		

ตารางผนวกที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
9.	.5976	.7836
10.	.8359	.7491
11.	.6693	.7723
12.	.6209	.7799
13.	.4683	.8021
14.	.1438	.8490
15.	.7048	.7681
16.	.2847	.8244
Alpha = .7580		

ตารางผนวกที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรสิ่งของ

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
17.	.3574	.7991
18.	.6945	.7221
19.	.7090	.7171
20.	.7590	.7057
21.	.2845	.8179
22.	.4866	.7751
Alpha = .7932		

ตารางผนวกที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
23.	.7023	.8695
24.	.7400	.8659
25.	.7598	.8632
26.	.6925	.8705
27.	.6618	.8747
28.	.6569	.8741
29.	.3986	.8960
30.	.6707	.8730
Alpha = .8878		

ตารางผนวกที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
2.	.4433	.7657
3.	.1609	.7798
4.	.3150	.7690
5.	.0129	.7856
6.	.1810	.7768
7.	.5214	.7542
9.	.5037	.7554
10.	.5313	.7554
11.	.4153	.7630
12.	-.0047	.7875
13.	.2290	.7733
15.	.1876	.7760
16.	.5393	.7580
17.	.1157	.7817
18.	.1780	.7774
20.	.5161	.7631
21.	.1585	.7761
22.	.6730	.7491
23.	.6000	.7491
25.	.3470	.7669
26.	.2169	.7753
28.	.3846	.7644
29.	.3689	.7657
Alpha = .7764		

ตารางผนวกที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของลักษณะความเป็นพลเมืองดีรายด้าน และโดยรวม

ลักษณะความเป็นพลเมืองดี	ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม	.9552
ด้านลักษณะการมีความรู้	.9372
ด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง	.9607
โดยรวม	.9742

ตารางผนวกที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1.	.8166	.9503
2.	.8502	.9497
3.	.8771	.9489
4.	.6669	.9546
5.	.8883	.9480
6.	.5975	.9563
7.	.7383	.9526
8.	.6899	.9546
9.	.8028	.9507
10.	.9108	.9471
11	.6853	.9549
12	.8911	.9478
Alpha = .9552		

ตารางผนวกที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะการมีความรู้

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
13.	.7641	.9300
14.	.8362	.9263
15.	.7802	.9292
16.	.7490	.9308
17.	.8209	.9275
18.	.7238	.9321
19.	.5985	.9375
20.	.6826	.9345
21.	.7554	.9305
22.	.7784	.9295
Alpha = .9373		

ตารางผนวกที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของลักษณะความเป็นพลเมืองดีด้านลักษณะอนุรักษนิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
23.	.8945	.9547
24.	.9294	.9534
25.	.9055	.9537
26.	.9090	.9542
27.	.8268	.9566
28.	.8464	.9562
29.	.8290	.9566
30.	.8685	.9550
31.	.6296	.9623
32.	.5356	.9649
33.	.8016	.9573
Alpha = .9607		

ตารางผนวกที่ 16 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง
รายด้าน และโดยรวม

พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง	ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง	.9550
ด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	.9216
ด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล	.9178
ด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์	.9741
ด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย	.9491
ด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ	.9646
ด้านการแสดงความรู้สึगतงบวก	.9515
โดยรวม	.9874

ตารางผนวกที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง
ด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1.	.8463	.9506
2.	.8970	.9421
3.	.8349	.9499
4.	.8591	.9469
5.	.9261	.9388
6.	.8266	.9501
Alpha = .9550		

ตารางผนวกที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง
ด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
7.	.8306	.9009
8.	.6291	.9273
9.	.9055	.8889
10.	.7325	.9137
11.	.8163	.9017
12.	.7582	.9097
Alpha = .9215		

ตารางผนวกที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง
ด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
13.	.3722	.9612
14.	.8507	.8941
15.	.8364	.8930
16.	.8846	.8857
17.	.8865	.8873
18.	.8838	.8865
Alpha = .9178		

ตารางผนวกที่ 20 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง
ด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
19.	.8968	.9709
20.	.9526	.9651
21.	.9474	.9665
22.	.9182	.9687
23.	.9133	.9692
24.	.8683	.9738

Alpha = .9741

ตารางผนวกที่ 21 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง
ด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
25.	.7694	.9483
26.	.9042	.9326
27.	.9025	.9324
28.	.8715	.9374
29.	.8046	.9439
30.	.8271	.9422

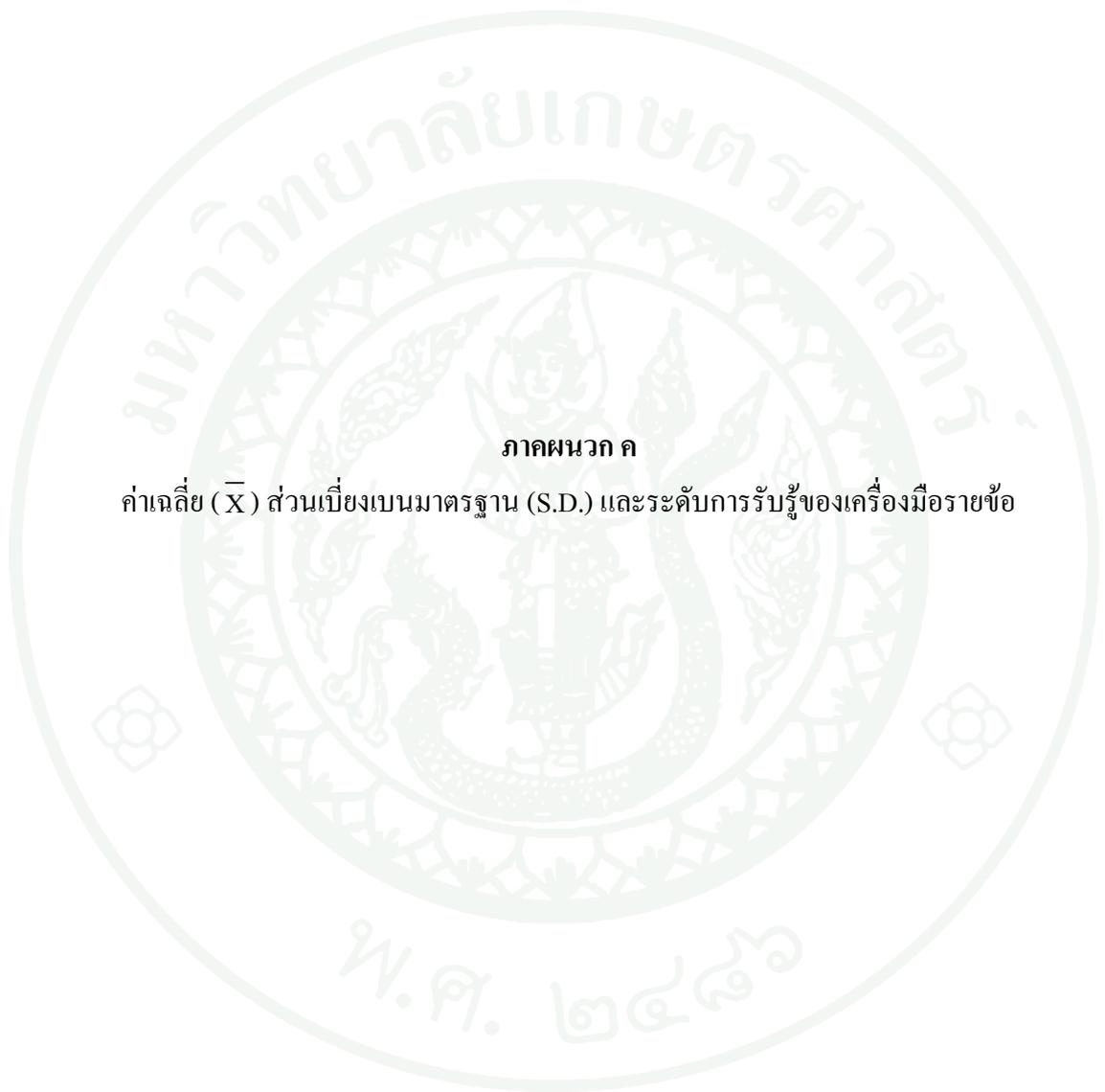
Alpha = .9491

ตารางผนวกที่ 22 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง
ด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
31.	.9174	.9545
32.	.9209	.9547
33.	.8701	.9595
34.	.9162	.9547
35.	.7786	.9688
36.	.9209	.9541
Alpha = .9647		

ตารางผนวกที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมือง
ด้านการแสดงความรู้สึกทางบวก

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
37.	.7946	.9485
38.	.8878	.9381
39.	.7395	.9543
40.	.8611	.9411
41.	.9189	.9341
42.	.8987	.9366
Alpha = .9515		

ภาคผนวก ค

ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ของเครื่องมือรายข้อ

ตารางผนวกที่ 24 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการมีส่วนร่วมกิจกรรม
 นิสิตของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินรายข้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ			
1. ร่วมประชุมเพื่อหาข้อตกลงเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรม	3.3	1.124	ปานกลาง
2. ร่วมเสนอแนวทางในการจัดกิจกรรม	3.3	1.079	ปานกลาง
3. ร่วมตั้ง กฎ ระเบียบ ข้อตกลงเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในฐานะที่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรม	3.04	1.117	ปานกลาง
4. ร่วมวางแผนการดำเนินกิจกรรม	3.18	1.142	ปานกลาง
5. ร่วมเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรม	3.13	1.103	ปานกลาง
6. ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสมาชิกคนอื่นๆเกี่ยวกับกิจกรรม	3.24	1.088	ปานกลาง
7. ร่วมกำหนดรูปแบบการจัดกิจกรรม	3.08	1.115	ปานกลาง
ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม			
8. บริจาคเงิน สิ่งของเพื่อใช้ในการทำกิจกรรม	3.52	.989	สูง
9. เสียสละเวลาส่วนตัวเพื่อประโยชน์ในการทำกิจกรรม	3.61	.922	สูง
10. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	3.70	.909	สูง
11. ประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้คนอื่นเข้าร่วมทำกิจกรรม	3.26	.994	ปานกลาง
12. ติดต่อประสานความร่วมมือจากกลุ่มองค์กรอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	3.07	1.104	ปานกลาง
13. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเต็มความสามารถ	3.56	.990	สูง
14. ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการ(STAFF)ระหว่างจัดกิจกรรม	3.17	1.144	ปานกลาง
15. ร่วมแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำกิจกรรม	3.23	1.080	ปานกลาง
ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์			
16. พัฒนาบุคลิกภาพ	3.68	.853	สูง
17. ความสนุกสนานเพลิดเพลิน	3.83	.832	สูง
18. พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.90	.827	สูง
19. มีเพื่อนมากขึ้น	3.95	.863	สูง
20. ใบบรรองการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น ใบบัตรกิจกรรม ประกาศนียบัตร วุฒิบัตร เกียรติบัตร เป็นต้น	3.93	.884	สูง
21. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	3.85	.863	สูง
22. ความรู้ ประสบการณ์ที่ดี	3.90	.861	สูง

ตารางผนวกที่ 24 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมกิจกรรมนิตินายข้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล			
23. ประเมินแผนการดำเนินงานกิจกรรมก่อนนำไปใช้	3.34	.959	ปานกลาง
24. ประเมินการปฏิบัติงานระหว่างที่ดำเนินกิจกรรม	3.33	.937	ปานกลาง
25. ประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมหลังจากกิจกรรมเสร็จสิ้น	3.46	.939	สูง
26. กรอกรับประเมินกิจกรรม	3.57	.925	สูง
27. ประเมินความเหมาะสมของแผนการดำเนินงานก่อนนำไปใช้	3.42	.955	สูง

ตารางผนวกที่ 25 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการสนับสนุนทางสังคมของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การสนับสนุนทางสังคมรายข้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
ด้านอารมณ์			
1. ฉันเป็นที่รักของคนในครอบครัว	4.26	.784	สูงมาก
2. เพื่อนๆ ใส่ใจในความรู้สึกของฉัน	3.87	.768	สูง
3. คนในครอบครัวยอมรับความคิดเห็นด้านการเมืองของฉัน	3.83	.866	สูง
4. เมื่อฉันแสดงความคิดเห็นด้านการเมืองจะได้รับการยอมรับจากครอบครัว	3.59	.829	สูง
5. การเรียนในชั้นเรียน อาจารย์เปิดโอกาสให้ฉันแสดงความคิดเห็น	3.76	.839	สูง
6. คนในครอบครัวเปิดโอกาสให้ฉันแสดงความคิดเห็นทางการเมือง	3.85	.860	สูง
7. เพื่อนๆ ยอมรับความคิดเห็นด้านการเมืองของฉัน	3.62	.830	สูง
8. พ่อแม่ไม่ว่าหากฉันไปชุมนุมทางการเมืองที่ชอบด้วยกฎหมาย	3.20	1.156	ปานกลาง
ด้านข้อมูลข่าวสาร			
9. ครอบครัวของฉันจะคอยตักเตือนถ้าฉันประพฤติตัวไม่ดี	4.11	.882	สูง
10. เมื่อมีปัญหาฉันจะได้รับคำแนะนำจากบุคคลในครอบครัว	3.99	.879	สูง
11. เมื่อฉันไม่สบายใจฉันจะได้รับคำปรึกษาจากเพื่อนๆ	3.91	.850	สูง
12. ครอบครัวได้ให้คำแนะนำแก่ฉันว่าการแสดงออกทางการเมืองที่เหมาะสมนั้นทำอย่างไร	3.75	.907	สูง
13. ในชั่วโมงเรียนอาจารย์ได้ให้คำแนะนำในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างเป็นเหตุเป็นผล	3.57	.950	สูง

ตารางผนวกที่ 25 (ต่อ)

การสนับสนุนทางสังคมรายข้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
14. ฉันเข้าร่วมโครงการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการแสดง ออกทางการเมืองที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น	3.05	1.210	ปานกลาง
15. ครอบครัวของฉันจะคอยบอกว่าสิ่งใดที่ควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ	3.94	.885	สูง
16. เพื่อนๆจะตักเตือนถ้าฉันแสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้วยท่าทาง ที่ไม่เหมาะสม	3.46	.996	สูง
17. อาจารย์มีการตักเตือนไม่ให้แสดงความคิดเห็นทางการเมือง ด้วยวิธีที่ผิด	3.44	1.002	สูง
ด้านทรัพยากรสิ่งของ			
18. ฉันได้รับเงินสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำกิจกรรมทางการเมือง	2.73	1.319	ปานกลาง
19. ถ้าฉันไปชุมนุมทางการเมืองที่ชอบด้วยกฎหมายจะได้รับการ สนับสนุนทางการเงินจากครอบครัว	2.73	1.298	ปานกลาง
20. ฉันได้รับงบประมาณจัดกิจกรรมทางการเมือง	2.62	1.326	ปานกลาง
21. มหาวิทยาลัยจัดหาหนังสือเกี่ยวกับการเมืองไว้ในห้องสมุดเพื่อให้ นิสิตค้นคว้าหาความรู้	3.21	1.099	ปานกลาง
22. ภาวะเบียดเบียนของมหาวิทยาลัยสนับสนุนให้แสดงออกทางการเมืองได้ อย่างเสรี	3.34	1.028	ปานกลาง
ด้านการประเมิน			
23. เพื่อนๆจะคอยบอกฉันว่าสิ่งที่ฉันทำเหมาะสมหรือไม่	3.49	.946	สูง
24. เพื่อนๆจะบอกให้ฉันเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมถ้าฉันทำสิ่งที่ไม่ เหมาะสม	3.51	.913	สูง
25. ครอบครัวของฉันจะบอกให้ฉันปรับปรุงตัวเอง ถ้าฉันประพฤติตัว ไม่ดี	3.88	.891	สูง
26. ถ้าฉันทำในสิ่งที่ถูกต้อง ครอบครัวของฉันจะบอกให้ทำสิ่งนั้นต่อไป	3.85	.917	สูง
27. ถ้าฉันแสดงพฤติกรรมด้านการเมืองที่ไม่เหมาะสม เพื่อนๆจะบอกให้ฉันหยุดพฤติกรรมนั้น	3.42	1.035	สูง
28. ถ้าฉันแสดงออกทางการเมืองแล้วกระทบต่อความสงบสุขของ บ้านเมืองครอบครัวของฉันจะบอก说不ควรทำ	3.63	.998	สูง
29. บุคคลรอบข้างสนับสนุนชื่นชมฉันเมื่อฉันร่วมทำ กิจกรรมทางการเมือง	3.15	1.090	ปานกลาง
30. เพื่อนๆร่วมวิจารณ์แนวคิดทางการเมืองกับฉัน	3.28	1.044	ปานกลาง

ตารางผนวกที่ 26 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองรายข้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเชื่อ
ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง			
1. เรื่องร้ายๆ ที่เกิดขึ้นกับบุคคล เป็นผลมาจากความผิดพลาดของบุคคลนั้นๆ เอง	19.32	8.464	สูงมาก
2. เหตุผลหลักที่ทำให้เกิดสงคราม คือการที่ประชาชนไม่สนใจการเมืองเท่าที่ควร	10.35	11.454	ปานกลาง
3. คนที่มีความพยายามและความสามารถ ส่วนใหญ่จะได้รับการยอมรับจากผู้อื่น	14.95	10.948	สูง
4. ฉันเชื่อว่า คะแนนสอบที่ได้เป็นผลมาจากความสามารถของตนเอง	17.25	9.936	สูง
5. การที่บุคคลมีความสามารถแต่ไม่ได้เป็นผู้นำ เพราะเขาไม่ได้ใช้โอกาสที่มีให้เป็นประโยชน์	13.34	11.339	ปานกลาง
6. การที่บุคคลไม่สามารถทำให้ผู้อื่นชอบตนได้ เนื่องจากเขาไม่เข้าใจวิธีการอยู่ร่วมกับผู้อื่น	13.11	11.385	ปานกลาง
7. ท่านเชื่อว่า เหตุการณ์อะไรที่ไม่อยากให้เกิดเราสามารถควบคุมและป้องกันได้	10.35	11.431	ปานกลาง
8. การที่นักเรียนทำข้อสอบได้ เป็นผลมาจากการตั้งใจเรียนและเตรียมตัวมาดี	17.25	9.936	สูง
9. การที่เราประสบความสำเร็จนั้นเป็นผลมาจากความสามารถของเราเอง	16.56	10.327	สูง
10. ถ้าเรามีความพยายามและความสามารถเพียงพอเราก็สามารถที่จะทำงานด้านการเมืองได้	9.89	11.408	ต่ำ
11. การวางแผนในการทำงานที่ดีจะช่วยให้เราประสบความสำเร็จได้	18.4	9.269	สูง
12. การที่จะทำอะไรก็ตามที่ท่านคิดว่าท่านทำโดยไม่ต้องอาศัยโชคชะตาหรืออาศัยโชคชะตาเพียงเล็กน้อย	16.1	10.557	สูง
13. การที่บุคคลประสบความสำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของตน และโชคชะตามีส่วนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น	17.02	10.051	สูง
14. เราสามารถควบคุมเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นบนโลกได้	7.59	10.787	ต่ำ
15. ชีวิตของคนเราขึ้นอยู่กับการกระทำของตนเองไม่เกี่ยวกับโชคชะตา	16.1	10.534	สูง
16. การยอมรับในข้อผิดพลาด แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง จะช่วยให้เราสามารถพัฒนาตนเองได้	19.32	8.51	สูงมาก
17. การที่เราเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดีจะทำให้เรามีเพื่อนมาก	16.79	10.166	สูง

ตารางผนวกที่ 26 (ต่อ)

ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองรายข้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเชื่อ
ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง			
18. ถ้าเรามุ่งมั่น พยายามเพียงพอเราก็จะสามารถทำสิ่งยากๆ ให้ประสบความสำเร็จได้	18.4	9.223	สูง
19. ฉันคิดว่าเกรดที่ฉันได้รับเป็นผลมาจากความสามารถในการเรียนของตนเอง	14.72	11.063	สูง
20. ฉันไม่เชื่อว่าโชคชะตาจะมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตของฉัน	10.081	11.477	ปานกลาง
21. การที่บุคคลรู้สึกโดดเดี่ยวนั้น เนื่องจากเขาไม่พยายามที่จะเป็นกันเองกับผู้อื่น	15.18	10.925	สูง
22. สิ่งที่เกิดขึ้นกับฉันนั้นเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง	16.79	10.235	สูง
23. ความสำเร็จที่ฉันได้รับเป็นเพราะความพยายามและความมุ่งมั่น	15.41	10.856	สูง
ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง			
1. หลายๆ สิ่งที่ทำให้บุคคลไม่มีความสุขในชีวิตเป็นผลมาจากเคราะห์กรรม	3.68	8.464	ต่ำมาก
2. สงครามจะคงมีอยู่เรื่อยไปไม่ว่าประชาชนจะพยายามจะป้องกันอย่างไร	12.65	11.454	ปานกลาง
3. คนบางคน โชคไม่ดี แม้ว่าจะมีความพยายามและความสามารถเพียงใดก็ถูกมองข้ามเสมอ	8.05	10.948	ต่ำ
4. ฉันเชื่อว่า บางครั้งคะแนนสอบที่ได้เป็นผลมาจากความบังเอิญต่างๆ	5.75	9.936	ต่ำ
5. ถ้าปราศจากโอกาสแล้วบุคคลย่อมไม่สามารถเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพได้	9.66	11.339	ต่ำ
6. ไม่ว่าเขาจะพยายามสักเท่าใดก็ยังมีบางคนไม่ชอบเขาอยู่ดี	9.89	11.385	ต่ำ
7. ท่านเชื่อว่าเหตุการณ์อะไรจะเกิดขึ้นก็ต้องเกิด	12.65	11.431	ปานกลาง
8. หลายครั้งในการสอบที่ข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียน ทำให้การเรียนไม่มีประโยชน์	5.75	9.936	ต่ำ
9. การที่เราประสบความสำเร็จนั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากโชคชะตา	6.44	10.327	ต่ำ
10. คนที่จะมีโอกาสทำงานด้านการเมืองนั้น ขึ้นอยู่กับว่าเขาได้รับการสนับสนุนจากผู้ที่มีอำนาจหรือไม่	13.11	11.408	ปานกลาง
11. การวางแผนไว้ล่วงหน้าอาจจะไม่ประสบความสำเร็จก็ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโชคชะตาของแต่ละคน	4.6	9.269	ต่ำ
12. หลายครั้งที่ท่านต้องใช้วิธีการใช้เหรียญเสี่ยงทายมาช่วยในกาตัดสินใจ	6.9	10.557	ต่ำ

ตารางผนวกที่ 26 (ต่อ)

ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเองรายข้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเชื่อ
ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง			
13. คนที่ได้เป็นหัวหน้านั้น ขึ้นอยู่กับว่าต้องโชคดีพอในการได้อู่ในที่ที่ถูกต้องเป็นลำดับแรก	5.98	10.051	ต่ำ
14. เราไม่สามารถควบคุมสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นบนโลกได้	15.41	10.787	สูง
15. ชีวิตของคนเราถูกควบคุมด้วยโชคชะตา	6.9	10.534	ต่ำ
16. การที่เราไม่มีใครอยากคบเป็นเพราะผลกรรมที่เคยทำไว้ในชาติก่อน	3.68	8.51	ต่ำมาก
17. การที่เราประสบความสำเร็จล้มเหลวส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากเคราะห์กรรมที่เคยทำไว้	6.21	10.166	ต่ำ
18. ถ้าไม่มีโชคชะตาเข้ามาเกี่ยวข้องแล้วก็เป็นกรยากที่เราจะทำการยากๆ ให้ประสบความสำเร็จ	4.6	9.223	ต่ำ
19. บางครั้งฉันไม่เข้าใจว่าเกรดที่ครูหรืออาจารย์ให้ฉัน ฉันได้แบบนั้นมาอย่างไร	8.28	11.063	ต่ำ
20. ฉันเชื่อว่าโชคชะตามีบทบาทสำคัญต่อชีวิตของฉัน	12.19	11.477	ปานกลาง
21. ไม่มีประโยชน์ที่จะพยายามทำให้ผู้อื่นชอบท่าน เพราะถ้าเขาจะชอบเขาก็จะชอบเอง	7.82	10.925	ต่ำ
22. บางครั้งฉันรู้สึกว่าฉันไม่สามารถควบคุมทิศทางชีวิตของตนเองได้	6.21	10.235	ต่ำ
23. หลายครั้งที่ฉันประสบความสำเร็จเป็นเพราะฉันอ่อนน้อมขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยเหลือ	7.59	10.856	ต่ำ

ตารางผนวกที่ 27 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ลักษณะความเป็นพลเมืองดีของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะความเป็นพลเมืองดีรายข้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
ด้านลักษณะเอาใจใส่ต่อสังคม			
1. ฉันชอบช่วยเหลือผู้อื่น	4.04	.760	สูง
2. เมื่อเห็นคนเดือดร้อนฉันจะเข้าไปช่วยเหลือ	3.95	.759	สูง
3. ฉันดูแลเอาใจใส่คนรอบข้าง	3.98	.770	สูง
4. เมื่อเห็นคนเจ็บป่วยอยู่ตรงหน้าฉันจะรีบเข้าไปช่วยเหลือ	3.88	.793	สูง
5. เมื่อคนรอบข้างไม่สบายใจฉันจะช่วยปลอบใจ	3.97	.794	สูง
6. ฉันไม่ชอบพูดโกหก	3.86	.902	สูง
7. ฉันไม่เอาเปรียบผู้อื่น	4.03	.846	สูง

ตารางผนวกที่ 27 (ต่อ)

ลักษณะความเป็นพลเมืองดีรายข้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
8. ฉันสามารถให้อภัยคนที่เคยทำไม่ดีกับฉันได้	3.72	.967	สูง
9. ฉันเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน	4.05	.941	สูง
10. ฉันเชื่อว่าคนที่นับถือศาสนาต่างกันสามารถเป็นเพื่อนกันได้	4.24	.870	สูงมาก
11. ฉันคิดว่าการค้าสุนัขเพื่อเป็นอาหารเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรม	4.11	1.022	สูง
12. ฉันคิดว่าทุกคนควรได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันแม้จะมีเชื้อชาติศาสนาฐานะต่างกัน	4.30	.833	สูงมาก
ด้านลักษณะการมีความรู้			
13. ฉันติดตามความเคลื่อนไหวทางการเมืองจากรายการข่าวโทรทัศน์	3.65	1.020	สูง
14. ฉันรับชมการวิเคราะห์ วิเคราะห์เกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองจากโทรทัศน์	3.57	1.020	สูง
15. ฉันติดตามข่าวการแถลงนโยบายการดำเนินงานของรัฐบาล	3.39	1.078	ปานกลาง
16. ฉันติดตามการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล	3.24	1.139	ปานกลาง
17. ฉันได้นำข่าวสารต่างๆที่ได้รับมาวิเคราะห์	3.42	1.042	สูง
18. ฉันติดตามข่าวเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในสังคม	3.59	.922	สูง
19. ฉันได้เข้าร่วมฟังการสัมมนาเกี่ยวกับปัญหาต่างๆของบ้านเมือง	3.17	1.148	ปานกลาง
20. ฉันได้พูดคุยกับเพื่อนๆเกี่ยวกับประเด็นข่าวที่เป็นที่สนใจของสังคม	3.59	.957	สูง
21. ฉันได้ร่วมแสดงความคิดเห็นกับผู้อื่นเกี่ยวกับสถานการณ์สำคัญๆที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน	3.58	.939	สูง
22. เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคมฉันจะซักถาม	3.52	.930	สูง
ด้านลักษณะอนุรักษ์นิยมหรือลักษณะความเชื่อฟัง			
23. ฉันเชื่อฟังคำสั่งของผู้ที่มีบทบาทเป็นหัวหน้า	3.60	.899	สูง
24. ฉันยินดีปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย	3.74	.854	สูง
25. ฉันยอมรับในความสามารถของผู้ที่มีบทบาทเป็นหัวหน้า	3.76	.854	สูง
26. ฉันเชื่อมั่นในความสามารถของผู้ที่มีบทบาทเป็นหัวหน้า	3.75	.869	สูง
27. ฉันสามารถเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ	3.85	.850	สูง
28. สิ่งใดที่ทำให้ประเทศชาติเสียหายฉันจะไม่ทำ	4.02	.868	สูง
29. ฉันภาคภูมิใจที่เกิดบนผืนแผ่นดินไทย	4.17	.902	สูง
30. ฉันจะช่วยทะนุบำรุงรักษาสมบัติของชาติ	4.12	.865	สูง
31. ฉันเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัย	3.73	.901	สูง
32. ฉันเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมชนที่ฉันอาศัยอยู่	3.56	.988	สูง
33. ฉันเคารพการตัดสินใจของผู้ที่มีบทบาทเป็นหัวหน้า	3.81	.861	สูง

ตารางผนวกที่ 28 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการแสดงออก
ที่เหมาะสมทางการเมืองของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองรายข้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
ด้านการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง			
1. ฉันสามารถแสดงความคิดเห็นด้านการเมืองที่แตกต่างจากคนอื่น	3.53	.967	สูง
2. ฉันจะบอกเพื่อนด้วยท่าทางที่สุภาพเมื่อไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็น เรื่องการเมืองของเขา	3.55	.876	สูง
3. ฉันจะแสดงความคิดเห็นด้านการเมืองที่แตกต่างจากเพื่อนด้วยคำพูด ที่สุภาพ	3.62	.815	สูง
4. ฉันจะแสดงความคิดเห็นด้านการเมืองที่คิดว่าถูกต้องด้วยความมั่นใจ แม้ว่าความคิดเห็นนั้นจะแตกต่างจากคนอื่นกับความเห็นของผู้อื่น	3.55	.886	สูง
5. ฉันจะแสดงความคิดเห็นด้านการเมืองที่แตกต่างจากผู้อื่น โดยอยู่บนพื้นฐานของการใช้เหตุผล	3.67	.879	สูง
6. ฉันจะแสดงความคิดเห็นด้านการเมืองที่คิดว่าถูกต้องแม้ จะไม่ตรงกับความเห็นของผู้อื่น	3.53	.877	สูง
ด้านการขอร้องให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม			
7. ฉันจะบอกเพื่อนที่แสดงความคิดเห็นทางการเมืองโดยใช้คำพูด ไม่สุภาพ ให้พูดด้วยความสุภาพ	3.46	.923	สูง
8. ฉันจะบอกข้อบกพร่องเกี่ยวกับพฤติกรรมแสดงออกทาง การเมืองของเพื่อนให้เขารู้	3.39	.923	ปานกลาง
9. ฉันจะตักเตือนเพื่อนเมื่อเขามีพฤติกรรมแสดงออกทางการเมือง ที่ไม่เหมาะสม	3.47	.918	สูง
10. เมื่อเพื่อนแสดงออกทางการเมืองไม่เหมาะสมฉันจะขอร้อง อย่างสุภาพให้เขาหยุดพฤติกรรมนั้น	3.41	.931	สูง
11. ฉันจะแนะนำวิธีการแสดงออกทางการเมืองที่เหมาะสมแก่เพื่อนที่ แสดงออกด้วยความไม่สุภาพ	3.36	.973	ปานกลาง
12. เมื่อเพื่อนแสดงพฤติกรรมทางการเมืองที่ไม่เหมาะสมฉันจะบอกให้ เขาปรับปรุงตนเอง	3.39	.957	ปานกลาง

ตารางผนวกที่ 28 (ต่อ)

พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองรายข้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
ด้านการปฏิเสธการขอร้องที่ไม่มีเหตุผล			
13. เมื่อมีคนมาแจกเงินซื้อเสียงฉันจะปฏิเสธที่จะรับเงินทันทีโดยไม่ลังเลใจ	3.68	1.067	สูง
14. เมื่อมีคนขอร้องให้ฉันลงคะแนนเลือกผู้สมัครที่ฉันไม่ชอบฉันจะตอบปฏิเสธโดยไม่รู้สึกลึกผิด	3.72	.974	สูง
15. เมื่อมีคนชักชวนให้ฉันชุมนุมทางการเมืองเพื่อสร้างความวุ่นวายแก่บ้านเมืองฉันจะตอบปฏิเสธ	3.86	.980	สูง
16. เมื่อมีคนขอร้องให้ฉันทำกิจกรรมทางการเมืองที่ฉันไม่ชอบหากฉันสามารถกล่าวคำปฏิเสธได้	3.83	.975	สูง
17. ฉันจะปฏิเสธเมื่อเพื่อนชักชวนให้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง	3.87	.956	สูง
18. ฉันจะปฏิเสธเมื่อเพื่อนขอร้องให้ปิดบังการกระทำ	3.73	.929	สูง
ด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์			
19. ฉันจะให้ข้อคิดเห็นอย่างสุภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกทางการเมืองของเพื่อน	3.65	.887	สูง
20. ฉันจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมแสดงออกทางการเมืองของเพื่อนด้วยความปรารถนาดี	3.64	.860	สูง
21. ฉันใช้เหตุผลในการวิจารณ์พฤติกรรมแสดงออกทางการเมืองของเพื่อน	3.65	.855	สูง
ด้านการกล่าวคำวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์และยอมรับคำวิจารณ์			
22. ฉันมีเจตนาดีในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมแสดงออกทางการเมืองของเพื่อนที่ควรเปลี่ยนแปลง	3.66	.853	สูง
23. ฉันสามารถรับฟังคำวิจารณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมแสดงออกทางการเมืองของฉันได้	3.71	.825	สูง
24. ฉันยินดีที่จะรับฟังข้อบกพร่องของฉันเกี่ยวกับพฤติกรรมแสดงออกทางการเมือง	3.68	.854	สูง

ตารางผนวกที่ 28 (ต่อ)

พฤติกรรมที่แสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองรายข้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
ด้านการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย			
25. ฉันจะกล่าวคำชมเชยเมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้วยท่าทางที่สุภาพ	3.65	.889	สูง
26. ฉันจะกล่าวคำชมเชยอย่างจริงใจเมื่อเพื่อนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่แสดงออกทางการเมืองให้ดีขึ้น	3.67	.869	สูง
27. ฉันจะแสดงความชื่นชมบุคคลที่แสดงความคิดเห็นด้านการเมืองที่แตกต่างจากผู้อื่นด้วยความสุภาพ	3.67	.854	สูง
28. ฉันจะให้กำลังใจผู้ที่แสดงออกทางการเมืองได้เหมาะสมให้เขาทำดีต่อไป	3.67	.870	สูง
29. เมื่อมีคนชมเชยว่าฉันมีพฤติกรรมที่แสดงออกทางการเมืองที่เหมาะสมฉันจะน้อมรับคำชมเชยนั้นด้วยความยินดี	3.67	.877	สูง
30. ฉันจะกล่าวคำขอบคุณเมื่อมีคนชื่นชมพฤติกรรมที่แสดงออกทางการเมืองของฉัน	3.70	.875	สูง
ด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ			
31. ฉันสามารถสนทนากับคนที่มีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างจากฉันได้	3.60	.878	สูง
32. ฉันสามารถเป็นเพื่อนกับคนที่มีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างจากฉันได้ด้วยความจริงใจ	3.68	.877	สูง
33. ฉันสามารถสร้างความคุ้นเคยกับคนที่มีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างจากฉันได้	3.65	.851	สูง
34. ฉันเป็นคนที่เข้ากับเพื่อนได้ง่ายแม้จะมีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างกัน	3.68	.878	สูง
35. ฉันสามารถสร้างความสนุกสนานกับเพื่อนที่มีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างกันได้	3.68	.880	สูง
ด้านการริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพ			
36. ฉันสามารถทำกิจกรรมร่วมกับคนที่มีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างจากฉันได้	3.72	.872	สูง
ด้านการแสดงความรู้สึกทางบวก			
37. ฉันยอมรับในความคิดเห็นด้านการเมืองของเพื่อนได้แม้จะมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน	3.69	.883	สูง

ตารางผนวกที่ 28 (ต่อ)

พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมทางการเมืองรายข้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
38. ฉันสามารถยอมรับผลการเลือกตั้งได้แม้จะไม่เป็นไปตามที่ฉันต้องการ	3.75	.889	สูง
39. ฉันสามารถแสดงความรู้สึกยินดีกับผู้ที่ชนะการเลือกตั้งด้วยความจริงใจแม้จะไม่ใช่เป็นคนที่ฉันเลือก	3.62	.918	สูง
40. ฉันจะไม่พุดจาเยาะเย้ยเพื่อนที่ผิดหวังในผลการเลือกตั้ง	3.74	.950	สูง
41. ฉันเห็นด้วยกับคำว่าแตกต่างแต่ไม่แตกแยก	3.86	.937	สูง
42. ฉันเชื่อว่าคนเราสามารถปรองดองกันได้แม้จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน	3.85	.941	สูง

ภาคผนวก ง
รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม

อาจารย์ศาสตรินทร์ ต้นสุน

อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ - นามสกุล	นางสาววรรณกร พลพิชัย
วัน เดือน ปี ที่เกิด	20 เมษายน 2530
สถานที่เกิด	นครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2553 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ สาขาจิตวิทยาชุมชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

